

420.4

3 7577

1.5

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม (Flow Chart)
กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญาโท

ของ

อุไร กุลบเกณ

ห้องสมุดนิเวศวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2529

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

176681

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะนิติศาสตร์และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานี้
ฉบับนี้ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

...*สุภัททิยา ภักดิ์*.....ประธาน
.....*สมพร อึ้ง*.....กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

...*สุภัททิยา ภักดิ์*.....ประธาน
.....*สมพร อึ้ง*.....กรรมการ
.....*พริ้งพวง อุดม*.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความรู้ความกรุณาอย่างสูงจาก ผศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย
ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย และดร.พัชรประภา อุดลวิทย์ ที่ได้อนุญาตให้คำแนะนำในการศึกษาและ
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบวรมงคล ตลอดจนครูอาจารย์ และขอ
ขอบใจนักเรียนทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณอาจารย์ กาญจนา ชาศตระกูล ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือในด้านการ
ตรวจสอบภาพเครื่องมือ และเป็นกำลังใจในการดำเนินงานครั้งนี้ด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา
โดยเฉพาะ คุณอารีย์ แวชาญ ที่ได้กรุณาช่วยเหลือในด้านการวาดภาพอุปกรณ์ประกอบการเรียน
การสอน

และท้ายที่สุดนี้ ขอขอบพระคุณถึง พระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ ซึ่งเป็นผู้ให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ลูก
ตลอดมา รวมทั้ง พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่ได้ให้กำลังใจในการดำเนินงานครั้งนี้มาตั้งแต่ต้น

อุไร คุลยเกษม

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	7
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	7
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ	11
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตาม	
	แผนภูมิกิจกรรม	22
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ	43
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	49
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	50
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	50
	แบบแผนการวิจัย	51
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	52
	การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	52
	วิธีการดำเนินการทดลอง	60
	การวิเคราะห์ข้อมูล	60
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	65
ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	65
5 สรุปผล อภิปราย ข้อเสนอแนะ	76
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	76
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	76
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	76
การวิเคราะห์ข้อมูล	78
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	78
อภิปรายผล	78
ข้อสังเกตและปัญหาของการศึกษาค้นคว้า	84
ข้อเสนอแนะ	85
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	95
ภาคผนวก ก	96
ภาคผนวก ข	186
ภาคผนวก ค	203

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงแผนภูมิกิจกรรม	24
2	แสดงอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม	31
3	แสดงแผนภูมิบันทึกความก้าวหน้า	38
4	แสดงแบบแผนการทดลอง	51
5	คาสติศัพท์พื้นฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	66
6	คาสติศัพท์พื้นฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษในด้านทักษะการฟังระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม	68
7	คาสติศัพท์พื้นฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษในด้านทักษะการพูดระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม	69
8	คาสติศัพท์พื้นฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษในด้านทักษะการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม	70
9	คาสติศัพท์พื้นฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษในด้านทักษะการเขียนระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม	72
10	คาสติศัพท์พื้นฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรับผิดชอบระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	74

11	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความ ยากง่ายมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ หลัก 1 (อ.011) จำนวน 60 ข้อ	203
12	แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบ โดยใช้คำถามประกอบจำนวน 25 ข้อ	204
13	แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนการทดลอง และหลังการทดลองของ กลุ่มทดลอง	205
14	แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนการทดลอง และหลังการทดลองของกลุ่ม ควบคุม	207
15	แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในด้านทักษะ การฟังของกลุ่มทดลอง	208
16	แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในด้านทักษะ การฟังของกลุ่มควบคุม	210
17	แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในด้านทักษะ การพูดของกลุ่มทดลอง	211
18	แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในด้านทักษะ การพูดของกลุ่มควบคุม	213

19	แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในด้านทักษะ การอ่านของกลุ่มทดลอง	214
20	แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในด้านทักษะ การอ่านของกลุ่มควบคุม	216
21	แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในด้านทักษะ การเขียนของกลุ่มทดลอง	217
22	แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในด้านทักษะ การเขียนของกลุ่มควบคุม	219
23	แสดงคะแนนความรับผิดชอบ เปรียบเทียบระหว่างก่อนการทดลอง กับหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง	220
24	แสดงคะแนนความรับผิดชอบ เปรียบเทียบระหว่างก่อนการทดลอง กับหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม	222

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงการจัดห้องเรียน	28
2 แสดงการจัดเวลาเรียน	29

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในบรรดาภาษาต่างประเทศทั้งหลายทั่วโลก ภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษาที่มีความสำคัญมากภาษาหนึ่ง เนื่องจากเป็นภาษาสากล (International Language) ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารกันโดยทั่วไป และในการถ่ายทอดวัฒนธรรมความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการศึกษาดวงของชาติ ภาษาอังกฤษเกือบทั้งสิ้น ดังนั้นประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกต่างยอมรับกันว่านโยบายในการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ จึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก (จรรยา สุวรรณทัต และคนอื่น ๆ 2515 : 5)

สำหรับประเทศไทยก็เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานาน โดยได้เริ่มจัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษขึ้นตั้งแต่สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นเป็นต้นมา และในแผนการศึกษาชาติฉบับปี พ.ศ. 2503 ภาษาอังกฤษได้รับการจัดไว้เป็นวิชาบังคับให้นักเรียนเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนปลายถึงชั้นมัธยมศึกษา และชั้นอุดมศึกษา ซึ่งนับเป็นเวลาที่ยาวนานพอสมควร แต่ผลการเรียนของนักเรียนยังไม่อยู่ในมาตรฐานที่น่าพึงพอใจ (อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล 2521 : 47) จากรายงานของคณะสำรวจภาวะภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทยว่า ทัศนคติของครูอาจารย์ที่มีต่อนักเรียนอ่อนมาก ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ หลายประการ เช่น สาเหตุจากครูสอน ตัวนักเรียน ผู้บริหาร และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ (กานดา ณ ถลาง 2515 : 10 - 17)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2521 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศเปลี่ยนแปลงการให้หลักสูตรใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงมีผลทำให้วิชาภาษาอังกฤษกลายเป็นวิชาเลือกวิชาหนึ่งในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศในระดับชั้นมัธยมศึกษา แต่ในสภาพความเป็นจริงแล้วการเรียนภาษาอังกฤษในระดับนี้ก็ยังมีความเป็นวิชาบังคับอยู่นั่นเอง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการจัดชั้นเรียน (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 2) และเนื่องจากนักเรียนยังนิยมเรียนภาษาอังกฤษกันมาก เพราะยังเห็นความสำคัญ

ของภาษาอังกฤษในการติดต่อธุรกิจกับหลาย ๆ ประเทศ และเปิดโอกาสใหม่บุคคลที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษสามารถทำงานหรือประกอบอาชีพได้กว้างขึ้นที่ไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษ (ระวีวรรณ ศรีครามศรี 2520 : 1)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ได้รับการพัฒนาการเรียนการสอนจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายฝ่าย เพื่อพยายามที่จะช่วยให้นักเรียนในระดับนี้ได้ประโยชน์จากการเรียนภาษาอังกฤษครบถ้วนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีอยู่ 5 ประการคือ

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจ และพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองในด้านภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษา อันจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีพ
3. เพื่อให้มีความรู้ และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาอันเป็นพื้นฐานที่จะศึกษาภาษาอังกฤษในระดับสูงขึ้นต่อไป
4. เพื่อให้รู้วิธีการเรียนรู้ มีนิสัยในการใฝ่หาความรู้ และทักษะต่อไป
5. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศอื่น อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 19)

อย่างไรก็ตามสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในปัจจุบันนี้ จากการศึกษาและวิจัยของคณะบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายฝ่าย พบว่า ผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ หลายประการ ปัญหาสำคัญที่สุดคือ ปัญหาอันเนื่องมาจากประสิทธิภาพการสอนของครู ครูส่วนใหญ่ยังมีวิธีสอนแบบเก่า สอนโดยยึดหนังสือแบบเรียนเป็นหลักในการสอน และใช้วิธีสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered) เป็นผลให้นักเรียนไม่มีโอกาสฝึกฝนทักษะทางภาษาเท่าที่ควร ครูใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการสอนถึง 80 - 90 % ของเวลาเรียน นักเรียนจึงขาดการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนเพื่อการสื่อสาร (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ม.ป.ป. : เอกสารโรเนียว) จากการวิจัยของ ประสิทธิ์ นรศาสตร์

(ประสิทธิ์ นรศาสตร์ 2526 : 82) ซึ่งทำการวิจัยเพื่อศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูเป็นไปในแบบครูเป็นศูนย์กลางในการเรียน นักเรียนมีโอกาสดำเนินกิจกรรมหรือมีส่วนร่วมในการเรียนน้อย ครูมักใช้วิธีสอนแบบบรรยาย และเสนอทบทวนเป็นส่วนมาก นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสที่จะได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาให้เพียงพอ ซึ่งวิธีสอนดังกล่าวเป็นวิธีสอนที่ไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน ทั้งนี้ในด้านการสอนภาษาเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ นอกจากนั้นยังมีปัญหาที่สืบเนื่องมาจากวิธีการสอนที่ครูเป็นศูนย์กลางอีกเรื่องหนึ่ง คือ เรื่องสื่อการเรียน อุปกรณ์ประกอบการสอน และแบบฝึกหัดที่ใช้ในการสอนแบบนี้เป็นต้องมีรูปแบบเดียวกัน (Conformity) นักเรียนทุกคนต้องเรียนไปพร้อม ๆ กัน ฟังห้องกับครู ซึ่งเป็นการบังคับให้นักเรียนต้อง "ก้าว" ไปพร้อม ๆ กัน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน นักเรียนที่เรียนอ่อนมีปัญหาคือเรียนสับสนไม่ได้ ส่วนนักเรียนที่เรียนเก่งก็ถูกบังคับด้วยบทเรียน และวิธีการสอนของครูให้รอเพื่อน ๆ ซึ่งทำให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเกิดความเบื่อหน่ายในบทเรียน (สำออง นิธิบุตรระ พินช 2524 : 46 - 47)

จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียน มีผลทำให้ผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีประสิทธิภาพน้อยลง เพราะนักเรียนในห้องเรียนปัจจุบันมีมากเกินไป คือแต่ละห้องเรียนจะมีนักเรียนประมาณ 40 - 50 คน เมื่อนักเรียนมีจำนวนมาก ความสนใจ และเวลาที่ครูจะให้ต่อนักเรียนย่อมมีน้อย โอกาสที่นักเรียนจะได้ฝึกทักษะหรือเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนก็ย่อมมีน้อยตามไปด้วย (ศรีวิชัย สุวรรณภักติ 2522 : 76 สำออง นิธิบุตรระ พินช 2524 : 46 และคณะมนุษยศาสตร์ มศว ปทุมวัน 2528 : 319)

สภาพปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นที่ระบุนักกันคืบในหมู่นักการศึกษา ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายฝ่าย และได้พยายามนำแนวคิด เทคนิค วิธีการด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษามารวมในการแก้ไข ปรับปรุงการเรียนการสอนกันหลาย ๆ ลักษณะ แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ (Individualized Instruction) เป็นแนวคิดหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งถูกนำมาใช้แก้ปัญหาดังกล่าวเนื่องจากประสิทธิภาพของการสอนของครูและถูกนำมาสู่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน การเรียนการสอนแบบ

เอกัตภาพเป็นระบบการเรียนการสอนแนวใหม่ ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปลี่ยนระบบการเรียนการสอน และการจัดห้องเรียนจากแบบเดิมที่มีครูเป็นผู้นำเดี่ยวเดี่ยวมาเป็นระบบที่ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบร่วมกัน และใช้ระบบเทคนิค วิธีการสอน วัสดุอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ประกอบการสอน หรือเตรียมไว้สำหรับนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวของนักเรียนเองตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละบุคคล

ในการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ บทบาท และหน้าที่ของทั้งครูและนักเรียนจะต้องเปลี่ยนไป กล่าวคือ ครูจะทำหน้าที่เป็นวิทยากร (Resource Person) ผู้วินิจฉัยปัญหา (Diagnostician) ผู้นำทาง (Guide) ผู้กระตุ้นให้กำลังใจ (Stimulator) และผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียนการสอน ส่วนบทบาทของนักเรียนจะเปลี่ยนจากการเป็นผู้ฟังครูอย่างเดียวนำมาเป็นผู้รู้จักแสวงหาหนทาง และวิธีของตนเองในการเรียนรู้เมื่อได้รับโอกาส และอิสระที่จะเรียนตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ประกอบกับได้รับการช่วยเหลืออำนวยความสะดวกจากผู้รู้จากสิ่งแวดล้อม นักเรียนจะรู้จักตนเอง (Self-Concept) มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-Confidence) เกิดวินัยในตนเอง (Self-Discipline) มีความรับผิดชอบในตนเอง (Self-Responsibility) สามารถควบคุมตนเอง (Self-Control) และนำตนเอง (Self-Direction) ได้

นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ ยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนด้วยตนเอง มีวินัยและความรับผิดชอบในการทำงาน และรับผิดชอบต่อตนเองมากขึ้น นักเรียนจะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน เรียนด้วยความสุข เพราะนักเรียนจะได้เรียนไปตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองไม่ต้องเปรียบเทียบกับผู้อื่น ยิ่งไปกว่านั้นนักเรียนจะรู้จักยอมรับความสามารถของผู้อื่นด้วย เพราะในการเรียนบางครั้งนักเรียนจะได้มีโอกาสช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยอมรับซึ่งกันและกัน ไม่แข่งขันกัน เพราะนักเรียนทุกคนมีโอกาสแสดงความสามารถไปตามความถนัดของแต่ละบุคคล

สำหรับลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ มีผู้เสนอแนะลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนไว้หลายท่านด้วยกัน เช่น ในปี ค.ศ. 1978 เทด โรเจอร์ส (Ted Rogers).

1978 : 256) ได้เสนอแนะลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพไว้หลายชนิด เช่น บทเรียนโปรแกรม (Programmed Learning) ชุดการเรียนรู้ (Sequential Learning Kits) แฟคเลต (Factlets) การสอนแบบการทำสัญญาร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน (Contracts) การเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม (Flow Chart) กิจกรรมกลุ่ม (Group Work) การให้นักเรียนสอนกันเอง (Each one - teach each one) เกม (Games) การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulations) ซึ่งลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละแบบต่างก็มีรูปแบบและวิธีการที่แตกต่างกัน

การเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม (Flow Chart) เป็นลักษณะการจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพแบบหนึ่ง ที่การดำเนินการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนภูมิกิจกรรมที่กำหนดขึ้น เพื่อแสดงลำดับขั้นตอนการดำเนินการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นบทเรียนไปจนจบบทเรียนแต่ละบท การจัดลำดับขั้นตอนกิจกรรมในแผนภูมิจะขึ้นอยู่กับลักษณะเนื้อหาหรือวิชาที่เรียนเป็นหลัก และจะกำหนดเวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมไว้ด้วย เช่น การเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมของวิชาภาษาอังกฤษที่จัดขึ้นใช้ในสื่อการเรียนรู้ชุด Learning Kit ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ 2528 : III - v) มีลักษณะการดำเนินการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมแบบหนึ่ง ซึ่งได้กำหนดลำดับขั้นตอนของกิจกรรม และกำหนดเวลาทำกิจกรรมในแต่ละบทเรียนไว้บทเรียนละ 3 - 4 คาบ แต่ละคาบมีแผนภูมิกิจกรรมบอกรายละเอียดไว้ว่า นักเรียนกลุ่มใดจะต้องทำกิจกรรมการฟัง - พูดกับครู นักเรียนกลุ่มใดจะต้องทำกิจกรรมการอ่าน - เขียนจากอุปกรณ์ที่ครูจัดเตรียมไว้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม และเมื่อนักเรียนใดทำกิจกรรมใดเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนก็จะต้องบันทึกความก้าวหน้าของตนเองลงในแผนภูมิตันที่ความก้าวหน้า (Progress Chart) ของตนด้วย เพื่อครูและนักเรียนจะได้ทราบความก้าวหน้าของนักเรียนแต่ละคน จากการที่นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมนี้ จะช่วยแก้ปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่หลายประการ และมีข้อดีของการเรียนการสอนแบบนี้คือ

1. นักเรียนจะได้รับการฝึกทักษะทางภาษาได้ทั่วถึงทุกทักษะ เพราะการฝึกทักษะ
ฟัง - พูด นักเรียนจะได้ฝึกทักษะกับครูเป็นกลุ่มย่อย โอกาสที่นักเรียนจะได้ฝึกทักษะ ฟัง - พูด
ก็จะมีมากขึ้น ส่วนทักษะการอ่านและเขียน นักเรียนก็จะได้ฝึกทักษะทั้ง 2 ด้วยอุปกรณ์ที่ครูจัด
เตรียมไว้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม
 2. อุปกรณ์ประกอบการเรียนและกิจกรรมที่ครูเตรียมไว้ให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง
มีหลายแบบ ซึ่งจะสร้างความสนใจของนักเรียนมากขึ้น
 3. นักเรียนที่เรียนอ่อนไม่รู้สึกมีปมท้อในการเรียน เพราะได้เรียนตามความสามารถ
ของตน เป็นการแข่งขันกับตนเองมากกว่าแข่งขันกับคนอื่น จึงเรียนได้ดีขึ้น
 4. นักเรียนที่เรียนเก่ง ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการที่จะต้องรอนักเรียนที่เรียนช้ามีโอกาส
ที่จะเลือกกิจกรรมใดหลายอย่างตามความสามารถ ความสนใจของนักเรียนแต่ละคน จึงมีความ
ก้าวหน้าในการเรียนสูงขึ้น
 5. ฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัย ซื่อตรงต่อตนเอง มีความรับผิดชอบในการทำงาน
โดยไม่ต้องมีใครมาบังคับ
 6. ฝึกให้นักเรียนรู้จักการให้และการรับ รู้จักช่วยเหลือเพื่อนร่วมชั้น เป็นการฝึกนิสัย
ในการที่จะดำเนินชีวิตในสังคมอย่างสันติสุข (สุโร พงษ์ทองเจริญ 2523 : 30 - 31)
- กล่าวโดยสรุปการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมมีผลให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนทักษะ
ทางภาษาได้ครบทุกทักษะ ปลูกฝังความรับผิดชอบในตนเองต่าง ๆ ในตัวนักเรียนอย่างทั่วถึง เป็นผล
ให้นักเรียนได้มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งของ
นักเรียนแต่ละคน และของนักเรียนทั้งห้องเรียนสูงขึ้น เป็นไปตามจุดประสงค์ของการเรียนภาษา
อังกฤษที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
- จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพชนิดแผนภูมิกิจกรรม และเห็น
ประโยชน์ของวิธีการเรียนการสอนดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำมาทดลองสอนกับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเปรียบเทียบกับวิธีการเรียนการสอนตามคู่มือครู โดยมุ่งจะศึกษาผลการสอน
ของทั้งสองวิธีในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบของนักเรียน
ทั้งสองกลุ่ม

ความหมายของการศึกษาคนควา

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม และการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม และการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาคนควา

1. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อครูสอนภาษาอังกฤษ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับความต้องการ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของนักเรียน และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมและปลูกฝังความรับผิดชอบต่อตนเองนักเรียน
2. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาคนควาวิจัยเกี่ยวกับเทคนิค และวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาคนควา

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดคววมงคล เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 12 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น จำนวน 600 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดคววมงคล เขตบางกอกน้อย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 49 คน รวม 98 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบสุ่ม โดยการจับสลากมาจำนวน 2 ห้องเรียน จากห้องเรียน 12 ห้องเรียน ที่มีการจัดห้องเรียนแบบคละกัน แล้วสุ่มนักเรียนทีละคนโดยการจับสลาก แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 49 คน จากนั้นจึงจับสลากเลือกกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมอีกครั้งหนึ่ง

3. ระยะเวลา ใช้เวลาในการทดลองสอนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมคาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 20 คาบ.

4. เนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองสอนเป็นเนื้อหาในหนังสือ Odyssey Book I ของ Victoria Kimbrough และคณะ ซึ่งเป็นหนังสือประกอบการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ หลัก 1 (อ 011) ที่ได้รับการตรวจพิจารณาจากกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนได้ โดยใช้เนื้อหาในบทที่ 3 - 7

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนภาษาอังกฤษ 2 แบบ คือ

5.1.1 การสอนภาษาอังกฤษตามแผนภูมิกิจกรรม

5.1.2 การสอนภาษาอังกฤษตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความรับผิดชอบของนักเรียน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. แผนภูมิกิจกรรม หมายถึง ตารางกำหนดขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเอกภาพแบบหนึ่ง ซึ่งขั้นตอนการดำเนินการเรียนการสอนจะเป็นไปตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มบทเรียนไปจนจบบทเรียน ซึ่งแต่ละบทเรียนจะใช้เวลาเรียน 4 คาบ ลักษณะวิธีการเรียนการสอนจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ในคาบเรียนที่ 1 - 2 นักเรียนจะสลับมาฝึกทักษะฟัง - พูดกับครูทีละครั้งของ ส่วนนักเรียนอีกครั้งของจะฝึกทักษะและทำกิจกรรมการอ่านและเขียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่หรือเป็นกลุ่มจากอุปกรณ์ที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ สำหรับลักษณะวิธีการเรียนในคาบที่ 3 - 4 นักเรียนจะฝึกทักษะและทำกิจกรรมการอ่านและเขียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือ อธิบายอย่างคร่าว ๆ นักเรียนคนใดเรียนได้เร็ว ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จเรียบร้อยแล้ว อาจเลือกทำกิจกรรม

อย่างอื่นเพิ่มเติมตามความสนใจของตน เช่น เกมคำศัพท์ เรื่องสั้น เป็นต้น หรืออาจจะช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนช้าหรือเรียนอ่อนก็ได้

เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมหรือบทเรียนที่ตนได้รับมอบหมายแล้ว จะต้องบันทึกลงในแผนภูมิบันทึกความก้าวหน้า (Progress Chart) เพื่อครูและนักเรียนจะได้ตรวจสอบภายหลัง

สำหรับอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนในแต่ละบทเรียน จะเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกทักษะทางภาษาสัมพันธ์กันทุกทักษะ ซึ่งแบ่งตามลักษณะสำคัญของทักษะที่ฝึกได้ 3 โปรแกรม คือ

1. โปรแกรมโครงสร้าง (Structure Program) เป็นอุปกรณ์ประกอบการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ และฝึกทักษะฟัง - พูด ระหว่างครูกับนักเรียนในกลุ่มย่อย

2. โปรแกรมการอ่าน (Reading Program) เป็นอุปกรณ์ประกอบการฝึกทักษะการอ่านควยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

3. โปรแกรมการเขียน (Writing Program) เป็นอุปกรณ์ประกอบการฝึกทักษะการเขียนควยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

2. การสอนภาษาอังกฤษตามแผนภูมิกิจกรรม หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษในกลุ่มทดลองที่วิจัยดำเนินการเรียนการสอนไปตามแผนภูมิกิจกรรมที่วิจัยสร้างขึ้นตามคุณลักษณะและหลักเกณฑ์ของแผนภูมิกิจกรรมที่ใช้ในสื่อการเรียนชุด Learning Kit ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ผู้เรียนจะเรียนรู้ และเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้จากครู และอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน ซึ่งผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ และหาคุณภาพแล้ว

3. การสอนภาษาอังกฤษตามคู่มือครู หมายถึง วิธีการสอนที่วิจัยใช้สอนในกลุ่มควบคุม โดยดำเนินการสอนตามแผนการสอนตามคู่มือครู Odyssey Book I ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

3.1 การสร้างความสนใจ คือ การทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจจดจ่อในบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยครูอาจใช้วิธีการพูดเร้าใจ สนทนา ชักถาม ทายปัญหาหรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ

3.2 การแจ่มจุดประสงค์ เป็นการให้นักเรียนทราบถึงผลการเรียนของบทนั้น โดยเฉพาะเจาะจงลงไป ทำให้นักเรียนมองเห็นประโยชน์ของบทเรียน และทราบจุดหมายปลายทางของการสอน

3.3 การกระตุ้นให้เรียนรู้ระดับถึงการเรียนรู้พื้นฐานจำเป็นต้องนำมาใช้โดยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงให้เห็นความสามารถหรือประสบการณ์พื้นฐานของนักเรียนจะนำไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ นั้น ๆ ได้ ครูอาจใช้วิธีซักถาม สทนาหรือให้นักเรียนปฏิบัติ

3.4 การเสนอบทเรียนใหม่ เป็นการเริ่มกิจกรรมของบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการพูดอธิบายซักถาม ให้ตัวอย่างหรือการจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมโดยครูมีจุดประสงค์นำทางเป็นหลัก

3.5 การให้แนวการเรียนรู้และการปฏิบัติ เป็นการบอกแนวทางให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของบทเรียน โดยครูแนะวิธีทำกิจกรรม และให้นักเรียนทำกิจกรรมเหล่านั้น

3.6 การประเมินผลการปฏิบัติ เป็นการวัดหรือประเมินว่าพฤติกรรมหรือผลงานที่นักเรียนทำนั้นได้สอดคล้องตามจุดประสงค์ของบทเรียนนั้นเพียงใด โดยใช้วิธีการซักถามหรือทำแบบฝึกหัดเพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในบทเรียนนั้นสำหรับนักเรียนแต่ละคนต่อไป

3.7 การส่งเสริมความเมตตาและการถ่ายโอนการเรียนรู้ เป็นการสรุปย้ำทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ที่แน่นอน อาจเป็นแบบฝึกหัดเสริมหรือการให้ทำกิจกรรมซ้ำ รวมทั้งการบ้านด้วย

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งวัดได้จากคะแนนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์ของแผนการสอน ซึ่งได้หาคุณภาพแล้ว

5. ความรับผิดชอบ หมายถึง ความตั้งใจที่จะทำงานหรือการปฏิบัติหน้าที่การงานของตนด้วยความเอาใจใส่ ซื่อสัตย์สุจริต อดทน ทนต่ออุปสรรคไม่ย่อท้อ มีความละเอียดรอบคอบ ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ไม่ละเลยทอดทิ้งหรือหลีกเลี่ยง พยายามปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น รู้จักวางแผนงาน และป้องกันความบกพร่องเสื่อมเสียในงานที่ตนรับผิดชอบ ซึ่งความรับผิดชอบนี้ วัดได้จากคะแนนการตอบแบบสอบถามของ วิไลนา สิงห์สัมฤทธิ์ 2527 : 122 - 128) ซึ่งได้ทำการตรวจสอบหาคุณภาพไว้แล้ว

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเสนอเนื้อหาตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ
2. เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม
3. เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยเสนอรายงานเอกสารและงานวิจัยเรื่อง ความหมายของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ หลักการ และเหตุผลบางประการที่ใช้ในการสอนแบบเอกัตถภาพ วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ เปรียบเทียบความแตกต่างของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพกับการเรียนการสอนแบบธรรมดา วิธีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ ลักษณะของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ ลักษณะกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ และประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

1.1 ความหมายของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

ความหมายของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ มีผู้ให้ความหมายไว้มากมายหลายท่านดังนี้

เลขา ปิยะอัมรินทร์ (เลขา ปิยะอัมรินทร์ 2517 : 18 - 19) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพว่า เป็นการพัฒนาการจัดการศึกษาที่รวมแนวทางใหม่ในการปฏิรูปการเรียนการสอน และการจัดห้องเรียนจากแบบเดิม ซึ่งมีครูเป็นผู้นำเดี่ยว มาเป็นระบบที่ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมกันรับผิดชอบ

นิพนธ์ สุขปริทัศน์ (นิพนธ์ สุขปริทัศน์ 2519 : 91) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบ
เอกัตถภาพหรือการเรียนการสอนรายบุคคล เป็นการจัดการศึกษาที่คำนึงถึงถึงความแตกต่าง
ระหว่างบุคคล การจัดการเรียนการสอนแบบนี้ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เปลี่ยนจากวิธี
การสอนแบบเดิมที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียนเรื่องเดียวกันด้วยวิธีเดียวกัน และใช้เวลาเรียน
เท่ากัน มาเป็นการสอนที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคนโดยคำนึงถึงความสามารถ และความสนใจ
ของผู้เรียน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะอื่น ๆ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะอื่น ๆ 2521 : 22)
ให้คำจำกัดความว่า การสอนแบบเอกัตถภาพ หมายถึง การจัดสภาพการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน
ได้มีส่วนรับผิดชอบต่อการวางแผน การประกอบกิจกรรม การกำหนดวัตถุประสงค์ และการเลือก
วิธีการเรียนด้วยตนเอง เพื่อจะได้เรียนรู้เนื้อหาที่สนใจไปทีละน้อยตามลำดับขั้น เพื่อให้นักเรียน
จะได้ทราบพัฒนาการ และความก้าวหน้าของตนเอง

ฮาร์รี โรเนอท์ (Harry Reinert. 1971 : 157) ได้ให้ความหมายของการสอน
แบบเอกัตถภาพว่าเป็นการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้เห็นว่านักเรียนมีความแตกต่างกันในการเรียนรู้
และมีพัฒนาการที่แตกต่างกัน โดยจัดสภาพการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามอัตรา
การเรียนรู้ของแต่ละคน ให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้แนะนำให้นักเรียนได้
เรียนตามความสนใจและความสามารถ

ริต้า คัมน์ และสตีเฟนฟอร์ด คัมน์ (Rita Dunn and Stefford Dunn. 1972 - 31)
เสนอความคิดว่าการสอนแบบเอกัตถภาพ เป็นการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างกันของ
นักเรียนแต่ละคนในด้านทักษะ ความสามารถ ความสนใจ วิธีการเรียน แรงจูงใจ จุดมุ่งหมาย
อัตราการเรียนวินัยในตนเอง ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการจำ การรวม
ในกิจกรรม กำลังกาย และการคาดการณ์ของนักเรียน โดยครูมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยความสะดวก
ให้กับนักเรียน คอยแนะนำช่วยเหลือให้คำปรึกษา และกำหนดแผนการเรียนรู้อัตราการเรียน กิจกรรม การ
ประเมินผล และรวบรวมผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน

โคเวธี บี ฟาร์เนอร์ (Farner. 1975 : 26 - 28) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ มีเหตุผลเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างบุคคลว่า เด็กมีความสนใจ ความสามารถ และแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน การเรียนการสอนแบบนี้จะช่วยให้เด็กที่มีความรู้และทักษะมีความแตกต่างกัน จึงใช้วิธีการจูงใจเรียนรู้โดยการช่วยให้เขาค้นพบความสนใจและความต้องการของตนเอง การให้งานจะให้ตามความสนใจของเขา ให้เขากำหนดการเรียนการสอนเอง แล้วเรียนด้วยตนเอง ภายใต้การควบคุมและการให้ความช่วยเหลือของครู และเรียนภายในกำหนดเวลา และวิชาต่าง ๆ ที่โรงเรียนกำหนดไว้

บีเคอร์ แจน (Jan. 1930 : 1) กล่าวว่า การสอนแบบเอกัตถภาพ หมายถึง การสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เกี่ยวกับความสามารถ ความสนใจ และความต้องการ ซึ่งผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนได้ทันกันหมดโดยไม่ต้องอาศัยเวลาที่ต่างกัน

1.2 หลักการและเหตุผลทางประการที่ใช้ในการสอนแบบเอกัตถภาพ

ในการจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพนี้จัดว่าเป็นวิวัฒนาการการเรียนการสอนแนวใหม่ ซึ่งมีได้ยู่หลักการและประโยชน์ของวิชาการด้านใดด้านหนึ่ง โดยเฉพาะเช่น วิชาการทางภาษาศาสตร์ แต่การเรียนการสอนแบบนี้ได้คำนึงถึงหลักการ เหตุผล และผลงานวิจัยทางวิชาการหลายด้าน ดังนี้

1. ด้านจิตวิทยาการศึกษา (Educational Psychology) ใช้หลักทฤษฎีการเรียนรู้ในแง่ของคุณสมบัติ คุณลักษณะของผู้เรียน และการเรียนรู้
2. ด้านสังคมวิทยาการศึกษา (Educational Sociology) ใช้ทฤษฎีผลการวิจัยเกี่ยวกับปฏิริยาตอบโต้ (Interaction) ในห้องเรียนระหว่างนักเรียนแต่ละคนกับนักเรียนทั้งตัวต่อตัวและนักเรียนแต่ละคนกับกลุ่มเพื่อน ระหว่างนักเรียนแต่ละคนกับครูผู้สอน และระหว่างครูกับนักเรียนทั้งชั้น
3. ด้านทฤษฎีการเรียนรู้ และการสอนภาษาที่ 2 (Second Language Acquisition and Language Teaching) ใช้หลักการเรียนการสอนที่ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ถ้าผู้เรียนสามารถใชภาษาเป็นสื่อกลางในการติดต่อเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองได้

4. "คามเทคนิคการสื่อสาร (Communication Technology) ใช้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบต่าง ๆ ของอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน

การประสมประสานกันของหลักการ เหตุผล และผลงานวิจัยทางวิชาการทั้ง 4 ด้านนี้มีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาทฤษฎีการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกลไกในการเรียนการสอนหลายด้าน เช่น การเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูจากแบบเดิมซึ่งกำหนดทุกสิ่งทุกอย่างในห้องเรียนมาเป็นผู้ให้คำแนะนำ ผู้วินิจฉัยและแก้ปัญหา ผู้กระตุ้นให้กำลังใจ และอำนวยความสะดวกในการเรียน ส่วนนักเรียนจะเปลี่ยนแปลงจากการเป็นผู้ฟังครูอย่างเฉื่อย มาเป็นผู้ที่รู้จักแสวงหาหนทาง และวิธีของตนเองในการเรียนรู้ เมื่อได้รับโอกาสและอิสระที่จะเรียนตามความสามารถ และความสนใจประกอบกับได้รับการช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกจากผู้ปกครองจากสิ่งแวดล้อม นักเรียนจะรู้จักตนเอง มีความเชื่อมั่น เกิดวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบตนเองมากขึ้น นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงการจัดห้องเรียนซึ่งแบบเดิมมีครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher - Centered) มาเป็นแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centered) เมื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาตอบโต้หลาย ๆ แบบในห้องเรียน และประการสำคัญที่สุด คือการเปลี่ยนแปลงสื่อการเรียนการสอน

(Instructional Materials) เพื่อให้เข้าใจการเรียนการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของอุปกรณ์จากหนังสือเล่มเดียวมาเป็นอุปกรณ์หลายรูปแบบ เช่น บัตรคำ (Card) เกม (Game) แบบฝึกหัด (Booklet) บัตรเนื้อเรื่อง (Reader) เป็นต้น เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน และน่าสนใจยิ่งขึ้น

หัวใจของการเรียนการสอนแบบนี้ได้คำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นหลัก นอกจากนักเรียนมีความแตกต่างกันทางด้านพื้นฐานความรู้แล้ว การเรียนการสอนแบบนี้ยังคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ ซึ่งอาจสรุปได้ 4 ประการ คือ

1. ความแตกต่างกันในเรื่องความสามารถ (Ability) ได้แก่ ความแตกต่างกันในเรื่องความฉลาด ไหวพริบ ความสำเร็จ และความสามารถพิเศษ นักจิตวิทยาทางการศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่า สมรรถภาพทางสมอง หรือสติปัญญาเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เจริญงอกงามได้ตามความสามารถของแต่ละคนในการเข้าใจ และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นสิ่งกระทำในห้องเรียน

2. ความแตกต่างกันในเรื่องอัตราการเรียนรู้ (Rate of Learning) นักเรียนบางคนใช้เวลามาก บางคนใช้เวลาน้อยในการเรียนรู้สิ่งเดียวกัน นั้นแสดงว่านักเรียนรู้แต่ละคนย่อมมีอัตราการเรียนรู้แตกต่างกัน

3. ความแตกต่างกันในเรื่องวิธีการเรียนรู้ (Style of Learning) วิธีการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคนไม่เหมือนกัน เช่น บางคนเพียงฟังคำอธิบายก็เข้าใจได้ แต่บางคนอาจต้องการให้มีอุปกรณ์ในการสอนอย่างอื่น เช่น รูปภาพ เป็นต้น ดังนั้นในการสอนหรือการที่จะให้เด็กเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ครูไม่ควรใช้วิธีการสอนวิธีเดียวกัน

4. ความแตกต่างกันในเรื่องความสนใจและสิ่งที่ชอบ (Interest) เด็กบางคนมีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ครอบคลุมกว้าง กว้างนั้นครูจึงควรให้อัตราแก่เด็กเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจของแต่ละคน ซึ่งจะโดยผลในด้านการเรียนรู้นานกว่า

การเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลนี้ จึงมีผลให้ครูเรียนแต่ละคนได้เรียนตามความสามารถของตน ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนจึงมีสูงกว่ววิธีการเรียนการสอนแบบเดิมซึ่งบังคับให้นักเรียนต้องเรียนไปพร้อม ๆ กันทั้งชั้น

1.3 วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

เดชา ปิยะอัจฉริยะ ได้ให้วัตถุประสงค์ของการสอนตามเอกัตถภาพไว้ดังนี้

1. การสอนตามเอกัตถภาพสอดคล้องและส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต และการศึกษานอกโรงเรียน ครูและนักเรียนเชื่อว่า การศึกษามีไว้เพื่อสิ้นสุดอยู่เพียงในโรงเรียน การสอนตามเอกัตถภาพสนับสนุนและช่วยให้ผู้เรียนรู้จักวิธีแสวงหาและเรียนรู้ (Seeking) สิ่งที่เป็นประโยชน์แก่สังคมและตนเอง รู้จักแก้ปัญหา ตัดสินใจ มีความรับผิดชอบ และพัฒนาความคิดในการสร้างมากกว่าทำลาย

2. การสอนตามเอกัตถภาพสนับสนุนความจริงที่ว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทุกคนไม่ว่าจะเป็นบุคลิก สติปัญญา หรือความสนใจ แนววิถีและอัตราการเรียน ตลอดจนประสบการณ์พื้นฐาน ความถนัดก็ไม่เหมือนกัน ครูจึงจัดบทเรียนและอุปกรณ์การเรียนในระดับและลักษณะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเลือกเรียนด้วยตนเอง (Self-Selection) เพื่อสนองความแตกต่างดังกล่าว

3. การสอนตามเอกัตภาพเป็นเสรีภาพในการเรียนรู้ เพราะคงเชื่อว่า ตัวผู้เรียนมีความอยากรู้ ความกระตือรือร้นที่เกิดขึ้นเอง ผู้เรียนจะเกิดแรงจูงใจ และการกระตุ้นให้พัฒนาการเรียนรู้ โดยที่ครูไม่จำเป็นต้องทำโทษหรือให้รางวัล และผู้เรียนก็จะรู้จักตนเอง มีความเชื่อมั่นในการก้าวไปข้างหน้าตามความสามารถ หรือความพร้อมของตนเองจะอำนวย

4. การสอนตามเอกัตภาพเชื่อว่า การเรียนรู้เป็นประสบการณ์ส่วนตัวที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล การเรียนรู้เกิดขึ้นเร็วหรือช้า และอยู่กับผู้เรียนนานหรือไม่ นอกจากจะขึ้นอยู่กับความสามารถ ความสนใจของผู้เรียนเองแล้ว ยังขึ้นอยู่กับกระบวนการและวิธีการที่เสนอความรู้ให้แก่ผู้เรียน เมื่อเป็นดังนี้ การกำหนดให้เรียนรู้เรื่องหนึ่งในระยะเวลาหนึ่ง และเรียนรู้เรื่องหนึ่งด้วยวิธีการเดียวไม่เป็นการยุติธรรมแก่ผู้เรียน ซึ่งควรจะให้เป็นผู้กำหนดเวลาด้วยตนเอง และควรมีโอกาสเรียนรู้หรือมีประสบการณ์ในการเรียนรู้กระบวนการและวิธีต่าง ๆ

1.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพกับการเรียนการสอนแบบธรรมดา

ปานตา ใช้เทียมวงศ์ (ปานตา ใช้เทียมวงศ์ ม.ป.ป. : เอกสารโรเนียว) ได้เปรียบเทียบการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ (Individualized Instruction) กับการสอนแบบธรรมดา (Conventional Instruction) ไว้ดังนี้

<u>การสอนแบบธรรมดา</u>	<u>การสอนแบบเอกัตภาพ</u>
1. ครูคือศูนย์กลางของการเรียนการสอน (Centralized System) นักเรียนทุกคนจะนั่งตามที่ ๆ จัดเป็นแถว ๆ หันหน้าไปทางครู	1. การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ จะแยกจากกัน และกระจายออกเป็นศูนย์ การเรียนหลาย ๆ ศูนย์ (Decentralized System) ที่นักเรียนจะเลือกทำได้ตามความสนใจ
2. นักเรียนทุกคนจะเรียนเรื่องเดียวกัน และพร้อม ๆ กัน	2. นักเรียนจะเรียนไปใคร่หาหรือเร็วตามความสามารถของตน การที่จะผ่านไปทำกิจกรรมต่อไปได้นั้นจะต้องเข้าใจบทเรียนหรือกิจกรรมก่อนหน้านั้นเป็นอย่างดีเสียก่อน

3. กิจกรรมในการเรียนการสอนเป็นการ
ติดต่อสื่อสาร (Communicate)
กันระหว่างครูและนักเรียนเท่านั้น ครูจะ
เป็นผู้พูดเป็นส่วนใหญ่

4. นักเรียนจะเรียนทุกสิ่งทุกอย่างจากครู
เพียงคนเดียว

3. กิจกรรมในการเรียนการสอนมีการติดต่อ
(Communicate) กันตลอดเวลาระหว่าง
ครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนเอง
ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนรู้ การใช้ภาษา
อุปกรณ์ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในโปรแกรม
นี้จะช่วยให้เด็กนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาที่
ถูกต้องใหม่มากที่สุด ครูจะเป็นเพียงผู้แนะนำ
และสอนในบางบทเรียนเท่านั้น

4. นักเรียนจะเรียนรู้ได้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น
หนังสือ อุปกรณ์ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดไว้
ให้แล้ว นอกจากนั้นยังเรียนรู้ได้จากเพื่อน ๆ
ของตนเองได้อีก (Peer Tutoring)
ครูจะสอนเฉพาะในเรื่องที่อุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่
สามารถจะสอนนักเรียนได้เท่านั้น เป็นการ
ประหยัดเวลาของครู เพื่อไปเอาใจใส่
นักเรียนได้ทั่วถึงเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จัก
วิธีการหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ไม่ต้องรอ
ให้ครูช่วยทุกอย่าง และฝึกให้รู้จักรับผิดชอบ
ในการเรียนของตนเอง

จากข้อเปรียบเทียบระหว่างการเรียนการสอนทั้งสองระบบนี้ จะเห็นว่า บทบาทและหน้าที่
ของครูจะต้องเปลี่ยนไป คือ

1. เป็นผู้จัดการการเรียนการสอน จัดวางอุปกรณ์ ศูนย์การเรียนต่าง ๆ ให้เหมาะสม
กับกิจกรรมที่จะทำ จัดเตรียมแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมเพิ่มเติม

2. เป็นผู้ช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนมีปัญหาในระหว่างทำกิจกรรมต่าง ๆ ครูจะเป็นผู้
แนะนำ

3. เป็นผู้สังเกต สังเกตนักเรียนแต่ละคนว่าใครพัฒนาไปไ้รวดเร็วหรือช้าอย่างไร ในคาบไหน เพื่อครูจะได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำ และคอยดูแลให้นักเรียนทำกิจกรรมทุก ๆ อย่าง ที่เตรียมไว้ให้ทั่ว ๆ กัน

4. เป็นผู้สอน เฉพาะในกิจกรรมที่ไม่มีอุปกรณ์สอนแทนได้

1.5 วิธีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

การจัดการเรียนการสอนแบบนี้ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้ 4 แบบ ดังนี้

1. เรียนเป็นกลุ่มใหญ่ (Large Group) ในวิชาเนื้อหาที่นักเรียนมีความสามารถเท่า ๆ กัน เช่น วิชาสังคมศึกษา

2. เรียนเป็นกลุ่มย่อย (Small Group) ตามลักษณะของเนื้อหา เช่น ทำงานเป็นกลุ่ม หรือเรียนเป็นศูนย์ของแต่ละกิจกรรม

3. เรียนตัวต่อตัว (One to One) ระหว่างครูกับนักเรียน หรือนักเรียนกับนักเรียน

4. เรียนด้วยตนเอง (Independent Study) โดยมากจะเป็นนักเรียนที่ทำงานด้วยตนเองได้ จะทำงานหรือเรียนตามลำพังโดยมีครูแนะนำ ในบางเนื้อหาและบางคนเท่านั้น

ขณะที่นักเรียนเรียนภายในห้องในวิชาเดียวกัน แ่งงานที่ทำได้ไม่เหมือนกัน พึงตามความยากง่ายเหมาะสมกับเด็กแต่ละคน นักเรียนคนไหนที่อ่อนต้องการความช่วยเหลือ ครูจะคอยช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

สภาพอิริยาบถของนักเรียนในขณะที่เรียนหรือขณะที่ทำงานจะมีทั้งทำงานเป็นกลุ่ม ทำเป็นคู่หรือทำงานคนเดียว จะมีทั้งนั่งบนโต๊ะเรียน นั่งกับพื้น หรือนอนราบกับพื้น และจะมีทั้งอ่าน เขียน หรือกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนจะมีความสบายใจในการทำงาน

1.6 ลักษณะของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

เทด โรเจอร์ส (Ted Rogers. 1978 : 252) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพมีลักษณะดังนี้

1. เน้นความหมายของเนื้อความมากกว่าโครงสร้าง
2. เน้นการสื่อสารไวยากรณ์มากกว่าความถูกต้อง
3. เน้นการแก้ปัญหา การคิด การตีความจากบริบทมากกว่าการเขียนแบบ หรือการท่องจำตามตัวอย่าง
4. เน้นการสร้างสรรคถ้อยคำและข้อความใหม่ ๆ มากกว่าที่จะเน้นเนื้อหาและสถานการณ์ที่จัดไว้แล้ว
5. เน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนมากกว่าการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
6. เน้นเรื่องกลไกที่อยู่เหนือตัวภาษาที่เกี่ยวกับการสอน ได้แก่ การใช้เกม การแสดง การแสดงบทบาทสมมติ ตลอดจนสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับตัวภาษา แต่เป็นองค์ประกอบภายนอกที่สำคัญ เช่น การจัดหาทาง นำเสียง ส่วนวน เป็นต้น จะเน้นสิ่งเหล่านี้มากกว่ารูปแบบทางภาษาศาสตร์จริง ๆ
7. เน้นสภาพแวดล้อมทางกายภาพของการสอน ซึ่งกระตุ้นให้นักเรียนมีความสังเกต และการร่วมมือกันมากกว่าที่จะเน้นการจัดชั้นเรียนตามความพอใจของครูเท่านั้น
8. ให้ความสำคัญการถ่ายโอนภาษาแม่มาสู่ภาษาที่สองในคำที่เป็นประโยชน์มากกว่าที่จะเน้นถึงการสอดแทรกของภาษาแม่

เรอเน (Renee, 1975 : 5) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกภพามีลักษณะดังนี้

1. นักเรียนมีอิสระในการเรียน
2. นักเรียนสามารถเรียนทั้งชั้น เรียนเป็นกลุ่มย่อย และเรียนตามลำพัง
3. การทดสอบจะทำเมื่อนักเรียนมีความพร้อม
4. มีผู้คอยให้ความช่วยเหลือและมีอุปกรณ์ในการเรียน
5. นักเรียนเป็นผู้ตัดสินใจเลือกกิจกรรมการเรียน และวิธีประเมินผลเอง
6. ครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากขึ้น
7. นักเรียนสามารถใช้อุปกรณ์การเรียนได้หลายชนิด

นอกจากนี้ โรเจอร์ส (Rogers. 1973 : 253) ยังได้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพที่แตกต่างกันดังนี้

1. นักเรียนเรียนด้วยอัตราความเร็วที่แตกต่างกัน
2. นักเรียนเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ กัน เช่น หนังสือแบบเรียน ภาพยนตร์ บทเรียน โปรแกรม เกม กิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น
3. นักเรียนมีความสนใจและความสามารถในการเรียนเนื้อหาวิชาที่แตกต่างกัน เช่น ภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา พลศึกษา เป็นต้น
4. นักเรียนเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น แบบอุปมาน (Deductive) แบบอุปมาน (Inductive) แบบค้นพบ (Discovery) เรียนโดยการกระทำ (Learning by Doing) และการท่องจำ เป็นต้น
5. นักเรียนมีความสามารถในการรายงานผลการเรียน และขอวิธีรายงานผลการเรียนที่แตกต่างกัน เช่น การสอบข้อเขียน การเขียนรายงาน การสนทนากับสองคน การรายงานด้วยปากเปล่า เป็นต้น
6. นักเรียนมีปฏิริยาตอบสนองต่อการให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้แรงเสริมและการให้รางวัลที่แตกต่างกัน เช่น การยกย่องชมเชยจากครู การยอมรับจากเพื่อน จากคะแนนที่ได้จากการแข่งขัน เงิน และประกาศนียบัตร
7. นักเรียนทำงานได้ผลต่างกันเมื่อมีการจัดกลุ่มต่างกัน เช่น การทำงานตามลำพัง การให้เพื่อนสอน กิจกรรมกลุ่มย่อย กิจกรรมทั้งชั้น และการแสดงละคร
8. ความสามารถในการเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากเวลาเรียนต่างกัน เช่น เรียนในคาบเรียนสั้น หรือคาบเรียนยาว เรียนตอนเช้าหรือตอนบ่าย เรียนตอนต้นของคาบเรียน หรือตอนท้ายของคาบเรียน เรียนภาคเรียนแรก หรือภาคเรียนหลัง

1.7 ลักษณะกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

เทด โรเจอร์ส (Ted Rogers. 1978 : 256) ได้เสนอแนะกิจกรรมและวิธีการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพไว้หลายแบบ ดังนี้

1. บทเรียนโปรแกรม (Programmed Learning)
2. ชุดการเรียนรู้ (Sequential Learning Kits)
3. แฟกเล็ต (Factlets)
4. การออกแบบการสัญญารวมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน (Contracts)
5. การเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม (Flow Chart)
6. กิจกรรมกลุ่ม (Group Work)
7. การให้นักเรียนสอนกันเอง (Each one - teach each one)
8. เกม (Games)
9. การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulations)

1.8 ประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

นิพนธ์ สุขบริติ (นิพนธ์ สุขบริติ 2519 : 92) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนตามลักษณะความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ส่งเสริมให้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์
3. ส่งเสริมให้เรียนรู้จักตนเอง
4. ส่งเสริมให้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้แก่ตนเองตามต้องการ
5. ส่งเสริมให้เรียนรู้จักคิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง

เรอเน (Renee. 1975 : 6 - 7) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพมีประโยชน์ดังนี้

1. ช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับวินัยอันเป็นผลมาจากความไม่ตั้งใจเรียน โดยการให้นักเรียนมีอิสระพูดกับเพื่อนในระหว่างเรียน
2. ช่วยเพิ่มความคล่องแคล่วในการพูดของนักเรียน เพราะนักเรียนบางคนอายที่จะพูดต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียนทั้งหมด แต่เมื่อแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยนักเรียนจะกล้าพูดมากขึ้น

3. ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนอย่างใกล้ชิด ทำให้ครูทราบถึงพื้นฐานทางครอบครัว ความสนใจ และปัญหาของนักเรียน เมื่อครูได้สนทนากับเขาในกลุ่มย่อย
4. ช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน

ดังนั้นจึงอาจกล่าวสรุปได้ว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพนี้ เป็นวิธีการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมาก ทั้งนี้เพื่อพยายามที่จะให้การเรียนได้สนองความต้องการของนักเรียนแต่ละคน ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ไปตามความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของแต่ละคน และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง รู้จักคิด ผลัดแกปัญหาด้วยตนเอง ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย รู้จักรับผิดชอบตนเอง ต่อการเรียน และการทำงานของตนเอง นอกจากนี้ การเรียนการสอนแบบนี้ยังช่วยส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนดีขึ้น เพราะครูจะมีโอกาสใกล้ชิดกับนักเรียนแต่ละบุคคลทำให้ครูมีความรู้จักและเข้าใจนักเรียนมากขึ้น ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นเครื่องช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม (Flow Chart)

ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยเสนอรายงานเกี่ยวกับ ความหมาย วิธีการดำเนินการเรียนการสอน ประโยชน์ของการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 ความหมายของการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม

การเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม เป็นวิธีการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพแบบหนึ่ง ซึ่งดำเนินการเรียนการสอนและทำกิจกรรมไปตามแผนภูมิกิจกรรมที่กำหนดขึ้น เพื่อแสดงลำดับขั้นตอนการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มต้นบทเรียนไปจนจบบทเรียน ซึ่งในแต่ละบทเรียนจะใช้เวลาเรียน 4 คาบ ลักษณะวิธีการเรียนการสอนจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ในคาบเรียนที่ 1 - 2 นักเรียนจะสลับมาฝึกทักษะฟัง - พูดกับครูทีละครั้งหนึ่ง ส่วนนักเรียนอีกครั้งหนึ่งจะฝึกทักษะและทำกิจกรรมการอ่านและเขียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่หรือเป็นกลุ่มจากอุปกรณ์

ที่ครูจัดเตรียมไว้ให้สำหรับลักษณะวิธีการเรียนในคาบเรียนที่ 3 - 4 นักเรียนจะฝึกทักษะและทำกิจกรรมการอ่านและเขียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือ อธิบายอย่างคร่าว ๆ นักเรียนคนใดเรียนได้เร็ว ทำงานได้รับมอบหมายเสร็จเรียบร้อยแล้ว อาจเลือกทำกิจกรรมอย่างอื่นเพิ่มเติมตามความสนใจของตน เช่น เกมคำศัพท์ เรื่องสั้น เป็นต้น หรืออาจจะช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนช้าหรือเรียนอ่อนก็ได้ (สุไร พงษ์ทองเจริญ)

2523 : 30 กรมวิชาการ 2528 : III - V)

เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมหรือบทเรียนที่ตนได้รับมอบหมายแล้วจะต้องบันทึกลงในแผนภูมิบันทึกความก้าวหน้า (Progress Chart) เพื่อครูและนักเรียนจะได้ตรวจสอบภายหลัง (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2523 : 30)

2.2 วิธีการดำเนินการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม

วิธีการดำเนินการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมที่ใช้ในงานวิจัยนี้ เป็นวิธีการดำเนินการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพแบบหนึ่ง ที่ได้ดัดแปลงเพื่อให้เข้ากับสภาพห้องเรียนใหญ่ในประเทศไทย ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม ที่ใช้ในสื่อการเรียนรู้ชุด Learning Kit ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ 2528 : III - V) ลักษณะการดำเนินการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมนี้ จะใช้เวลาเรียน 4 คาบต่อ 1 บทเรียน บทเรียนแต่ละบทมีกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดห้องเรียน การจัดเวลาเรียน และอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนดังนี้

ตาราง 1 ตารางแสดงแผนภูมิกิจกรรม

คาบ นาที	กิจกรรม		
	กิจกรรมพร้อมกันทั้งห้อง	กิจกรรมกลุ่มย่อย 1 (กับครู)	กิจกรรมกลุ่มย่อย 2 (กับเพื่อนและผู้ช่วยครู)
1	5-10	- ครูสอนการออกเสียงและความหมายของคำศัพท์ใน Form and Sound - ครูแนะนำการทำแบบฝึกหัดใน Form and Sound และ Word Card และมอบหมายงาน	
	25-30	ครูสอน Oral - Structure Unit กับนักเรียน $\frac{1}{2}$ ห้อง แรก (ฝึกทักษะ ฟัง - พูด)	นักเรียนฝึกอ่านคำศัพท์ใน Form and Sound และทำแบบฝึกหัดใน Word Card
	5-10	ครูสุมนักเรียนให้ตอบคำถามที่ทำใน Word Cards และ Oral Structure Unit	
		สลับกลุ่ม	

ตาราง 1 (ต่อ)

คาบ นาฬิกา	กิจกรรมพร้อมทั้งทั้งห้อง		
	กิจกรรมกลุ่มย่อย 1 (กับครู)		กิจกรรมกลุ่มย่อย 2 (กับเพื่อนและคุณช่วยครู)
2	5-10	- ครูอธิบายวิธีการทำแบบฝึกหัด Grammar Card - พบทวนงานที่นักเรียนต้องทำในกลุ่มย่อย 2	
	25-30	ครูสอน Oral Structure Unit กับนักเรียนอีก $\frac{1}{2}$ ห้อง (ฝึกทักษะ ฟัง - พูด)	- นักเรียนฝึกอ่านคำศัพท์ใน Form and Sound และทำแบบฝึกหัดใน Word Card - นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน Grammar Card
	5-10	ครูสอนนักเรียนให้ตามตอบในสิ่งที่ทำใน Form and Sound, และ Word Card และ Oral Structure Unit	

ตาราง 1 (ต่อ)

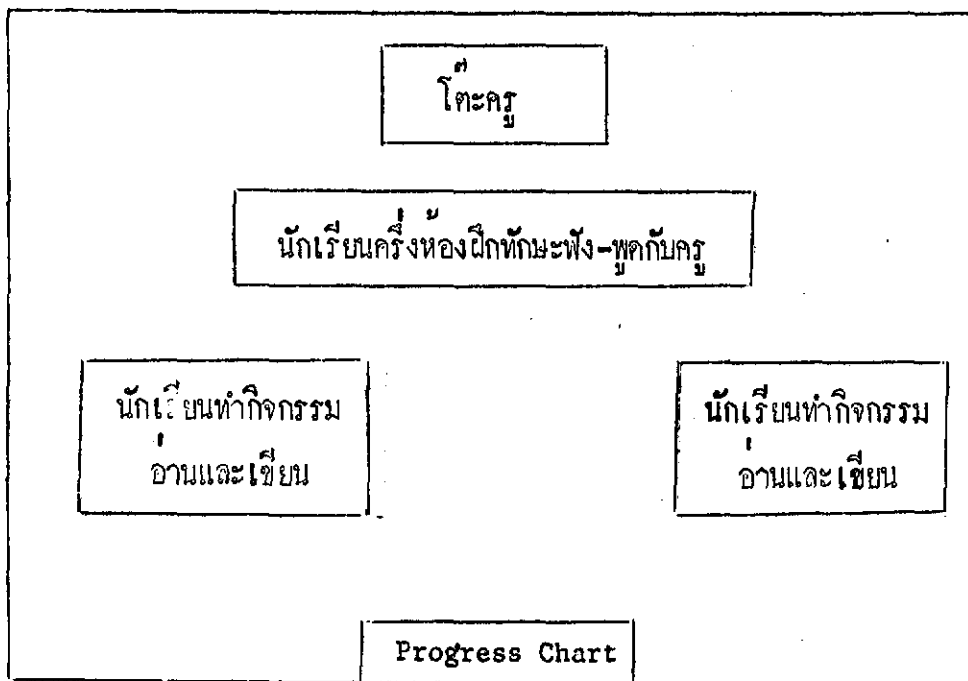
คาบ วันที่	กิจกรรมพร้อมกันทั้งห้อง		
	กิจกรรมกลุ่มย่อย 1 (กับครู)		กิจกรรมกลุ่มย่อย 2 (กับเพื่อนและผู้ช่วยครู)
3	5-10	ครูอธิบายแนะนำอุปกรณ์และมอบหมายงานใน Reading Card, Dictation และ Reader	
	25-30	(นักเรียนทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้ในกลุ่มของตน) - Grammar Card (สำหรับนักเรียนคนที่ทำยังไม่เสร็จ) - Reading Card - Dictation - Reader	
	5-10	ครูสุมนักเรียนมาทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำมาแล้วเป็นการพบทวน	

ตาราง 1 (ต่อ)

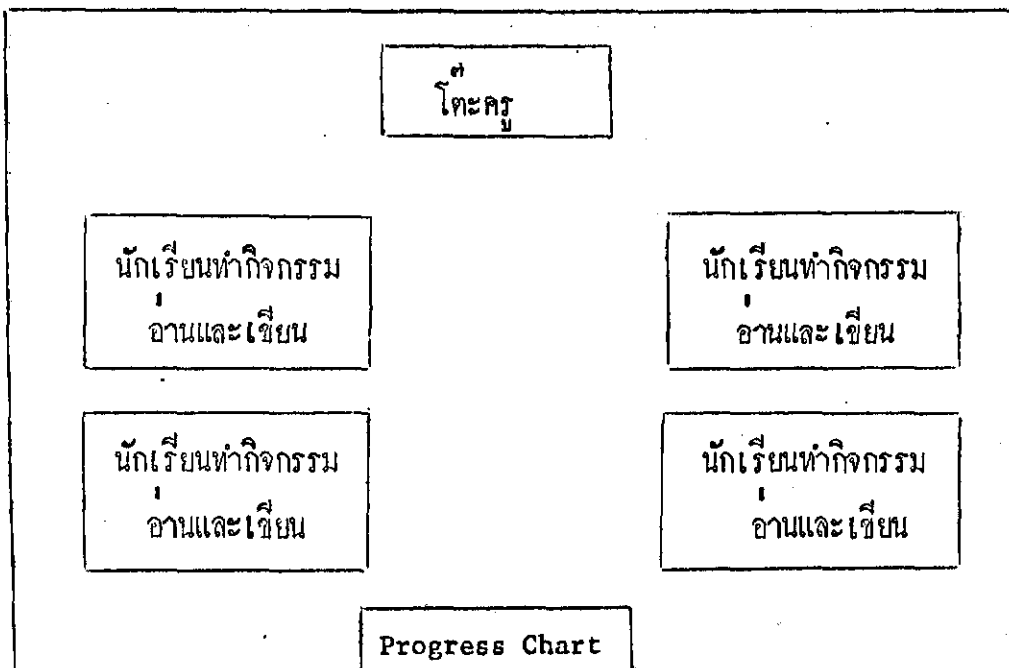
คาบ นาที	กิจกรรมพร้อมกันทั้งห้อง		
	กิจกรรมกลุ่มย่อย 1 (กับครู)		กิจกรรมกลุ่มย่อย 2 (กับเพื่อนและครูช่วยครู)
4	5-10	ครูทบทวนงานที่ส่งมาให้เสร็จ ในบทเรียนนี้	
	25-30		นักเรียนทำงานของตนที่ยังไม่เรียบร้อยคือ - Grammar Card - Reading Card - Dictation - Reader
	5-10	ครูและนักเรียนช่วยกัน สรุปบทเรียน	

หมายเหตุ : นักเรียนที่ทำงานเสร็จเร็ว สามารถเลือกทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมหรือเล่นเกมทาง
ภาษาในคาบที่ 3 - 4 ก็ได้

ภาพที่ 1 - 2

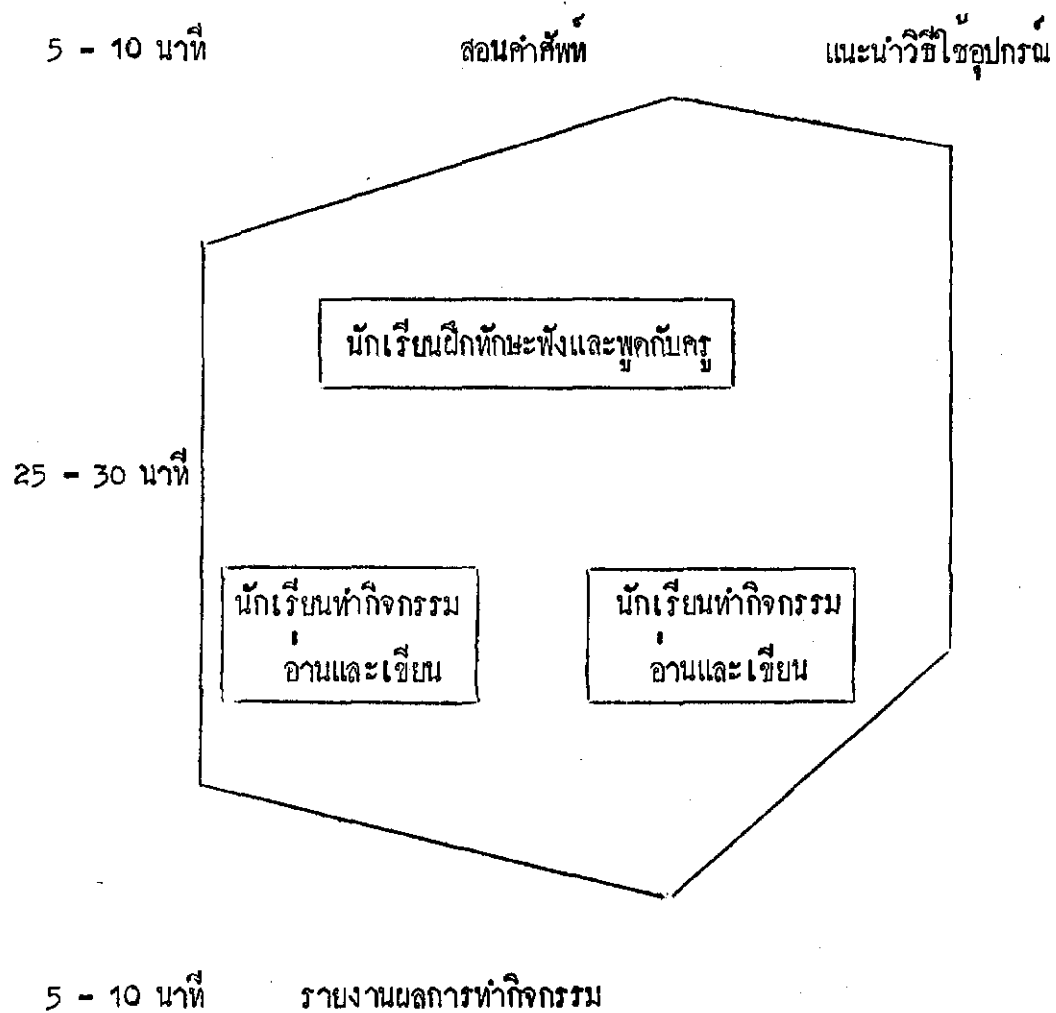

ภาพที่ 3 - 4

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิแสดงการจัดห้องเรียน

ภาพที่ 1 - 2

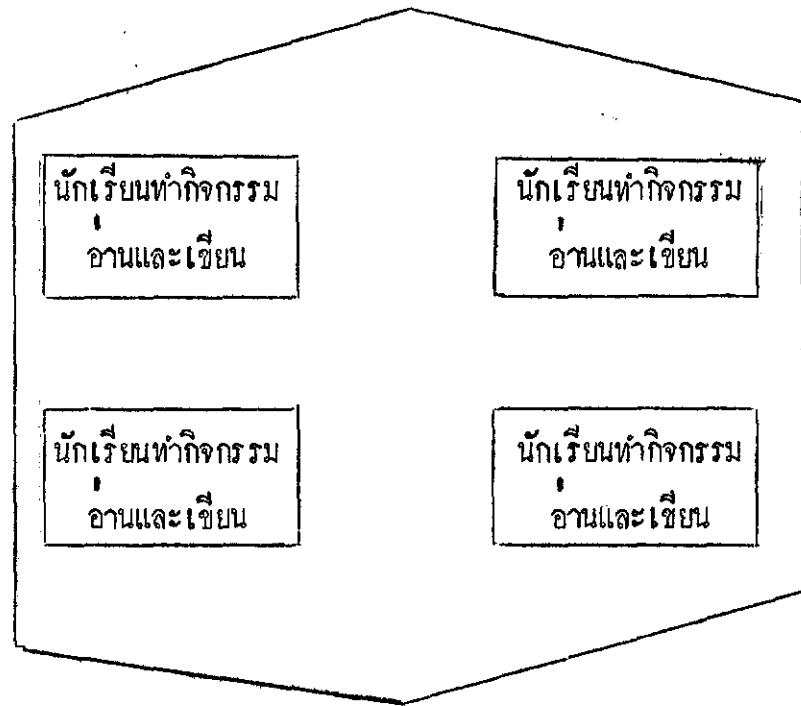

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิแสดงการจัดเวลาเรียน

ตอนที่ 3 - 4

5 - 10 นาทีแรก อธิบาย แนะนำวิธีการทำแบบฝึกหัด

25-30 นาที

5 - 10 นาที รายงานผลและสรุปบทเรียน

อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมที่ใช้ในงานวิจัยนี้ เป็นอุปกรณ์ที่
ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีรูปแบบและลักษณะอุปกรณ์ที่ใช้ในสื่อการเรียนรู้ชุด Learning Kit
ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนเนื้อหาวิชาใน
แต่ละบทเรียน จะเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกทักษะทางภาษาสัมพันธ์กันทุกทักษะ ซึ่งแบ่งตามลักษณะสำคัญ
ของทักษะที่ฝึกได้ 3 โปรแกรมดังนี้

ตาราง 2 แสดงอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม

Structure Program	Reading Program	Writing Program
1. Oral Structure Units	1. Form and Sound 2. Reading Cards	1. Word Cards 2. Dictation Cards
2. Picture Cards	3. Readers	3. Grammar Cards

1. โปรแกรมโครงสร้าง (Structure Program) ประกอบด้วย

1.1 คู่มือครูที่ใช้สอนหลักไวยากรณ์ (Oral Structure Units)

คือ คู่มือครูที่ใช้ในการสอนหลักไวยากรณ์ เพื่อฝึกทักษะทั้ง - พูด ของแต่ละบทเรียน ซึ่งลักษณะ
ของคู่มือครูที่ใช้สอนหลักไวยากรณ์ แต่ละบทจะประกอบด้วย

- 1.1.1 คำศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่จะสอนในบทนั้น
- 1.1.2 จุดประสงค์
- 1.1.3 อุปกรณ์ที่ต้องใช้ประกอบการสอน (ภาพจาก Picture Cards)
- 1.1.4 วิธีการสอนและการประเมินผล

ตัวอย่าง Oral Structure Unit 3

Unit 31. คำศัพท์และโครงสร้างใหม่

nouns : ship shoes

chair chain children

โครงสร้างใหม่ : การตั้งคำถามโดยใช้ Verb to do

Do	you	have	a ship ?	Yes,		do.
	they		a chair ?	No,	I	don't

2. จุดประสงค์

2.1 นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์และใช้คำศัพท์ใหม่ได้ถูกต้อง

2.2 นักเรียนสามารถใช้รูปประโยคคำถามและคำตอบได้

3. อุปกรณ์ของใช้ประกอบการสอน

3.1 รูปภาพ ship, shoes chain, children

3.2 ของจริง chair, shoes

4. วิธีการสอนและการประเมินผล

4.1 ครูสอนคำศัพท์ใหม่

Teacher : รูปภาพ ship

A ship. A ship

Students : พูดตามครู

A ship. A ship

(ครูสอนคำศัพท์อื่น ๆ ตามวิธีเดียวกัน)

4.2 ครูเริ่มสอนโครงสร้างใหม่ โดย

Teacher : (ให้นักเรียน show หนังสือให้ครูดู)

Do you have a book ?

Students : (นักเรียนตอบคำถามโดยพูดตามครู)

Yes, I do.

Teacher : (ครูรูปภาพเรือให้นักเรียนดู)

Do you have a ship ?

Students : (นักเรียนตอบตามครู)

No, I don't

4.3 ครูให้นักเรียนฝึกการตั้ง - ตอบคำถาม โดยใช้ Verb to do โดยใช้
อุปกรณ์และของจริงในห้องเรียน

4.4 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม แข่งขันการฝึกการตั้งและตอบคำถาม โดยใช้

Verb to do

1.2 บัตรรูปภาพ (Picture Cards) เป็นบัตรภาพที่เตรียมไว้ใช้ประกอบการสอนคำศัพท์และโครงสร้างใหม่ ในแต่ละบทเรียน เช่น ภาพสัตว์ ภาพสิ่งของ ผลไม้ ภาพสถานที่ ภาพแสดงอาชีพต่าง ๆ เป็นต้น

2. โปรแกรมการอ่าน (Reading Program) ประกอบด้วย

2.1 บัตรคำศัพท์ (Form and Sound) เป็นบัตรรวบรวมคำศัพท์ใหม่ในแต่ละบทเรียน ซึ่งครูจะสอนให้นักเรียนได้ออกเสียง และทราบความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง
ตัวอย่าง

Form and Sound 3	
/sh-/	/ch-/
ship	chair
shop	chain
shoes	children

2.2 บัตรฝึกอ่านคำศัพท์ (Reading Cards) เป็นบัตรฝึกการอ่านคำศัพท์
 บางคำที่คัดลอกมาจากบัตรคำศัพท์ (Form and Sound) เพื่อให้นักเรียนฝึกการอ่านคำศัพท์
 และมีแบบฝึกหัดการใช้คำศัพท์เหล่านั้น
ตัวอย่าง

Reading Card 3			
A. <u>Read these words.</u>			
รูปเรือ ship	รูปรองเท้า shoes	รูปเก้าอี้ chair	รูปภาพเด็ก ๆ children
รูปลูกโซ่ chain			
B.. <u>Fill in the blanks</u>			
1. We sit on a _____. (รูปเก้าอี้)			
2. My father has two _____. (รูปเด็ก ๆ)			
3. A _____ is in the sea. (รูปเรือ)			

2.3 บัตรเนื้อเรื่อง (Readers) เป็นบัตรเนื้อเรื่อง ข้อความ หรือบทสนทนาสั้น ๆ ที่ประกอบขึ้นด้วยคำศัพท์ และโครงสร้างที่นักเรียนเรียนมาแล้วในบทเรียนนั้น เพื่อให้ นักเรียนฝึกอ่าน พัฒนาความเข้าใจในคำศัพท์ และโครงสร้างในบทนั้น หลังจากนั้นก็มีคำถามทดสอบความเข้าใจเนื้อเรื่อง ข้อความ หรือบทสนทนานั้น

ตัวอย่าง

Reader 3	
Questions	
1.	
2.	
3.	

3. โปรแกรมการเขียน (Writing Program) ประกอบด้วย

3.1 บัตรแบบฝึกหัดการเขียนคำศัพท์ (Word Cards) เป็นบัตรแบบฝึกหัดการเขียนคำศัพท์จากภาพ และการใช้คำศัพท์ในบทเรียนอาจเป็นเกมคำศัพท์แบบต่าง ๆ ก็ได้

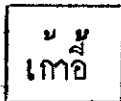
ตัวอย่าง

Word Card 3

A. Write some words from the pictures.

= _____

= _____

B. Copy these words

1. a ship _____

2. a chain _____

3.2 บัตรคำศัพท์ที่ใช้ฝึกการเขียนตามคำบอก (Dictation Cards)

เป็นบัตรคำศัพท์ที่นักเรียนใช้ฝึกการเขียนตามคำบอก อาจเป็นคำศัพท์คำเดียว หรือเป็นประโยคสั้น ๆ ก็ได้ การทำแบบฝึกหัดนี้ให้ทำเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มก็ได้

Dictation Card 3

1. a chair	3. a chain
2. a ship	4. shoes
5. children	

3.3 บัตรแบบฝึกหัดการใช้ไวยากรณ์ (Grammar Cards) เป็นแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการใช้หลักไวยากรณ์ที่นักเรียนเรียนรู้อยู่แล้วกับครู แบบฝึกหัดนี้จะเป็นแบบฝึกหัดทบทวนการใช้หลักไวยากรณ์อีกครั้งหนึ่ง

Grammar Card 3 Fill in the blanks 1. _____ you have a ship ? No, I _____. 2. _____ you have a chain ? Yes, I _____.

แผนภูมิบันทึกความก้าวหน้า (Progress Chart)

แผนภูมิบันทึกความก้าวหน้า (Progress Chart) เป็นแผนภูมิบันทึกความก้าวหน้าในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนแต่ละคน นักเรียนต้องบันทึกความก้าวหน้าของตนเองทุกครั้งหลังจากที่ได้ทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดแต่ละอย่างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ในแผนภูมิบันทึกความก้าวหน้า (Progress Chart) จะประกอบด้วยรายชื่อนักเรียน รายชื่อย่อ ของอุปกรณ์หรือแบบฝึกหัดที่นักเรียนต้องทำในแต่ละบทเรียน ซึ่งมีลักษณะดังนี้

ตาราง 3 แสดงแผนภูมิบันทึกความก้าวหน้า (Progress Chart)

ชื่อนักเรียน	FS.	WC	RC.	R.	DC.	Gr.
	1	1	1	1	1	1
1.						
2.						
3.						
4.						

Note : FS. = Form and Sound

WC. = Word Card

RC. = Reading Card

R. = Reader

DC = Dictation Card

Gr. = Grammar Card

2.3 ข้อดีหรือประโยชน์ของการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม (Flow Chart)

การเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม (Flow Chart) มีข้อดีหรือประโยชน์
อยู่หลายประการ ดังนี้ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2523 : 30 - 31)

1. นักเรียนจะได้รับการฝึกทักษะทางภาษาได้ทั่วถึงทุกทักษะ เพราะการฝึกทักษะ ฟัง - พูด นักเรียนจะได้ฝึกทักษะกับครูเป็นกลุ่มย่อย โอกาสที่นักเรียนจะได้ฝึกฟัง - พูด ก็ย่อมมีมากขึ้น ส่วนทักษะการอ่านและเขียน นักเรียนก็จะได้ฝึกทักษะทั้ง 2 ด้วยอุปกรณ์ที่ครูจัดเตรียมไว้ ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม

2. อุปกรณ์ประกอบการเรียน และกิจกรรมที่ครูเตรียมไว้ให้นักเรียน เรียนด้วยตนเอง มีหลายแบบ ซึ่งจะสร้างความสนใจของนักเรียนมากขึ้น

3. นักเรียนที่เรียนอ่อนไม่รู้สึกมีปัญหามากในการเรียน เพราะได้เรียนตามความสามารถของตน เป็นการแข่งขันกับตนเองมากกว่าแข่งขันกับคนอื่น

4. นักเรียนที่เรียนเก่ง ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการที่จะต้องรอนักเรียนที่เรียนช้า มีโอกาสที่จะเลือกกิจกรรมได้หลายอย่างตามความสามารถ ความสนใจของนักเรียนแต่ละคน

5. ฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัย ซื่อตรงต่อตนเอง มีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยไม่ต้องมีใครบังคับ

6. ฝึกให้นักเรียนรู้จักการให้และการรับ รู้จักช่วยเหลือเพื่อนร่วมชั้น เป็นการฝึกนิสัยในการที่จะดำเนินชีวิตในสังคมอย่างสันติสุข

นอกจากนี้ เสมอจิต สัจปิยะนิจกุล (เสมอจิต สัจปิยะนิจกุล 2519 : 28) ได้กล่าวถึงผลที่ได้รับจากการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมว่า

1. นักเรียนได้เรียนรู้อย่างด้วยตนเอง
2. นักเรียนมีวินัยและความรับผิดชอบในตนเอง
3. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน เรียนด้วยความเป็นสุข และรักการเรียน รวมทั้งโรงเรียนด้วย

4. นักเรียนแต่ละคนมีความก้าวหน้าของตนเอง ไม่ต้องเปรียบเทียบกับผู้อื่น
5. นักเรียนจะยอมรับซึ่งกันและกัน เพราะนักเรียนได้ช่วยเหลือกันและกันไม่แข่งขันกัน แต่ทุกคนมีโอกาสเป็นคนเก่งตามความถนัด และความสามารถของแต่ละบุคคล

ดังนั้นจึงอาจกล่าวสรุปได้ว่า การเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม ซึ่งเป็นลักษณะ การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพลักษณะหนึ่งที่น่าสนใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้ส่งเสริม ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองไปตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน แต่ละคน นักเรียนจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยความเป็นสุข ความสบายใจ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน เพราะนักเรียนไม่ถูกบังคับให้เรียนก้าวไปพร้อม ๆ กับเพื่อน นักเรียนที่เรียนช้าจะเรียนไปตาม ความสามารถและอัตราการเรียนรู้ของตน สามารถเรียนรู้ทันผู้อื่นได้ในเวลาที่ต่างกัน ส่วนนักเรียน ที่เรียนเก่งก็มีโอกาสได้เลือกเรียนหรือทำกิจกรรมใหม่ ๆ เพิ่มเติมตามความสนใจได้ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะมีผลส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น นอกจากนี้การเรียนด้วย วิธีนี้ยังส่งเสริมให้นักเรียนใคร่รู้ ใฝ่ใจตนเอง ควบคุมตนเองได้ มีวินัย และความรับผิดชอบ ต่อการเรียน การทำงานมากขึ้น และยังส่งเสริมให้ตนเองรู้จักการยอมรับผู้อื่น เพราะนักเรียน มีโอกาสได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์นำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้ใน สังคมต่อไป

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2516 ปราณี อัมโรจน์ (ปราณี อัมโรจน์ 2516 :

156 - 161) ได้ทำการทดลองสอนภาษาแบบเอกัตถภาพ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของ โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น โดยใช้ชุดการเรียนของ JILAB (Jacaranda Individualized Language Arts Program) เมื่อเริ่มทดลองพบว่า การสอนแบบนี้มีปัญหามากมาย เช่น นักเรียนสงสัยสิ่งต่าง ๆ นักเรียนบางคนไม่บันทึกแผนภูมิแสดงความก้าวหน้า (Progress Chart) ตามความเป็นจริงนักเรียนที่เรียนเก่ง ไม่ต้องการเป็นผู้ตรวจ (Checker) และผู้ช่วยครู (Tutor) ให้แก่นักเรียนที่เรียนช้า เพราะจะทำให้เสียเวลาในการทำกิจกรรมของตน ผู้ทดลองได้พยายาม แก้ไขปัญหาไปจนสำเร็จ และหลังจากการทดลองไปได้ 2 เดือน นักเรียนมีพฤติกรรมดีขึ้น ชอบ เรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีผลการเรียนดีขึ้นกว่าเดิมมาก

ในปี พ.ศ. 2517 นภา บุณนาต (นภา บุณนาต 2517 : 182 - 187)

ทดลองสอนภาษาแบบเอกัตถภาพขึ้นในโรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

โดยใช้ชุดการเรียนรู้ JILAB ซึ่งทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก - 3 ข ผลการสอนเมื่อเปรียบเทียบกับการสอนปกติ ปรากฏผลการสอน สรุปได้ดังนี้

1. เด็กเรียนอย่างมีความสุข สนใจ และมาเรียนโดยสม่ำเสมอ และเรียนได้ผลดีเต็มความสามารถของตน
2. นักเรียนจะรู้จักแสวงหาความรู้ และวิธีในการเรียนรู้ ไม่ชอบพึ่งพาอาศัยจากครูฝ่ายเดียว
3. เด็กได้รับโอกาสและเป็นอิสระที่จะเรียนได้เต็มความสามารถของตน และยังมีส่วนช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อนกว่าตน เด็กเรียนช้าจะไม่รู้สึกเกิดความกังวลใจ
4. ในช่วงเวลาเรียน นักเรียนได้ใช้เวลาเรียนอย่างเต็มที่ โดยครูไม่ต้องเป็นกังวลในเรื่องระเบียบวินัยมาก เพราะเด็กมีความรับผิดชอบในตนเอง มีความเชื่อมั่น สามารถควบคุมตนเองและช่วยเหลือได้ นอกจากนี้ยังรู้จักตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ รู้จักเคารพฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ในปี พ.ศ. 2519 เสมอจิต สัจนิยมนิจุล (เสมอจิต สัจนิยมนิจุล 2519 : 88) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางวิชาภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคลกับที่เรียนตามแบบธรรมดาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การวิจัยครั้งนี้มุ่งเปรียบเทียบในด้านความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างนักเรียนที่เรียนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล กับนักเรียนที่เรียนตามแบบธรรมดาไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านการเขียน นักเรียนที่เรียนตามแบบธรรมดามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่า ในการเรียนการสอนตามระดับความสามารถนั้น นักเรียนทุกคนเรียนด้วยความสนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ และเรียนได้ผลดีตามความสามารถของตน นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น นักเรียนที่เก่งจะเรียนไปได้เร็ว นักเรียนที่เรียนอ่อนก็ค่อย ๆ เรียนไปโดยไม่เกิดความเครียดในจิตใจว่าตัวเองเรียนช้ากว่าคนอื่น

พ.ศ. 2525 อิศรา สารงาม (อิสรา สารงาม 2525 : 46) ได้ทำวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้สื่อ

การเรียนรู้ของกรมวิชาการ และชุดของกรมสามัญศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนชุดสื่อการเรียนของกรมวิชาการมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยชุดสื่อการเรียนของกรมสามัญศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และในปีเดียวกันนี้ จิตรพรรณ แจ่มพจน์ (จิตรพรรณ แจ่มพจน์ 2525 : 85)

ได้ทำวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยชุดสื่อการเรียนของกรมวิชาการ และชุดสื่อการเรียนของกรมสามัญศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยชุดสื่อการเรียนของกรมวิชาการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยชุดสื่อการเรียนของกรมสามัญศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยในต่างประเทศ

มาร์ธา เจน ฮาร์มสตรอง ฮาร์เปอร์ (Martha Jane Armstrong Harper. 1972 : 5669A - 5670A) ได้ทำวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนโดยชุดการสอนตามเอกัตภาพกับการเรียนด้วยวิธีปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนตามเอกัตภาพ มีทักษะในการพูด อ่าน และเขียน ดีกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ

มอสแมน (Mossman. 1974 : 4053 - 4054) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการสอนอ่านระหว่างนักเรียนที่เรียนการอ่าน โดยให้หลักภาษาศาสตร์ตามวิธีการเรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคลกับนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยวิธีการสอนตามแบบธรรมดา ซึ่งสอนกับกลุ่มตัวอย่างในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 4 และ 5 ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การสอนอ่านโดยใช้วิธีการสอนตามความสามารถของแต่ละบุคคลดีกว่าวิธีสอนธรรมดา

สเตรซี (Stacy. 1975 : 4140) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านระหว่างการสอนอ่านโดยวิธีการเรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคล กับการสอนอ่านโดยวิธีการเรียนแบบธรรมดา ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ของโรงเรียน Vacaville รัฐแคลิฟอร์เนียแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยวิธีศึกษาด้วยตนเอง กลุ่มที่สองเรียนกับครูสอนตามธรรมดา ใช้เวลาทดลองในปี ค.ศ. 1970 - 1973

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า มีความแตกต่างกันในทางการอ่านระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ใน
ชั้นปีที่ 3 - 4 แต่ไม่มีความแตกต่างกันในทางการอ่านระหว่างนักเรียนเพศชายและเพศหญิง

3. เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

3.1 ความหมายของความรับผิดชอบ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่า "ความรับผิดชอบ"
(Responsibility) ไว้อย่างแตกต่างกันดังนี้

ชาวล แพร์ทกุล (ชาวล แพร์ทกุล 2514 : 33) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบ
ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ความสนใจ ความตั้งใจที่จะทำงานและติดตามผลงาน
ที่ใดทำไปแล้ว เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เป็นผลสำเร็จลงไปด้วยดี ยอมรับในสิ่งที่ตนเองกระทำลงไป
ทั้งในกรณีที่ประสบผลดีและผลเสีย โดยแสดงออกในรูปการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ
ปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังอย่างมีจุดหมาย เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ได้รับงานมา

ละเมียด ลิมอักษร (ละเมียด ลิมอักษร 2517 : 8) ได้ให้ความหมายของความ
รับผิดชอบว่า หมายถึง การปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจจริง และขยันขันแข็งเพื่อบรรลุผลสำเร็จ
ตามเป้าหมาย ไม่ถือเอาความขบใจหรืออารมณ์เป็นใหญ่ ใช้ความพยายามแก้ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ
ความรับผิดชอบจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งของการปฏิบัติงาน

คณีย งามมานะ (คณีย งามมานะ 2518 : 5) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบ
ว่า หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงความเอาใจใส่ จดจ่อและรับเป็นภาระหน้าที่การงาน
การดำเนินชีวิต ความเป็นอยู่ของตน และอยู่ในความดูแลตลอดจนสังคม พยายามทำหน้าที่ต่าง ๆ
อย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุจุดหมายโดยไม่ย่อท้ออุปสรรค

ชม ภูมิภาค (ชม ภูมิภาค 2518 : 55) กล่าวว่าความรับผิดชอบ หมายถึง
การปฏิบัติงานให้สำเร็จลงไปตามเป้าหมายที่ได้รับมอบหมาย ความรับผิดชอบนี้ความหมายรวมทั้ง
ความซื่อสัตย์ สุจริต ความตรงต่อเวลาด้วย

คู่มือการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมพื้นฐาน เรื่องความรับผิดชอบ (คู่มือการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมพื้นฐานเรื่อง ความรับผิดชอบ น.ป.ป. : 53) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบว่า หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงานให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ยอมรับผลของการกระทำนั้น และพยายามปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น และกล่าวถึงสาระสำคัญในการปลูกฝังและสร้างเสริมเรื่องความรับผิดชอบในระดับชั้นศึกษา 4 ด้าน ดังนี้

1. ความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียน หมายถึง การที่นักเรียนศึกษาเล่าเรียนจนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย ควบคุมความขยันหมั่นเพียร อดทน เข้มแข็งเรียน และส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่ได้รับมอบหมาย เมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียนก็พยายามศึกษาจนเข้าใจตามอาจารย์ให้เข้าใจ เมื่อทำแบบฝึกหัดผิดก็ยอมรับว่าทำผิด แล้วพยายามแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องควบคุมตนเองอยู่เสมอ มีผลการเรียนผ่านทุกวิชาในทุกภาคเรียน
2. ความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา รักษาผลประโยชน์ เกียรติยศ ชื่อเสียงของสถานศึกษา ช่วยกันรักษาความสะอาดของสถานศึกษา ไม่ขีดเขียนโต๊ะเรียน ผนังห้องเรียน หอน้ำห้องส้วม แต่งเครื่องแบบนักเรียนเรียบร้อย ไม่ทะเลาะวิวาทกับโรงเรียนอื่น คอยตักเตือนเพื่อนนักเรียนที่จะหลงผิด อันทำให้โรงเรียนเสียชื่อเสียง เมื่อโรงเรียนต้องการความร่วมมือ หรือความช่วยเหลือก็เต็มใจให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ เขาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนตามความสนใจ และความสามารถของตน เพื่อสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน เช่น เป็นนักกีฬา นักดนตรี นักแข่งคำขวัญ เรียงความ เป็นต้น
3. ความรับผิดชอบต่อครอบครัว หมายถึง การที่นักเรียนมีความตั้งใจช่วยเหลืองานต่าง ๆ ภายในบ้าน เพื่อแบ่งเบาภาระซึ่งกันและกันตามความสามารถของตน และรู้จักแสดงความคิดเห็น และปฏิบัติตนเพื่อความสุขและชื่อเสียงของครอบครัว ช่วยแก้ปัญหา การที่สมาชิกภายในครอบครัวไม่เข้าใจกัน เมื่อมีปัญหากับปรึกษาและให้พ่อแม่ทราบปัญหาของตนเองทุกเรื่อง ช่วยครอบครัวประหยัดไฟฟ้า น้ำ อาหาร สิ่งของเครื่องใช้ภายในบ้าน ฯลฯ
4. ความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนและสังคม บำเพ็ญประโยชน์ และสร้างสรรคความเจริญให้ชุมชนอย่างเต็มความสามารถ ช่วยสอดส่องพฤติกรรมของบุคคลที่จะเป็นภัยต่อสังคมให้ความรู้ ความสนุกเพลิดเพลินแก่ประชาชน

ตามความสามารถของตน ช่วยคิดและแก้ปัญหาต่าง ๆ ของสังคม เช่น ความสงบปรอง การรักษา
สาธารณสมบัติ ผู้คิดร้ายต่อประเทศชาติ การจราจร การเสียดาย และการรับบริการจากสถานี
บริการต่าง ๆ ของรัฐ

ชานาญ นิสารัตน์ (ชานาญ นิสารัตน์ 2524 : 53) ได้ให้ความหมายว่า ความรับ
ผิดชอบ คือการยอมรับรู้ และสำนึกในการกระทำของตนยอมรับผลแห่งการกระทำของตนด้วย
ความเต็มใจ ไม่ว่าจะเป็นผู้ดีหรือผู้เลวร้าย ไม่ว่าจะกระทำผิดหรือถูก ไม่ขัดความรับผิดชอบไปให้
ผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่เกื้อหนุนให้บุคคล
ปฏิบัติสอดคล้องกับกฎจริยธรรมและหลักเกณฑ์ของสังคม โดยไม่ต้องมีการบังคับควบคุมอย่างเข้มงวด
จากผู้อื่น

ฟังก์ และแวกแนลส์ (Funk and Wagnalls. 1961 : 1073) ได้ให้ความหมาย
ของความรับผิดชอบไว้ว่า ความรับผิดชอบ คือการแสดงออกถึงความรับผิดชอบและรับผิดชอบใน
การกระทำของตน มีความซื่อสัตย์ไว้วางใจได้ สามารถจัดหาเงินและทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้
อย่างมีประสิทธิภาพ และยังหมายถึงความสามารถในการตอบสนองต่อหน้าที่หรือข้อตกลงที่ตั้งไว้
ตามอุดมคติ กฎของศีลธรรมและหลักธรรมอีกด้วย

ฟลิปโป (Flippo. 1966 : 122) กล่าวว่าความรับผิดชอบเป็นความผูกพันในการ
ที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ และความสำนึกที่เกี่ยวของกับปัจจัย 3 ประการ คือ
พันธะผูกพัน หน้าที่การงาน และวัตถุประสงค์

สมิท (Smith. 1968 : 426) ได้ให้คำจำกัดความของความรับผิดชอบของบุคคล
ไว้ว่า ความรับผิดชอบเป็นแนวโน้มของบุคคลที่จะรู้สึกหรือกระทำต่อสถานการณ์หรือบุคคลที่ใคร่
มอบหมาย

ดังนั้นจึงอาจกล่าวสรุปได้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติหน้าที่
ด้วยความผูกพัน พากเพียร และติดตามผลงานที่ได้ทำไปแล้วโดยไม่มีการบังคับเข้มงวดจากผู้อื่น
เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ยอมรับผลการกระทำของตนด้วยความเต็มใจทั้งใน
ด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย มีความปรารถนาที่จะทำให้อีกดีกว่าเดิม ควบคุมตนเองได้ ยึดมั่นในกฎเกณฑ์

3.2 ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์ 2514 : 77) กล่าวว่าบุคคลที่มีความรับผิดชอบจะต้องประกอบด้วยความซื่อสัตย์ ความละเอียดรอบคอบ ความสามารถ และความรอบรู้ ความเอาใจใส่ และความกล้าหาญแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

บุพผา อานันท์สิทธิ์ (บุพผา อานันท์สิทธิ์ 2515 : 26) ได้ศึกษาถึงลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถในการรับผิดชอบไว้ว่า คือบุคคลที่รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความบากบั่น พากเพียร ต่อศักดิ์ศรี ยึดมั่นในเกณฑ์ไม่หลีกเลียงขบขังกับ

อภิลิขิต วรษา (อภิลิขิต วรษา 2517 : 6 - 27) ได้อ้างถึงคำกล่าวของ คาเทล (Cattell) ว่าบุคคลที่มีความรับผิดชอบสูงจะต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความบากบั่นพากเพียรต่อศักดิ์ศรี ยึดมั่นในกฎเกณฑ์ ส่วนบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่ำนั้น จะถือเอาความสะดวกเป็นเกณฑ์ มักหลีกเลี่ยงงานขบขังขบขังอยู่เสมอ

นอกจากนี้ บราวเน และคฮน (Browne and Cohn. 1958 : 58) ได้สรุปลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบไว้ว่า จะต้องเป็นบุคคลที่มีความไว้วางใจได้ มีความคิดริเริ่ม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ทำงานแข็งขัน มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความปรารถนาที่จะทำให้ดีกว่าเดิม ยึดมั่นในกฎเกณฑ์ มีวินัยในตนเอง สามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมาย มีความซื่อสัตย์ และตรงต่อเวลา

3.3 วิธีการปลูกฝังความรับผิดชอบ

เกียรติ ศรีพงษ์ (เกียรติ ศรีพงษ์ 2505 : 13 - 17) ได้เสนอแนะวิธีการปลูกฝังความรับผิดชอบแก่เด็กไว้ว่า ผู้ใหญ่ต้องทำความเข้าใจธรรมชาติของเด็ก ให้คำแนะนำและมอบงานให้เด็กได้กระทำตามความสามารถของเขา ส่งเสริมหาทางให้เด็กได้เรียนรู้การแก้ปัญหา และรู้จักช่วยตนเอง ควบคุมแนะนำเมื่อจำเป็น ฝึกให้มีเหตุผล และต้องปลูกฝังความมีระเบียบวินัยอันดีงามแก่เด็กอยู่เสมอ

สุจิตใจ เหล่าสุนทร (สุจิตใจ เหล่าสุนทร 2510 : 36) กล่าวว่า การสอนให้คิดและ
 การพทอเหตุผล มีความคิดเป็นของตนเอง ถ้าสามารถทำให้เกิดขึ้นได้ ในภยหน้าปัญหาความ
 ไม่กลาแสดงออกทางความคิดก็จะไม่มี เพราะได้สร้างอิสรภาพทางความคิดและการกระทำของ
 ตนให้มากขึ้น การศึกษาเป็นขบวนการต่อเนื่อง ถ้านักเรียนได้รับการฝึกฝนให้รู้จักคิดหาเหตุผลด้วย
 ตนเอง ไม่คอยรับแต่การบอกเล่าจากคร ก็จะทำให้สติปัญญาแตกฉาน เมื่อออกจากโรงเรียนไปแล้ว
 ก็จะสามารถหาหนทางศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เท่ากับเป็นการส่งเสริมให้บุคคลควบคุม
 ตนเองได้ เกิดความรู้สึกรับผิดชอบในที่สุด

เช่นเดียวกับ ชม ภูมิภาค (ชม ภูมิภาค 2518 ข : 50 - 51) กล่าวถึง การ
 ปลุกฝังความรับผิดชอบส่วนรวมแก่บุคคลนั้นจะต้องปลุกฝังด้วยการให้เขาได้กระทำ มิใช่จะเกิด
 ขึ้นได้จากการบอกเล่ากันเท่านั้น วิธีการสอนในโรงเรียนมีส่วนสำคัญในการปลุกฝังความรับผิดชอบ
 การบอกให้คิด ไม่ได้มีส่วนช่วยปลุกฝังความรับผิดชอบส่วนรวมเลย ควรจะให้รู้จักทำงานเป็นกลุ่ม
 เป็นคณะตามความเหมาะสม ในเรื่องนี้ เรวดี วงศ์พรหมเมฆ (เรวดี วงศ์พรหมเมฆ
 2521 : 33) ได้เสนอแนะไว้ว่า การเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม จะส่งเสริมบรรยากาศ
 แบบประชาธิปไตยให้ผูเรียนรู้จักการยอมรับฟังความคิดเห็น เคารพในสิทธิและหน้าที่ของกันและกัน
 มีความร่วมมือในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีระเบียบวินัยตลอดจนพัฒนาคุณค่าความเป็นมนุษย์ ซึ่งได้แก่
 การพัฒนา และส่งเสริมความรับผิดชอบในส่วนบุคคล

เฮอรลอค (Hurlock, 1978 : 244) กล่าวว่า การพัฒนาความรับผิดชอบให้กับเด็ก
 ควรจะเริ่มด้วยการให้ทำงานที่ง่าย ๆ ก่อน เพื่อให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีประสิทธิภาพ
 ในการทำงานด้วยตนเอง และต้องใช้เวลาในการฝึกความรับผิดชอบเป็นระยะเวลานานพอสมควร

จะเห็นว่าการปลุกฝังความรับผิดชอบให้แก่เด็ก ควรจะปลุกฝังให้เหมาะสมกับวัย การสอน
 ความรับผิดชอบแก่เด็กในโรงเรียนนั้น นอกจากจะสอนในเนื้อหาหรือการบอกกล่าวแล้ว วิธีการ
 ปลุกฝังให้เกิดความรับผิดชอบแก่เด็กก็โดยการนำเขาไปในกระบวนการเรียนการสอน ตลอดจน
 การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนภายในโรงเรียนด้วย ซึ่งการฝึกและปลุกฝังความรับผิดชอบนี้ต้องใช้
 ระยะเวลาพอสมควร

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

ในปี พ.ศ. 2523 สมศักดิ์ ชินพันธ์ (สมศักดิ์ ชินพันธ์ 2523 : 22 - 55) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรู้สึกรับผิดชอบ และมโนภาพแห่งตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 พบว่า นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตยมีความรับผิดชอบสูงสุด นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบปล่อยปละละเลย มีความรับผิดชอบต่ำที่สุด และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตยสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกรับผิดชอบของนักเรียน ส่วนปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนแบบอัตตาธิปไตยกับแบบปล่อยปละละเลยสัมพันธ์กับความรับผิดชอบในทางลบ

ในปีเดียวกัน สมโชค พูลนวม (สมโชค พูลนวม 2523 : 22 - 45) ได้ศึกษาผลของความสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องกับความรู้สึกรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 4 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำซึ่งสอดคล้องกับที่ ปราณีต สุขอุดม (ปราณีต สุขอุดม 2514 : 82) ศึกษาพบว่า ความสามารถในการรู้สึกรับผิดชอบมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับความต้องการผลสัมฤทธิ์

ส่วนในด้านการเรียนการสอนนั้น รัตน์ ตฤณารมย์ (รัตน์ ตฤณารมย์ 2520 : 49) ได้วิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน และแบบครูเป็นศูนย์กลาง ในด้านความรับผิดชอบ ได้พบว่า คะแนนความรู้สึกรับผิดชอบโดยเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน มีแนวโน้มสูงกว่าคะแนนความรู้สึกรับผิดชอบโดยเฉลี่ยของนักเรียนในห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง ส่วน นิภา วิจิตรศิริ (นิภา วิจิตรศิริ 2525 : 43) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองแค สรภกิจพิทยา จังหวัดสระบุรี ปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มมีความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับ พิจิตรา พงษ์จินดากร (พิจิตรา พงษ์จินดากร 2525 : 50 - 94) ได้ทดลองสอนความรับผิดชอบแก่เด็กที่ระดับพัฒนาการทางสติปัญญาต่างกัน โดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โดยเปรียบเทียบกลุ่มที่สอนโดยวิธีธรรมดา ผลปรากฏว่า

กลุ่มที่สอนโดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์มีทัศนคติเกี่ยวกับความรับผิดชอบดีกว่าและมีความคงทนในการเรียนรู้ ทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับความรับผิดชอบ โดยที่กลุ่มที่สอนด้วยวิธีธรรมดา ไม่มี ซึ่งสอดคล้องกับที่ วิริยะ บุญะนิวาสน์ (วิริยะ บุญะนิวาสน์ 2523 : 49) ได้ทำการทดลองสอนจริยธรรมโดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนแบบธรรมคาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า กลุ่มที่สอนด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มีทัศนคติทางจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบสูงกว่ากลุ่มที่สอนด้วยวิธีธรรมดา และในปี พ.ศ. 2525

ชะออน ทองสงโสม (ชะออน ทองสงโสม 2525 : 35) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจากชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล กับนักเรียนที่ไม่ใช้ชุดการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มที่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเอง เป็นรายบุคคล แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช้ชุดการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่กลุ่มที่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเอง เป็นรายบุคคล มีความรับผิดชอบสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งมีความรับผิดชอบสูงขึ้น แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่าความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่สามารถปลูกฝังให้เกิดขึ้นได้ โดยการใช่วิธีการสอนที่เหมาะสมและใช้เวลาในการฝึกไม่นานนัก โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกความมีระเบียบวินัย สามารถเรียนด้วยตนเองอย่างมีอิสระ รวมทั้งสามารถควบคุมจิตใจ และบังคับตนเองได้ โดยที่การเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมก็เป็นวิธีเรียนวิธีหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนอย่างอิสระ มีผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ดังนั้นจึงน่าจะนำวิธีการเรียนแบบนี้มาใช้ปลูกฝังให้เด็กมีความรับผิดชอบได้

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
5. วิธีการดำเนินการทดลอง
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาทดลอง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบรมวงศศ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 12 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น จำนวน 600 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษา คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบรมวงศศ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 49 คน รวม 98 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบสุ่มโดยการจับสลากมาจำนวน 2 ห้องเรียน จากห้องเรียน 12 ห้องเรียนที่มีการจัดห้องเรียนแบบคละกันแล้วสุ่มนักเรียนทีละคนโดยการจับสลาก แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 49 คน จากนั้นจึงจับสลากเลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอีกครั้งหนึ่ง

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ Randomized Control Group

Pretest - Posttest Design (ดวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 216)

ซึ่งมีลักษณะการทดลอง ดังตาราง

ตาราง 4 ตารางแสดงแบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	-	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- E คือ กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
- C คือ กลุ่มควบคุม (Control Group)
- R คือ การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)
- T₁ คือ การทดสอบก่อนการที่จะจัดกระทำทดลอง (Pretest)
- T₂ คือ การทดสอบหลังจากที่จัดกระทำทดลอง (Posttest)
- X คือ การสอนภาษาอังกฤษตามแผนภูมิกิจกรรม (Flow Chart)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาตนเอง

- 3.1 แผนภูมิกิจกรรม
- 3.2 อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแผนภูมิกิจกรรม
- 3.3 แผนการสอนภาษาอังกฤษตามคู่มือครู
- 3.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 3.5 แบบสอบถามวัดความรับผิดชอบ

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนภูมิกิจกรรมมีขั้นตอนการสร้างดังนี้
 - 1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการ และวิธีการสร้างแผนภูมิกิจกรรมจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง จากแผนภูมิกิจกรรมของการสอนแบบเอกัตภาพที่ใช้ในสื่อการเรียนรู้ชุด Learning Kit ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ 2528 : III - V) และจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหา กิจกรรม และการสร้างแผนภูมิกิจกรรม
 - 1.2 สร้างแผนภูมิกิจกรรม โดยดำเนินการตามหลักการและขั้นตอนของแผนภูมิกิจกรรม (Flow Chart) ของการสอนแบบเอกัตภาพที่ใช้ในสื่อการเรียนรู้ชุด Learning Kit (กรมวิชาการ 2528 : III - V) ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้ (1 บทเรียน ใช้เวลาเรียน

4 คาบ)

ภาพที่ 1

10 - 15 นาที

ครูจะพบกับนักเรียนพร้อมกันทั้งชั้น เพื่อจะได้ฝึกเนื้อหาทางภาษาบางประการ หรือทำความเข้าใจ ตลอดจนกันว่า ใครจะไปทำกิจกรรมใดก่อนหลัง เช่น กลุ่มหนึ่งฝึกทักษะฟัง - พูด กับครู กลุ่มที่เหลือจะไปทำกิจกรรมการอ่าน และการเขียนด้วยตนเองจากอุปกรณ์ที่ครูจัดเตรียมไว้ให้

20 - 25 นาที

กลุ่มหน้าห้อง ครูสอนไวยากรณ์ และฝึกทักษะฟัง - พูดกับนักเรียนครึ่งห้อง
กลุ่มหลังห้อง นักเรียนอีกครึ่งห้องจะแยกย้ายไปเลือกทำกิจกรรมการอ่าน และการเขียนในกลุ่มของตน การทำกิจกรรมการอ่าน และเขียนอาจทำเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มก็ได้ โดยนักเรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ และในแต่ละกลุ่มจะมี ผู้ช่วยครู (Tutor) ทำหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อนด้วย

5 - 10 นาที

นักเรียนจะรวมกันเป็นกลุ่มใหญ่พร้อมกันทั้งห้อง ครูจะสุ่มนักเรียนบางคนออกมาเพื่อรายงานหรือพบทวนกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดที่ใดทำไปแล้ว เช่น การฝึกอ่านคำศัพท์ การแต่งประโยค เขียนคำศัพท์ เป็นต้น

คาบที่ 2

5 - 10 นาที

ครูจะพบกับนักเรียนพร้อมกันทั้งห้องเพื่อทำความเข้าใจ และตกลงร่วมกันว่าใครจะสลับไปทำกิจกรรมใด อะไรบ้าง

20 - 25 นาที

กลุ่มหน้าห้อง (นักเรียนกลุ่มหลังในคาบที่ 1) จะสลับไปเรียนไวยากรณ์ และฝึกทักษะฟัง - พูดกับครู
กลุ่มหลังห้อง (นักเรียนกลุ่มหน้าในคาบที่ 1) จะสลับไปทำกิจกรรมการอ่าน และการเขียนในกลุ่มของตน การทำกิจกรรมอาจทำเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มก็ได้ โดยนักเรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และในแต่ละกลุ่มจะมี ผู้ช่วยครู (Tutor) ทำหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อนด้วย

10 - 15 นาที

นักเรียนจะรวมกลุ่มพร้อมกันทั้งห้อง ครูจะสุ่มนักเรียนบางคนเพื่อมารายงาน และพบทวนกิจกรรมที่ใดทำไปแล้ว

คาบที่ 3

5 - 10 นาที

ครูพบนักเรียนพร้อมกันทั้งห้อง เพื่อแนะนำอุปกรณ์และอธิบายการทำกิจกรรมการอ่าน-เขียน ที่ต้องทำในบทเรียนนี้

- 25 - 30 นาที นักเรียนแยกกลุ่มไปเลือกทำกิจกรรมการอ่าน - เขียนด้วยตนเองจากอุปกรณ์ที่ครูเตรียมไว้ให้เป็นรายบุคคลเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มก็ได้
- 5 - 10 นาที นักเรียนจะรวมกลุ่มพร้อมกันทั้งหมด ครูสุมนักเรียนมารายงานการทำกิจกรรมเพื่อพบทบทวนที่ทำได้

คาบที่ 4

- 10 - 15 นาที ครูจะพบกับนักเรียนพร้อมกันทั้งหมด เพื่อพบทบทวนคำศัพท์จาก Form and Sound และครูบอกให้นักเรียนเขียนตามคำบอก (Dictation) หลังจากนั้นครูพบทบทวนที่ท่องทำให้เสร็จในบทเรียนนี้
- 20 - 25 นาที นักเรียนจะแยกย้ายไปทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ตนเองยังทำไม่เสร็จในกลุ่มของตน สำหรับนักเรียนที่ทำงานได้เร็ว และเสร็จก่อนคนอื่น ๆ ก็สามารถเลือกทำกิจกรรมสำรองหรือเล่นเกมทางภาษาได้
- 5 - 10 นาที นักเรียนจะรวมกลุ่มพร้อมกันทั้งหมด ครู และนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน
- 1.3 นำแผนภูมิกิจกรรม (Flow Chart) ที่สร้างแล้วไปใหญ่ใช้ขยายจำนวน 3 คน ตรวจสอบคุณลักษณะ โครงสร้าง กิจกรรมในแผนภูมิ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพขึ้น
- 1.4 นำแผนภูมิกิจกรรมไปทดลองใช้สอนกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อศึกษาข้อบกพร่อง นำมาปรับปรุงแก้ไข และเพิ่มประสิทธิภาพให้ดีขึ้น
2. อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม จำนวน 5 ชุด สำหรับใช้ในบทเรียน 5 บทเรียน คือ เนื้อหาจากบทเรียนที่ 3 - 7 ของหนังสือ Odyssey Book I ซึ่งเนื้อหาเดียวกับเนื้อหาที่ใช้ในกลุ่มควบคุม มีขั้นตอนการสร้างดังนี้
- 2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการ และวิธีการสร้างอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง จากตัวอย่างอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่ใช้ในสื่อการเรียนรู้ชุด Learning Kit ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และจากผู้เชี่ยวชาญในการสร้างอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหา กำหนดลักษณะอุปกรณ์และกิจกรรมในอุปกรณ์แต่ละชิ้น

2.2 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู เนื้อหาที่จะสอนเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนด
พฤติกรรมที่ต้องการ

2.3 ศึกษาจุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1 (อ.011) เพื่อกำหนด
จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ไว้เป็นแนวทางในการสร้างอุปกรณ์ ลักษณะของอุปกรณ์ และการ
ประเมินผลเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละบทเรียน

2.4 สร้างอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม โดยยึดรูปแบบ
และลักษณะอุปกรณ์ที่ใช้ในสื่อการเรียนชุด Learning Kit ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
อุปกรณ์ในแต่ละบทเรียนจะเน้นถึงความสำคัญของทักษะทั้ง 4 ในการเรียนรู้ภาษา คือทักษะฟัง
พูด อ่าน และเขียน ซึ่งเนื้อหาวิชาจะสัมพันธ์กันทุกทักษะ อุปกรณ์ในแต่ละบทจะแบ่งตามลักษณะสำคัญ
ของทักษะที่ได้ 3 โปรแกรม คือ

1. โปรแกรมโครงสร้าง (Structure Program) ประกอบด้วย อุปกรณ์ 2 ชิ้นคือ
คู่มือครูที่สอนหลักไวยากรณ์ (Oral Structure Units) และบัตรรูปภาพ (Picture Cards)
ซึ่งอุปกรณ์ทั้ง 2 ชิ้นนี้เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการฝึกทักษะฟัง - พูด ระหว่างครูกับนักเรียนใน
กลุ่มย่อยหรือห้อง เนื้อหาที่จะใช้ฝึกก็เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับรูปประโยค การใช้คำต่าง ๆ การใช้
ภาษาที่มีหลักไวยากรณ์ประกอบ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาได้

2. โปรแกรมการอ่าน (Reading Program) ประกอบด้วยอุปกรณ์ 3 ชิ้นคือ
บัตรคำศัพท์ (Form and Sound) บัตรฝึกอ่านคำศัพท์ (Reading Cards) และบัตรเนื้อเรื่อง
(Readers) อุปกรณ์ทั้ง 3 ชิ้นนี้ นักเรียนจะฝึกทักษะการอ่านด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่หรือ
เป็นกลุ่มก็ได้

3. โปรแกรมการเขียน (Writing Program) ประกอบด้วยอุปกรณ์ 3 ชิ้นคือ
บัตรแบบฝึกหัดการเขียนคำศัพท์ (Word Cards) บัตรคำศัพท์ที่ใช้ฝึกการเขียนตามคำบอก
(Dictation Cards) และบัตรแบบฝึกหัดการใช้ไวยากรณ์ (Grammar Cards) อุปกรณ์ทั้ง
3 ชิ้นนี้ นักเรียนจะฝึกทักษะการเขียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มก็ได้

นอกจากนี้ในแต่ละบทเรียน จะมีกิจกรรมสำรองหรือเกมทางภาษาไว้สำหรับนักเรียนที่ทำงานเสร็จเร็ว และมีเวลาเหลือได้เส่นควย เช่น เกมปริศนาอักษรไขว้ (Crossword Game) เกมไพ่คำศัพท์ (Card Game) เป็นต้น

2.5 นำอุปกรณ์ประกอบการสอนที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบคุณลักษณะ โครงสร้าง ความถูกต้องของเนื้อหา ความสัมพันธ์ของเนื้อหาในแต่ละทักษะ และการประเมินผล

2.6 นำอุปกรณ์ประกอบการสอนที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบวรเมศร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อศึกษาข้อบกพร่อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอุปกรณ์

2.7 นำอุปกรณ์ไปใช้ประกอบการสอนเพื่อการวิจัยต่อไป

3. แผนการสอนภาษาอังกฤษตามคู่มือครู เป็นแผนการสอนที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงและปรับปรุงมาจากแผนการสอนตามคู่มือครูที่สร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช เพื่อให้ครูได้ใช้เป็นแนวในการสอน โดยรายละเอียดในแผนการสอนประกอบด้วย

- ชนิดของสมรรถภาพ
- จุดประสงค์ปลายทาง
- ประสมการณ์เดิม
- เนื้อหา
- สื่อการเรียนรู้
- ลำดับขั้นการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ขั้นตอนคือ
 - ขั้นที่ 1 เราความสนใจ
 - ขั้นที่ 2 เจาะจุดประสงค์
 - ขั้นที่ 3 พบพบประสมการณ์เดิม
 - ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้สื่อกระตุ้น
 - ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ใหม่และการปฏิบัติ

ขั้นที่ 6 การประเมินผลการปฏิบัติ

ขั้นที่ 7 การส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถของนักเรียนในด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ข้อสอบมีลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ

ชาวลัด แพทย์กุล (ชาวลัด แพทย์กุล 2520 : 118 - 210) และเทคนิคการวัดและประเมินผล การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากหนังสือ Testing English as a Second Language ของ David P. Harris (Harris. 1969 : 1 - 112) และหนังสือ Modern Language Testing ของ Rebecca M. Valette (Valette. 1977 : 1 - 333)

4.2 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา หลักสูตร 1 (อ.011) และนำมาสร้าง ตารางวิเคราะห์จุดประสงค์ของแผนการสอน จากเนื้อหาที่จะสอนตามหลักของ รีเบคกา เอ็ม แวลเล็ต (Rebecca M. Valette)

4.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 100 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหา และสอดคล้องกับตารางวิเคราะห์จุดประสงค์ของแผนการสอนเพื่อให้ข้อทดสอบวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

4.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และลงความเห็น ว่าข้อสอบแต่ละข้อสามารถวัดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์ 2526 : 88 - 91)

- + 1 = เห็นใจาข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 = ไม่เห็นใจาข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่
- 1 = เห็นใจาข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

บันทึกผลการพิจารณาถึงความถี่เห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .5 ผู้วิจัยจะนำไปแก้ไขปรับปรุงข้อสอบใหม่

4.5 นำแบบทดสอบที่หาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนวัดบวรเมศล เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

4.6 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อโดยการตรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูกต้อง 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกินกว่า 1 แห่ง ให้ 0 คะแนน แล้วนำผลมาวิเคราะห์เพื่อหาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27 % แบ่งเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ใช้ตารางสำเร็จรูปของ จุง เทห์ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) แล้วคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง .24 - .81 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไปไว้ 60 ข้อ ซึ่งประกอบด้วยข้อสอบวัดทักษะการฟัง 13 ข้อ ทักษะการพูด 16 ข้อ ทักษะการอ่าน 16 ข้อ และทักษะการเขียน 15 ข้อ

4.7 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วจากข้อ 4.6 มาคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร $SS - 20$ ของคูเคอร์ - ริชาร์ดสัน (สวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .89

5. แบบสอบถามวัดความรับผิดชอบ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

5.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบของ วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ (วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ 2527 : 122 - 128) ซึ่งได้ทำการตรวจสอบหาคุณภาพไว้ดีแล้ว มาใช้ในการวิจัย โดยนำมาเฉพาะแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบก่อนหน้าการทำงาน ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวเป็นแบบทดสอบที่ถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือการกระทำบางอย่างของนักเรียน เกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามชนิดข้อความ วัดทัศนคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบ
 ต่อหน้าที่การงาน จำนวน 17 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดสถานการณ์ วัดทัศนคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบ
 ต่อหน้าที่การงาน จำนวน 8 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

0 ขาพเจ้าทำงานตามอารมณ์ มากกว่าตามระเบียบหรือแผนงานที่วางไว้

- ก. จริง
- ข. ไม่จริง
- ค. ไม่แน่ใจ

00 อมร เป็นช่างซ่อมวิทยุ เขาก่อนหน้าจะมาซ่อมวิทยุเครื่องหนึ่งเป็นเวลานานแล้ว
 แต่ไม่คิดเสียที่ อมรไม่ยอมเพียงพยายามแก้ไขต่อไป ถ้านักเรียนเป็นอมร จะทำเช่นนี้หรือไม่ ?

- ก. ทำ
- ข. ไม่ทำ
- ค. ไม่แน่ใจ

วิธีการตรวจให้คะแนน ถอดหลักการให้คะแนนดังนี้

1. สำหรับข้อความในทางดี ถ้าตอบรับให้ 3 คะแนน ตอบปฏิเสธให้ 1 คะแนน
 และถ้าตอบว่า ไม่แน่ใจ ให้ 2 คะแนน
2. ข้อคำถามในทางปฏิเสธหรือทางลบ การตอบรับให้ 1 คะแนน ตอบปฏิเสธให้
 3 คะแนน ส่วนการตอบว่า ไม่แน่ใจให้ 2 คะแนน

5.2 นำแบบสอบถามจากข้อ 5.1 ไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนวัดบรมวงศศ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน
 เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้ t-test เพื่อคัดเลือกแบบสอบถาม
 ที่ดีคือ ข้อที่มีค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ α เท่ากับ .05 และ .01 และหาค่าความเชื่อมั่น
 โดยใช้ Cronbach Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .98

5. วิธีดำเนินการทดลอง

1. ทำการสอบก่อนเรียน (Pretest) นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. นำแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบให้นักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมตอบก่อนการทดลองสอน
3. ดำเนินการทดลองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เนื้อหาและระยะเวลาที่เท่ากัน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้ง 2 กลุ่ม
4. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฉบับเดียวกับที่ทำก่อนการเรียน
5. ให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบภายหลังการทดลองสอนอีกครั้งหนึ่งด้วยแบบสอบถามฉบับเดียวกับที่ทำก่อนการเรียนการทดลอง

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ t-test ในรูป Difference Score
2. เปรียบเทียบความรับผิดชอบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ t-test ในรูป Difference Score

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน

- 1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (ถวน สายยศ และอังคณา สายยศ

2528 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน ค่ารวมจากสูตร (ลาน สายยศ และ
อังคณา สายยศ 2528 : 63)

$$s^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

2. หาคูณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตร
(บุญเชิด วิทยุโณนันทพงษ์ 2526 : 88 - 91)

$$IOC = \frac{ER}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
ER คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ลาน สายยศ และ
อังคณา สายยศ 2528 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ	t_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	n	แทน	จำนวนของข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	แทน	สัดส่วนของคนทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ คือ $1 - p$
	S_c^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

2.3 หากอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบ เป็นรายชื่อใช้วิธีหาคritical ratio (Critical Ratio) โดยใช้ t-test สูตร (ฉวน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2528 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ	t	คือ	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
	$\bar{X}_H$	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	คือ	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	N_H	คือ	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	N_L	คือ	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบ ใช้สูตรของ Cronbach
(สวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 170)

$$a = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ a คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 n คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 s_i^2 คือ คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 s_t^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

ทดสอบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบ
ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test ในรูป Difference Score
(Edward. 1954 : 256)

$$t = \frac{\bar{X}_{D1} - \bar{X}_{D2}}{\sqrt{\frac{s_{D1}^2}{N_1} + \frac{s_{D2}^2}{N_2}}} \quad df = \frac{\left(\frac{s_{D1}^2}{N_1} + \frac{s_{D2}^2}{N_2} \right)^2}{\left(\frac{s_{D1}^2}{N_1} \right)^2 + \left(\frac{s_{D2}^2}{N_2} \right)^2}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
	$\bar{x}_{D1}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลัง การเรียนกับการเรียนของกลุ่มทดลอง
	$\bar{x}_{D2}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างแบบทดสอบหลัง การเรียนกับการเรียนของกลุ่มควบคุม
	s_{D1}^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการเรียนกับการเรียนของกลุ่มทดลอง
	s_{D2}^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการเรียนกับการเรียนของกลุ่มควบคุม
	N_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
	N_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้อาจจากการทดลองและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวน
T_A	แทน	คะแนนวัดก่อนการทดลอง
T_B	แทน	คะแนนวัดหลังการทดลอง
D	แทน	ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง = $T_B - T_A$
t	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤต t ใน t - distribution

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยทำการวิเคราะห์เบื้องต้น คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม และดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แยกการวิเคราะห์เป็น 2 ตอนคือ
 - 1.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมทักษะทุกด้าน
 - 1.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามทักษะแต่ละด้าน
2. การเปรียบเทียบความรับผิดชอบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

รายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวนี้ ได้แสดงไว้ตามลำดับชั้นดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมทักษะทุกด้าน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง มาหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความแปรปรวนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยผลการคำนวณ ดังแสดงตาม ตาราง 5

ตาราง 5 คำนวณพื้นฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N		T_A	T_B	D	t
กลุ่มทดลอง	49	$\bar{X}$	33.4898	46.1429	12.6531	2.5857**
		S^2	73.3384	53.5416	21.9396	
กลุ่มควบคุม	49	$\bar{X}$	36.6538	46.6939	10.0408	
		S^2	118.6479	60.5501	28.0816	

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 5 ปรากฏว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ก่อนการทดลองของทั้งสองกลุ่ม มีค่าใกล้เคียงกัน แต่คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมสูงกว่ากลุ่มทดลองเล็กน้อย และเมื่อเปรียบเทียบการกระจายของคะแนนของทั้งสองกลุ่ม พบว่า การกระจายของกลุ่มควบคุมมีมากกว่ากลุ่มทดลองเล็กน้อย ส่วนคะแนนเฉลี่ยและการกระจายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองของทั้งสองกลุ่ม มีค่าคล้ายคลึงกัน ข้อที่น่าสังเกตคือ ค่าการกระจายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภายหลังการทดลองทั้งสองกลุ่มลดลง ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางนี้ แสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเพิ่มขึ้นน้อยกว่ากลุ่มทดลอง เมื่อคำนวณจากความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลอง พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างของกลุ่มควบคุม มีค่า เท่ากับ 10.0408 น้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 12.6530 และเมื่อทำการทดสอบสมมติฐานด้วย t -test ได้พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามทักษะแต่ละด้าน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยจำแนกตามทักษะแต่ละด้าน มาหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ผลการคำนวณ ดังแสดงตามตาราง 6 - 9

ตาราง 6 คาสถิติพื้นฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในคานท์กะการฟัง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N		T_A	T_B	D	t
กลุ่มทดลอง	49	$\bar{X}$	8.5714	12.0204	3.4898	3.3849 **
		S^2	3.6667	1.1454	3.4218	
กลุ่มควบคุม	49	$\bar{X}$	9.6735	11.9796	2.3061	
		S^2	3.2662	1.5204	2.5710	

** $P < .01$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 6 ปรากฏว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนการทดลองของทั้งสองกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน แต่คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมสูงกว่ากลุ่มทดลองเล็กน้อย และเมื่อเปรียบเทียบการกระจายของคะแนนทั้งสองกลุ่ม พบว่า การกระจายของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมใกล้เคียงกัน ส่วนคะแนนเฉลี่ยและการกระจายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังการทดลองทั้งสองกลุ่ม มีค่าใกล้เคียงกัน ค่าการกระจายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมลดลง ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางนี้ แสดงให้เห็นว่า โดยเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม เมื่อคำนวณจากความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างของกลุ่มทดลองมีค่าเท่ากับ 3.4898 และมีค่ามากกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.3061 และเมื่อทำการทดสอบสมมติฐานด้วย t-test ได้ผลว่า คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของ

ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการจัดการพักระหว่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการจัดการพักระหว่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการจัดการพักระหว่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการจัดการพักระหว่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 7 ค่าสถิติพื้นฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในด้านทักษะการพูดระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N		T_A	T_B	D	t
กลุ่มทดลอง	49	$\bar{X}$	8.1429	10.8367	2.7143	0.3229
		S^2	11.6667	11.4728	5.0625	
กลุ่มควบคุม	49	$\bar{X}$	9.1429	11.6939	2.5510	
		S^2	12.2500	8.3418	7.4609	

$$P > .01$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 7 ปรากฏว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางด้านการพูดและการกระจายของคะแนนระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางด้านการพูดและการกระจายของคะแนนก่อนการทดลองของทั้งสองกลุ่ม มีค่าใกล้เคียงกันและคะแนนเฉลี่ยและการกระจายของผลสัมฤทธิ์ทางด้านการพูดหลังการทดลองของทั้งสองกลุ่ม มีค่าใกล้เคียงกัน ค่าการกระจายของผลสัมฤทธิ์ทางด้านการพูดภายหลังการทดลองของทั้งสองกลุ่มลดลง

แต่การกระจายของกลุ่มควบคุมคล่องมากกว่ากลุ่มทดลอง ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางนี้แสดงให้เห็นว่า โดยเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมไม่มากนัก เมื่อคำนวณจากความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางด้านการพูดก่อนและหลังการทดลอง พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างของกลุ่มทดลองมีค่าเท่ากับ 2.7143 และมีค่าใกล้เคียงกับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.5510 และเมื่อทำการทดสอบสมมติฐานด้วย t -test โดยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางด้านการพูดระหว่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมกับการสอนตามคู่มือครูไม่แตกต่างกัน

ตาราง 8 ค่าสถิติพื้นฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในด้านทักษะการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N		T_A	T_B	D	t
กลุ่มทดลอง	49	$\bar{X}$	7.4694	10.5714	3.1020	1.5136
		S^2	7.6709	7.0000	3.3019	
กลุ่มควบคุม	49	$\bar{X}$	8.0612	10.5714	2.5102	
		S^2	11.6003	9.5833	4.1926	

$$P > .01$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 8 ปรากฏว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านก่อนการทดลองของทั้งสองกลุ่ม มีค่าใกล้เคียงกัน และเมื่อเปรียบเทียบการกระจายของคะแนนทั้งสองกลุ่ม พบว่า การกระจายของกลุ่มควบคุมมีมากกว่ากลุ่มทดลองเล็กน้อย ส่วนคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่าน หลังการทดลองทั้งสองกลุ่ม มีค่าเท่ากัน การกระจายของผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่าน ภายหลังจากการทดลองของทั้งสองกลุ่มลดลง ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางนี้แสดงให้เห็นว่า โดยเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมเล็กน้อย เมื่อคำนวณจากความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านก่อนและหลังการทดลอง พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างกลุ่มทดลอง มีค่าเท่ากับ 3.1020 และมีความมากกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.5102 แต่เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานด้วย t -test ได้ผลว่าคะแนนเฉลี่ยของผลต่างของผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านระหว่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม กับการสอนตามคู่มือครู ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 ค่าสถิติพื้นฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในด้านทักษะการเขียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N		T_A	T_B	D	t
กลุ่มทดลอง	49	$\bar{X}$	9.1837	12.6735	3.4898	1.5458
		S^2	6.6947	2.9745	5.0259	
กลุ่มควบคุม	49	$\bar{X}$	9.5510	12.3469	2.7959	
		S^2	9.2942	4.3979	4.8533	

$$P > .01$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 9 ปรากฏว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเขียนระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเขียนก่อนการทดลองของทั้งสองกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน และเมื่อเปรียบเทียบการกระจายของคะแนนทั้งสองกลุ่ม พบว่า การกระจายของกลุ่มควบคุมมีมากกว่ากลุ่มทดลองเล็กน้อย ส่วนคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเขียนหลังการทดลองของทั้งสองกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน ค่าการกระจายของผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเขียนภายหลังการทดลองของทั้งสองกลุ่มลดลง ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางนี้ แสดงให้เห็นว่า โดยเฉลี่ยกลุ่มทดลองมีคะแนนเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม เมื่อคำนวณจากความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนและหลังการทดลอง พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างของกลุ่มทดลอง มีค่าเท่ากับ 3.4898 และมีค่ามากกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.7959 แต่เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานด้วย t-test ได้พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลต่าง

ของผลสัมฤทธิ์ทางด้านการทักษะการเขียนระหว่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมกับการสอนตามคู่มือครูไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม และกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการสอนตามคู่มือครูพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมทักษะทุกด้านแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 และเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามทักษะแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 เฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางด้านการฟัง ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูด การอ่าน และการเขียนนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การเปรียบเทียบความรับผิดชอบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนความรับผิดชอบจากการทดสอบก่อนการทดลองและการทดสอบหลังการทดลอง มาหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความแปรปรวนของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ผลการคำนวณดังแสดงตามตาราง 10

ตาราง 10 ค่าสถิติพื้นฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความรับผิดชอบระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง		N	T_A	T_B	D	t
กลุ่มทดลอง	49	$\bar{X}$	63.2449	68.7143	5.4694	0.1569
		S^2	47.8971	24.4583	20.7959	
กลุ่มควบคุม	49	$\bar{X}$	58.1224	63.4489	5.3265	
		S^2	59.2764	46.8359	19.8078	

$$P > .01$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 10 ปรากฏว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรับผิดชอบระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความรับผิดชอบก่อนการทดลองของทั้งสองกลุ่ม มีค่าใกล้เคียงกัน แต่คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมเล็กน้อย และเมื่อเปรียบเทียบการกระจายของคะแนนทั้งสองกลุ่ม พบว่า การกระจายของกลุ่มควบคุมมีมากกว่ากลุ่มทดลอง ส่วนคะแนนเฉลี่ยของความรับผิดชอบหลังการทดลองของทั้งสองกลุ่ม มีค่าใกล้เคียงกัน ค่าการกระจายของความรับผิดชอบภายหลัง

การทดลองของทั้งสองกลุ่มทดลอง และค่าการกระจายของความรับผิดชอบของกลุ่มทดลองน้อยกว่ากลุ่มควบคุม ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางนี้ แสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยคะแนนความรับผิดชอบของทั้งสองกลุ่มเพิ่มขึ้นใกล้เคียงกัน เมื่อคำนวณจากความแตกต่างระหว่างความรับผิดชอบก่อนและหลังการทดลอง พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างกลุ่มทดลองมีค่าเท่ากับ 5.4694 และมีค่าใกล้เคียงกับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 5.3265 และเมื่อทำการทดสอบสมมติฐานด้วย *t-test* ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของความรับผิดชอบระหว่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนปฏิบัติการกรมกับการสอนตามคู่มือครูไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมกับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งมีรายละเอียดพอสังเขปได้ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมและการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม และการสอนตามคู่มือครู

สมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาครั้งนี้

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบวรเมศล เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 12 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น จำนวน 600 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบรมมงคล
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 2 ห้องเรียน
ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบสุ่มโดยการจับสลากมาจากกลุ่มประชากร ซึ่งมีการจัดนักเรียนแต่ละห้อง
แบบคละกัน แล้วสุ่มนักเรียนทีละคนโดยการจับสลาก แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 49 คน
จากนั้นจึงจับสลากเลือกกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมอีกครั้งหนึ่ง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนภูมิกิจกรรม และอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ตามแผนภูมิกิจกรรมซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น และแผนการสอนภาษาอังกฤษตามคู่มือครู จากเนื้อหาวิชา
ภาษาอังกฤษ หลัก 1 (อ.011) หนังสือ Odyssey Book I บทที่ 3 - 7

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นตาม
จุดประสงค์ของแผนการสอน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ
มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .89

3.3 แบบสอบถามวัดความรับผิดชอบของ วิชา สิ่งสัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นแบบสอบถาม
วัดความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานและความรู้สึกหรือการกระทำบางอย่างของนักเรียน
จำนวน 25 ข้อ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามนี้ไปหาความเชื่อมั่นได้เท่ากับ .98

4. การดำเนินการทดลอง

4.1 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง กับนักเรียนทั้งสอง กลุ่มด้วยแบบทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.2 ทำการทดสอบวัดความรับผิดชอบของ วิชา สิ่งสัมฤทธิ์ ซึ่งผู้วิจัยได้นำไป
หาความเชื่อมั่นแล้ว

4.3 ดำเนินการทดลองสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้ทดลองสอนเองทั้งสองกลุ่ม กลุ่มทดลอง
ดำเนินการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม และกลุ่มควบคุมดำเนินการสอนตามแผนการสอนตามคู่มือครู

4.4 ทำการทดสอบหลัง การทดลองสอนกับนักเรียนทั้งสอง กลุ่มด้วยแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฉบับเดียวกันที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง

4.5 ทำการทดสอบวัดความรับผิดชอบหลังการทดลองกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม
ด้วยแบบสอบถามฉบับเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test ในรูป Difference Score
2. เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้ t-test
ในรูป Difference Score

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษรวมทักษะทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะ การพูด การอ่าน และการ เขียน
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
มีคะแนนความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมทักษะทุกด้าน

จากผลการทดลองปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของ ความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิ
กิจกรรมและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมกับนักเรียน
ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแผนภูมิกิจกรรม มีลักษณะเด่น และแปลกไปจากการสอนตามคู่มือครูอยู่หลายประการและลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ อาจเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูดังต่อไปนี้

1. วิธีการเรียนการสอน การเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมเป็นวิธีการเรียนการสอนที่ผู้เรียนต้องปรับกระบวนการเรียนใหม่จากการเรียนที่ยึดแบบเรียนเป็นหลัก มาเป็นการเรียนที่มีกิจกรรมและอุปกรณ์ประกอบการเรียนหลายลักษณะ โดยที่นักเรียนต้องเป็นศูนย์กลางในการเรียน นักเรียนต้องฝึกทักษะทางภาษาค้นทักษะฟัง - พูด กับครู และฝึกทักษะด้านการอ่าน และการเขียนด้วยตนเองจากอุปกรณ์ประกอบการเรียนตามลำดับขั้นตอน ซึ่งนักเรียนแต่ละคน จะใช้เวลาในการทำกิจกรรมในแต่ละทักษะต่างกัน นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ไปตามความสามารถและอัตราการเรียนรู้ของตน นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยความพอใจ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน เพราะนักเรียนมีอิสระในการเรียนและทำกิจกรรมได้เต็มความสามารถของตน ในขณะที่เดียวกันนักเรียนยังมีส่วนช่วยเหลือผู้เรียนอ่อนกว่าตนด้วย ลักษณะการเรียนดังกล่าวทำให้นักเรียนได้ประสบการณ์การเรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ ได้ดีขึ้น แม่นยำขึ้นด้วยตนเองและมีแรงจูงใจสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นภา บุญนาค (นภา บุญนาค 2517 : 182 - 187) ที่ได้ทดลองสอนภาษาแบบเอกศัพทภาพ โดยใช้ชุดการเรียน JILAB กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีลักษณะการเรียนการสอนลักษณะเดียวกับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม ผลการวิจัยก็พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนดังกล่าวเรียนอย่างมีความสุข สนใจในการเรียน เพราะนักเรียนมีอิสระในการเรียนได้เต็มความสามารถของตน และได้มีส่วนช่วยเหลือผู้เรียนอ่อนกว่าตนด้วย นอกจากนี้การเรียนการสอนด้วยวิธีนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้เด็กมีความรับผิดชอบในการทำงาน และมีวินัยในตนเองอีกด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้นับว่าเป็นสิ่งช่วยให้นักเรียนได้ประสบการณ์ในการเรียนรู้และมีแรงจูงใจในการเรียนสูง และทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกทักษะทางภาษาสัมพันธ์กันทุกทักษะ ซึ่งอุปกรณ์ในแต่ละบทเรียนจะแบ่งตามลักษณะของทักษะที่ได้ 3 โปรแกรม คือ โปรแกรมโครงสร้าง เป็นคู่มือและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการฝึกทักษะการฟัง-พูด โปรแกรมการอ่าน เป็นอุปกรณ์ประกอบการฝึกทักษะการอ่าน และโปรแกรมการเขียน เป็นอุปกรณ์ประกอบการฝึกทักษะการเขียน อุปกรณ์ทั้ง 3 โปรแกรมนี้จะช่วยให้การเรียนของนักเรียนดำเนินไปตามลำดับขั้นของการฝึกทักษะของแต่ละบทเรียน ซึ่งช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะและเข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็ว และแม่นยำขึ้น สิ่งเหล่านี้จึงน่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีประสิทธิภาพขึ้น

3. จากการที่นักเรียนต้องบันทึกความก้าวหน้าของตนในแผนภูมิบันทึกความก้าวหน้า ช่วยให้นักเรียนได้ทราบผลแห่งความก้าวหน้าของตนเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นเตือนให้นักเรียนมีกำลังใจ และมีความพยายามในการที่จะทำกิจกรรมต่อไปเรื่อย ๆ จนจบบทเรียนอย่างรวดเร็ว ซึ่งในกรณีดังกล่าวจึงอาจช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นได้

ดังนั้นจากผลการวิจัยครั้งนี้ จึงกล่าวได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษตามแผนภูมิกิจกรรม เป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

อย่างไรก็ตามเมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยจำแนกตามทักษะแล้ว เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ปรากฏผลดังนี้

ทักษะการฟัง นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีคะแนนเฉลี่ยของ ความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทางด้านทักษะการฟังระหว่างก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

($t = 3.3849$) โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมมีคะแนนทางด้านทักษะการฟัง สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู สาเหตุที่ปรากฏผลเช่นนี้ ผู้วิจัยพบว่า ในการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมนั้น การฝึกทักษะการฟัง เป็นช่วงระยะเวลาที่นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟังไปพร้อม ๆ กับทักษะการพูดในกลุ่มย่อย โอกาสที่นักเรียนได้ฝึกทักษะนี้ย่อมมีมากกว่าการฝึกพร้อมกันทั้งห้อง ดังนั้นนักเรียนจึงมีประสบการณ์ในด้านทักษะการฟังมาก ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการฟังสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุโร พงษ์ทองเจริญ (สุโร พงษ์ทองเจริญ 2523 : 30 - 31) ที่กล่าวไว้เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมว่า นักเรียนจะได้

รับการฝึกทักษะทางภาษาครบทุกทักษะ โดยเฉพาะการฝึกทักษะฟัง - พูด นักเรียนจะได้ฝึกทักษะนี้ในกลุ่มย่อย โอกาสที่นักเรียนจะได้ฝึกก็ย่อมมีมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการฟังสูงขึ้น

ทักษะการพูด นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีคะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทางด้านการพูดระหว่างก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.3229$) สาเหตุที่ปรากฏผลเช่นนี้อาจเนื่องมาจากระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้มีจำกัด ดังนั้นช่วงระยะเวลาที่นักเรียนได้ฝึกทักษะด้านการพูดยังไม่เพียงพอที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในด้านนี้ให้เห็นได้ชัดเจนนัก เพราะความสามารถในด้านทักษะการพูดนั้น นอกจากผู้เรียนจะมีความรู้ในด้านการใช้ภาษาแล้ว ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในด้านทักษะการพูดขึ้นเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ คราเชิน (Krashen, 1984 : 20) ที่กล่าวไว้เกี่ยวกับความสามารถในด้านทักษะการพูดของผู้เรียนว่า ความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่วของผู้เรียนนั้นไม่ใช่เป็นสิ่งที่จะสอนกันได้โดยตรงและรวดเร็วในห้องเรียน แต่ความสามารถในด้านทักษะการพูดอย่างคล่องแคล่วจะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนเอง เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้องค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ความรู้ด้านไวยากรณ์ ประสบการณ์ที่ได้จากการฟัง การอ่าน ฯลฯ อย่างเพียงพอ และที่สำคัญคือ ต้องใช้เวลาในการปรับตัว และเวลาที่ใช้ในการที่จะฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในด้านทักษะการพูดอย่างเพียงพอ จึงจะช่วยให้ความสามารถในด้านทักษะการพูดของผู้เรียนดีขึ้น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนในด้านทักษะการพูดในการทดลองครั้งนี้ เป็นการวัดผลทักษะด้านการพูดด้วยแบบทดสอบที่มีลักษณะแบบเลือกตอบ ซึ่งเป็นการวัดความสามารถในด้านทักษะการพูดโดยอ้อม ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่วัดได้อาจไม่ใช่ความสามารถในด้านทักษะการพูดของนักเรียนอย่างแท้จริง

จากเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการพูดของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูไม่แตกต่างกัน

ทักษะการอ่าน นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีคะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านระหว่างก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.5136$) สาเหตุที่ปรากฏผลเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษมาไม่นานนัก เมื่อใช้วิธีการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการฝึกทักษะหรือทำกิจกรรมการอ่านด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม นักเรียนยังต้องการความช่วยเหลือ แนะนำ อธิบายบางในบางตอน และสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกทักษะการอ่านมีจำกัด ทำให้ไม่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในด้านทักษะการอ่านของนักเรียนให้เห็นได้ชัดเจน ทั้งนี้เพราะในการพัฒนาความสามารถในด้านทักษะการอ่านนั้น เวลาที่ใช้ในการฝึกทักษะนี้ อย่างเพียงพอจะช่วยพัฒนาความสามารถในด้านทักษะการอ่านได้ขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ แอลเฟรีโด (Alfredo, 1981 : 108) ที่กล่าวไว้ว่า ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะการอ่านให้ดีขึ้นนั้น จะได้อาจมาจากการฝึกทักษะนี้ในระยะเวลาอันพอสมควร

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของทักษะนี้ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แสดงว่าการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมมีแนวโน้มที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในด้านทักษะการอ่านของนักเรียนเพิ่มขึ้น

ทักษะการเขียน นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีคะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านทักษะการเขียนระหว่างก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.5458$) สาเหตุที่ปรากฏผลเช่นนี้ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนยังไม่คุ้นเคยและไม่มีความชำนาญในการฝึกทักษะหรือทำกิจกรรมการเขียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม นักเรียนยังต้องการความช่วยเหลือจากครูในบางตอน และที่สำคัญคือ ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกทักษะการเขียนในการทดลองครั้งนี้มีจำกัด จึงอาจทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนพัฒนาขึ้นไม่มากนัก

สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่าน ถ้านักเรียนมีความสามารถในการอ่านดีย่อมส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คราเชน (Krashen. 1984 : 9 - 10) ที่ได้ทดลองกับนักเรียนสองกลุ่มเกี่ยวกับความสามารถในการเขียน โดยนักเรียนกลุ่มแรกให้ฝึกการเขียนเรียงความอย่างเดียว ส่วนกลุ่มที่สองให้ฝึกเขียนเรียงความควบคู่กับการอ่านบทความอื่น ๆ ด้วย เมื่อทดสอบความสามารถในการเขียน พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ 2 ทำคะแนนได้มากกว่านักเรียนกลุ่มที่ 1 แสดงว่าความสามารถทางด้านการอ่านมีอิทธิพลต่อการพัฒนาความสามารถทางการเขียนด้วย แต่สำหรับผลการวิจัยในครั้งนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้นความสามารถในการอ่านของนักเรียนจึงไม่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางการเขียนของนักเรียนตามไปด้วย

อย่างไรก็ตามในระหว่างการทำทดลอง ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าในการฝึกทักษะด้านการเขียนนั้น นักเรียนมีความพอใจ และสนุกสนานกับการทำกิจกรรมจากอุปกรณ์หลายรูปแบบ นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย เพราะอุปกรณ์แต่ละชิ้นประกอบควรรูปภาพการ์ตูนมากมาย และนอกจากนี้เมื่อพิจารณาผลทางของคะแนนเฉลี่ยของทักษะนี้ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แม้ว่าจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นแสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมมีแนวโน้มในการพัฒนาความสามารถในการเขียนดีขึ้น

2. ความรับผิดชอบ

จากผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีคะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างความรับผิดชอบจากการวัดก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.1569$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ในการทดลองครั้งนี้ จากการสังเกตพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมน่าจะมีคะแนนความรับผิดชอบในการทำงานสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู เพราะนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมมีวิธีการเรียนและการทำกิจกรรมที่นักเรียน

ต้องรับผิดชอบในการทำงานด้วยตนเอง เป็นส่วนใหญ่ นักเรียนมีอิสระในการทำงานและติดตามความก้าวหน้าในการทำงานด้วยตนเองตลอดเวลา แต่สาเหตุที่นักเรียนกลุ่มนี้ไม่ค่อยจะแสดงความแตกต่างระหว่างความรับผิดชอบจากการวัดก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับ การสอนตามคู่มือครู อาจเป็นเพราะในการทดลองครั้งนี้เป็นการทดลองในช่วงระยะเวลาจำกัด นักเรียนอาจยังไม่คุ้นเคยกับการรับผิดชอบในการทำงานด้วยตนเอง จึงทำให้คะแนนความรับผิดชอบ มีเพิ่มขึ้นไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะในการฝึกและปลูกฝังความรับผิดชอบนั้นต้องใช้เวลาในการปลูกฝัง และฝึกความรับผิดชอบนานพอสมควร ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เฮิร์ลอค (Hurlock, 1978 : 244) ที่กล่าวว่า "ความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่สามารถปลูกฝังและพัฒนาให้เกิดขึ้นกับเด็กได้ แต่ต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกนานพอสมควร" ด้วยสาเหตุทั้งนี้จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างความรับผิดชอบของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

กล่าวโดยสรุปการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามแผนภูมิกิจกรรมช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นกว่าการสอนตามคู่มือครู โดยเฉพาะในด้านการฟัง ส่วนด้านการอ่าน และการเขียนดีขึ้นไม่มากนัก สำหรับทักษะด้านการพูด และความรับผิดชอบของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้มีจำกัด ไม่เพียงพอสำหรับที่จะช่วยให้การพัฒนาทักษะการพูดและความรับผิดชอบของนักเรียนดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน ทั้งนี้เพราะการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดและความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาในการพัฒนานานพอสมควร

ข้อสังเกตและปัญหาของการศึกษาค้นคว้า

1. การเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม เป็นการเรียนการสอนที่ผู้เรียนต้องปรับกระบวนการเรียนใหม่ จากการเรียนที่ยึดแบบเรียนเป็นหลักมาเป็นการเรียนที่ฝึกกิจกรรมและสื่อการเรียน ลักษณะต่าง ๆ มากมาย โดยที่นักเรียนต้องเป็นศูนย์กลางในการเรียน นักเรียนต้องทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นส่วนใหญ่ อีกทั้งยังต้องจัดกลุ่มการเรียน และมีการเปลี่ยนกลุ่ม การเรียนตลอดเวลาเพื่อทำกิจกรรม แบบฝึกหัดตามทักษะที่ครูกำหนดให้ ซึ่งระยะเริ่มแรกของการเรียนควรวีธีนี้ นักเรียนไม่คุ้นเคยจึงเสียเวลามาก และทำให้ขั้นตอนการเรียนติดขัดบ้าง แต่ระยะต่อมาผู้เรียนเข้าใจลักษณะการเรียน และบทบาทของตนเองดีขึ้น

2. การเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม มีอุปกรณ์ประกอบการเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ หลายรูปแบบ ซึ่งอุปกรณ์ประกอบการเรียนทุกอย่างจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กันทุกทักษะตามลำดับ และกิจกรรมต่าง ๆ ในอุปกรณ์ประกอบการเรียนจะประกบด้วยรูปภาพ เกมต่าง ๆ มากมาย จากการสังเกตพบว่า นักเรียนมีความสนใจ สนุกสนานกับการทำกิจกรรมตลอดเวลา โดยเฉพาะช่วงเวลาที่นักเรียนฝึกทักษะฟัง-พูดในกลุ่มย่อย เพราะนักเรียนทุกคนมีโอกาสนฝึกทักษะฟัง-พูดได้มากกว่าการฝึกพร้อม ๆ กันทั้งห้อง ส่วนช่วงเวลาที่นักเรียนฝึกทักษะการอ่านและทักษะการเขียนด้วยตนเอง ก็จะมีอุปกรณ์และลักษณะกิจกรรมหลายแบบไม่ซ้ำกัน ทำให้นักเรียนมีความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการเรียนสม่ำเสมอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ช่วยทำให้นักเรียนรู้สึกชอบและพอใจในการเรียนอย่างมีชีวิตชีวา มากขึ้น

3. การเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมนั้น เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดแต่ละครั้งเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะทบทวนทักความก้าวหน้าของตนเองในแผนภูมินั้นที่ความก้าวหน้าทุกครั้ง เพื่อนักเรียนเองและครูจะไต่ถามความก้าวหน้าในการทำงานอยู่ตลอดเวลา ในเรื่องนี้นักเรียนมีปัญหามาก เพราะนักเรียนมักลืมบันทึกความก้าวหน้าของตน ครูและผู้ช่วยครู (Tutor) ตลอดจนเพื่อนให้นักเรียนบันทึกความก้าวหน้าอยู่เสมอ

4. การเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม มีส่วนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักแก้ปัญหาและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย เพราะในช่วงเวลาที่นักเรียนต้องทำงานด้วยตนเองนั้น เมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่เข้าใจบทเรียน นักเรียนจะได้ปรึกษา และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์ในการนำไปสู่การอยู่รวมกันในสังคมได้

5. ในการทดลองครั้งนี้ ระยะเวลาในการทดลองมีจำกัด นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนแบบนี้มากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ต้องการที่จะใช้เวลาในการปรับปรุงตนเองให้เข้ากับการเรียนแบบนี้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า การสอนภาษาอังกฤษตามแผนภูมิกิจกรรม ให้ผลดีแก่ผู้เรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างดี โดยเฉพาะในด้านทักษะการฟัง รองลงมาคือ ทักษะด้านการเขียน และการอ่าน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษหรือครูผู้สอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ฯลฯ จึงควรพิจารณาว่าเทคนิคการสอนนี้ไปใช้ได้ ซึ่งผลที่เห็นเด่นชัดมาก คือผลทางด้านการฟัง ซึ่งนับว่าเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นวิธีสอนดังกล่าวนี้ น่าจะเหมาะสำหรับการสอนนักเรียนระดับ เริ่มเรียนมากถาวรระดับอื่น

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ลักษณะสื่อการเรียน แบบฝึกหัด เกมประกอบบทเรียน มีประโยชน์และช่วยส่งเสริมการเรียนภาษาได้มาก ช่วยทำให้นักเรียนสนใจในบทเรียนตลอดเวลา นอกจากนี้จากการที่นักเรียนได้เรียนและทำกิจกรรมโดยใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนแบบนี้ ยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักทำงานด้วยตนเอง รู้จักวิธีเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นครูผู้สอนควรจะนำแนวคิดนี้ไปใช้ในการเตรียมบทเรียนและอุปกรณ์ประกอบการเรียนได้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัดความสามารถของผู้เรียนรวม 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งในบางทักษะ เช่น ทักษะการพูด และการเขียน ผู้วิจัยได้จัดทำแบบทดสอบในลักษณะวัดความสามารถของผู้เรียนโดยอ้อม กล่าวคือ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ ดังนั้น ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามทักษะอาจจะไม่เด่นชัดเท่าที่ควร ฉะนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป จึงควรศึกษาให้ละเอียด และเด่นชัดว่า วิธีการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมนี้จะให้ผลต่อผู้เรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละทักษะอย่างไร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการพิจารณาเลือกเทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการสอนต่อไป

2.2 เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษตามแผนภูมิกิจกรรม เป็นลักษณะวิธีการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานและการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองทั้งเป็นรายบุคคล เป็นคู่ และเป็นกลุ่ม ลักษณะการเรียนแบบนี้ นักเรียนจะรู้จักยอมรับซึ่งกันและกัน

เพราะมีโอกาสได้ปรึกษาและช่วยเหลือกันตามความถนัดของตน นักเรียนจะเรียนด้วยความสนุกสนาน มีอิสระในการเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนมากขึ้น ดังนั้นจะนำวิธีสอนนี้ไปทดลองสอนกับ กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ต่อตัวแปรอื่น ๆ บาง เช่น แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2.3 การนำวิธีการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมไปทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างที่วิจัย และระดับความสามารถทางการเรียนต่าง ๆ กัน และใช้เวลาในการทดลองให้มากขึ้น เพื่อจะ ศึกษาว่า เมื่อใช้วิธีสอนดังกล่าวนี้กับนักเรียนที่วิจัย และระดับความสามารถต่าง ๆ กัน และเวลา ต่างกัน จะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรับผิดชอบแตกต่างกันหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กานดา ณ ถลาง วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา โรงพิมพ์พระจันทร์ 2521, 105 หน้า
- เกียรติ ศรีพงษ์ "การฝึกให้เด็กรู้จักรับผิดชอบ" ศูนย์ศึกษา 11 : 13 - 17 พฤศจิกายน 2505
- คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2528, 319 หน้า
- จรรยา สุวรรณทัต และคนอื่น ๆ ผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของเด็กไทยระดับชั้นต่าง ๆ
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 19 กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ 2515,
217 หน้า
- จิตรพรรณ แจ่มพจน์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยงานในเทศก กรมสามัญศึกษา ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 151 หน้า อักสำเนา
- ชม ภูมิภาค "การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อส่วนรวม" รวมบทความวิทยุกระจายเสียง
หน้า 50 - 52, 28 เมษายน 2518 ก.
- ชวาล แพร่สกุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช 2520, 407 หน้า
- ช่อฉน ทองสงโสม เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้และไม่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล
ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 141 หน้า อักสำเนา
- ชำนานู นิสารัตน์ หนังสือเรียนสังคมศึกษา หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ไทยวัฒนาพานิช 2524,
88 หน้า
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่น ๆ แบบฝึกหัดระบบการผลิิตชุดการสอนแบบจุฬา กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 22 หน้า

- ศันย์ งามมานะ ความรู้สึกับนิคชบ ความอยากรู้อยากเห็น และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ
นักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยกับแบบเอาใจใส่เกินไป ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 54 หน้า อัดสำเนา
- นภา บุณนาค "การสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร" ภาษาสังสรรค์ 1 : 182 - 187 มิถุนายน 2518
- นิพนธ์ สุขปริศิ นวัตกรรมการเทคโนโลยีทางการศึกษา พระนคร โรงพิมพ์พิชิต 2519
- นิภา วิจิตรศิริ ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับรู้นิคชบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนหนองแคสภกิจพิทยา จังหวัดสระบุรี ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2525, 121 หน้า อัดสำเนา
- บุญเชิด บุญบุญอนันตพงษ์ การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 285 หน้า
- ประณีต สุขอุดม การเปรียบเทียบสังคมประกิตและบุคลิภาพระหว่างคนไทยกับคนจีน วิทยานิพนธ์
 ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 103 หน้า อัดสำเนา
- ประนต เล็กสวาสดี ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การฟังผู้สอน พฤติกรรมด้านความเป็น
ผู้นำและความรู้สึกับนิคชบ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
 2517, 117 หน้า อัดสำเนา
- ปานตา ไช้เทียนวงศ์ เอกสารประกอบการเรียนวิชา Improvement of Teaching English
in Elementary Level พระนคร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518
- พิจิตรรา พงษ์จินดากร การทดลองสอนความรับรู้นิคชบแก่เด็กที่มีระดับพัฒนาการทางสติปัญญา
ต่างกันโดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2525, 160 หน้า อัดสำเนา
- บุพา อานันท์สิทธิ์ การศึกษานผลการสอนแบบสืบสวนสอบสวน (Active Inquiry) ในวิชา
วิทยาศาสตร์ที่มีต่อความคิดแบบสืบสวน ความถนัดทางการเรียน และความรู้สึกับนิคชบ
 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2515, 140 หน้า อัดสำเนา
- ระวีวรรณ ศรีครามกรัน การสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษา โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 2520, 135 หน้า

เรวดี วงศ์พรหมเมธ กระบวนการกลุ่ม การพิมพ์ไชยวัฒน์ 2521, 54 หน้า

สวน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา บริษัทศึกษาพรจำกัด 2528, 314 หน้า

ละเมียด ลิ้มอักษร "ประชาธิปไตยในโรงเรียน" ประชาศึกษา 11 : 6 - 16 มิถุนายน 2517

เดชา ปิยะอักษรวิริยะ "การสอนตามเอกลักษณ์" วารสารครูศาสตร์ 1 - 2 กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2517

วัฒนา สิ่งสัมฤทธิ์ การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดยะลา ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2527, 133 หน้า อัดสำเนา

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ ชุดการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ (Learning Kit)
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา 2522

หนังสือเรียน Learning Kit กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา 2528, 102 หน้า
วิริยะ บุญยะนิวาสัน การเปรียบเทียบการสอนจริยธรรม โดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับ
การสอนแบบธรรมดา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2523, 145 หน้า อัดสำเนา

ศรีวิทย์ สุวรรณภักดิ์ วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2522, 255 หน้า
ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 กรุงเทพมหานคร
จงเจริญการพิมพ์ 2520, 210 หน้า

สบโชค พูลนวม ความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับความรับผิดชอบ ปรินิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 63 หน้า อัดสำเนา

สมศักดิ์ ชินพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรับผิดชอบ
และมโนภาพแห่งตน ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2523, 99 หน้า อัดสำเนา

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ การพัฒนาคุณภาพประชากรไทย แพรวพิทยา 2514, 227 หน้า

สำนึกศึกษา, กรม กองการมัธยมศึกษา ทดลองรูปแบบการสอนจริยธรรม แบบปรับพฤติกรรมและ
สร้างเสริมเจตคติ ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 1 2525, 35 หน้า

อัครสำเนา

_____ กองการมัธยมศึกษา คู่มือปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมพื้นฐานเรื่อง ความรับผิดชอบ
ม.ป.ป., 170 หน้า อัครสำเนา

สุไร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นิตรสยาม 2520, 170 หน้า

_____ "หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และการสอนแบบเอกเทศภาพ"

มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ 2 : 25 - 32 ภาคเรียนที่ 2 2523.

สุคใจ เหล่าสุนทร "การศึกษาเพื่ออาชีพในโรงเรียนมัธยม" เอกสารวิจัยส่วนบุคคลในลักษณะ
วิชาสังคมจิตวิทยา วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร 2510, 250 หน้า

เสมอจิต สัจปิยะนิกุล การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ที่เรียนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคลกับที่เรียนตามแบบธรรมดา ในโรงเรียน
สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 159 หน้า

อัครสำเนา

ลำอาง นีรุตบุรณะ พิณช "Learning Kit" มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ 1 : 45 - 61
ภาคเรียนที่หนึ่ง 2524

อนันต์ ศรีโสภณ หลักการวิจัยเบื้องต้น วัฒนาพานิช 2521, 430 หน้า

อภิสิทธิ์ วงษา ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกรับผิดชอบ การปรับตัว และลักษณะความเป็นผู้นำ
ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 69 หน้า อัครสำเนา

อารมณ์ ชาตินุรักษ์ "การเรียนรู้เป็นรายบุคคล" วารสารครุศาสตร์ 4 : 14 กุมภาพันธ์ -
พฤษภาคม 2517

อิสรา สาระงาม การศึกษาลักษณะทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ และเจตคติที่มีต่อวิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และชุดของ
กรมสามัญศึกษา ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525,
74 หน้า อัครสำเนา

อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยาภักดิ์ นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2521, 206 หน้า

อรพาศ ศันธวาลย์ การศึกษานวัตกรรมการสอนและความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนของครู
ม.1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุด Learning Kit I ปรินทิฟิกันท์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 127 หน้า อัดสำเนา

Allen, E. David and Rebecca, M. Valette. Classroom Techniques Foreign Language and English as a Second Language. Harcourt Brace Jovarrich Inc., New York, 1977. 418 p.

Attapreechakul, Damrong. "การใช้ Peer Tutoring ในการสอนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล" ภาษาต่างประเทศ : Individualized Instruction. Vol.V., 150 - 155 June, 1975.

Browne, C.C. and Thomas S. Cohn. The Study of Leadership. Illinois, The Interslate printer and Publishers, Inc., 1958. 478 p.

Bruce Wayne Mossman. "A Comparison of a Linguistic Individualized Basal Method with the traditional Basal Method of Teaching Reading," Dissertation Abstracts International. 1974. 4053 - 4054

David A. Shiman. and the others. Teachers on Individualization : The Way We do it. New York, McGraw-Hill Company, 1974. 212 p.

Disick, Renee. Individualizing Language Instruction : Strategies and Method. Harcourt Brace Havanovich, Inc., 1975. 242 p.

Edwards, Aloen Louis. Statistical Methods for the Behavioral Science. New York, Rinehart, 1954. 542 p.

Fan, Chung - Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Education Testing Service, Princeton, 1952. 32 p.

Farner, Dorothy B. "Individualized Learning : An Overview" in ภาษาต่างประเทศ Individualized Instruction. Vol.V., 1 : 26 - 36 June, 1975.

Flipppo, Edwin B. Management : A Behavioral Approach. Allyn and Bacon, 1966. 562 p.

Funk and Wagnalls. New Standard Dictionary of the English Language. V. 2 New York, Funk and Wagnalls, 1961. 1505 p.

Harris, P. David. Testing English as a Second Language. New York, McGraw-Hill, Book Company, 1969. 151 p.

- Harry Rienert, "Practical Guide to Individualization," The Modern Language Journal. 10 : 157 March, 1971.
- Hurlock, Elizabeth B. Adolescent Development. 3rd.ed., New York, McGraw-Hill Book Company, 1976. 719 p.
- Jeter, Jan. Approaches to Individualized Education. The Association Supervision and Curriculum Development, 1980. 83 p.
- Krashen, S. and Terrell, T. The Natural Approach : Language Acquisition in the Classroom. Alemany Press. San Francisco. 1983. 191 p.
- Krashen, S. Writing Research, Theory, and Application. Pergamon Press Ltd. 1984. 49 p.
- Lee, W.r. Language Teaching Games and Contests Oxford. Oxford University Press. 1979. 203 p.
- Logan, Gerald F. Individualized Foreign Language Learning : An Organic Process. New York, Newbury House Publishers, Inc. 1973. 136 p.
- Martha Jane Armstrong Harper "The Development and Evaluation of A Multimedia Self - Instructional Package in Beginning French at Tarrant Country Junior College," Dissertation Abstracts International. Vol. 32, No.10 1972. 5669A - 5670A.
- Pranee Umrod. "My JILAB Class" ภาษาต่างประเทศ : Individualized Instruction. Vol.V.,1 : 156 - 166 June, 1975.
- Rita Dunn and Stefford Dunn. Practical Approaches to Individualizing Instruction : Contracts and Other Effective Teaching Strategies. New York, Parker Publishing Company. Inc. 1972. 245 p.
- Rodgers, Theodore. Classroom Activities for Individualized Learning with Particular Reference to Language Learning ภาษาต่างประเทศ : Individualized Instruction. Vol.V., 1 : 37 - 70 June, 1975.
- Smith, Henry Clay. Personality Development. McGraw-Hill Book Company, New York, 1968. 585 p.
- Vallette, Rebecca M. Modern Language Testing. New York : Harcourt Brace Javanovich Inc. 1967. 228 p.
- Virginia R. Stacey. "A Comparison of Reading Achievement Scores of An Individualized Reading Program and A Traditional Reading Program," Dissertation Abstracts International. 1975. 4104.
- Yorio, Carlos Alfredo. "Some Sources of Reading Problems for Foreign Language Learners," Learning Language. Vol.21 108 Spring 1981.

הרעיונות

ภาคผนวก ก

- ตารางแสดงแผนภูมิกิจกรรม (Flow Chart)
- รูปประกอบการเรียนการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม
- แผนภูมิบันทึกความก้าวหน้า (Progress Chart)

ตารางแสดงแผนภูมิกิจกรรม

คาบ	นาที	กิจกรรมพร้อมทั้งห้อง	กิจกรรมกลุ่มย่อย 1	กิจกรรมกลุ่มย่อย 2
1	10-15	- ครูสอนการออกเสียงและความหมายของคำศัพท์ใน Form and Sound - ครูแนะนำการทำแบบฝึกหัดใน Form and Sound และ Word Card และมอบหมายงาน		
	20-25		ครูสอน Oral Structure Unit กับนักเรียน $\frac{1}{2}$ ห้องแรก (ฝึกทักษะฟัง-พูด)	- นักเรียนฝึกอ่านคำศัพท์ใน Form and Sound ควบคู่กันเองเป็นกลุ่ม - นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน Word Card ควบคู่กันเองเป็นรายบุคคล
	5-10	ครูสุ่มนักเรียนให้อ่านคำศัพท์ใน Form and Sound และเขียนคำศัพท์ลงใน Word Card	สลับกลุ่ม	

คาบ	นาที	กิจกรรมพร้อมกันทั้งห้อง	กิจกรรมกลุ่มย่อย 1	กิจกรรมกลุ่มย่อย 2
2	5-10	- ครูและนักเรียนพบทวนการอ่านคำศัพท์ ใน Form and Sound - ครูอธิบายวิธีการทำแบบฝึกหัดใน Grammar Card - ครูทบทวนงานที่นักเรียนในกลุ่มย่อย 2 ต้องทำ		
	20-25		ครูสอน Oral Structure Unit กับนักเรียนอีก $\frac{1}{2}$ ห้อง (ฝึกทักษะฟัง-พูด)	- นักเรียนฝึกอ่านคำศัพท์ใน Form and Sound ด้วยตนเองเป็นกลุ่ม - นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน Word Card และ Grammar Card ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล
	10-15	ครูสุมนักเรียนให้อ่านคำศัพท์ใน Form and Sound และเขียนคำศัพท์บางคำใน Word Card และทบทวนการสนทนาที่ฝึกใน Oral Structure Unit		

คาบ	นาที	กิจกรรมพร้อมกันทั้งห้อง	กิจกรรมกลุ่มย่อย 1	กิจกรรมกลุ่มย่อย 2
3	5-10	ครูแนะนำอุปกรณ์ชิ้นใหม่ และอธิบายวิธีการทำ แบบฝึกหัดในอุปกรณ์ แต่ละชิ้น คือ Reading Card และ Reader		
	25-30		นักเรียนทำแบบฝึกหัด ใน Grammar Card, Reading Card และ Reader ด้วยตนเองเป็น รายบุคคล	นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน Grammar Card, Reading Card และ Reader ด้วยตนเองเป็นราย บุคคล
4	5-10	ครูให้นักเรียนมาทำ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำมา แล้ว เป็นการทบทวน		
	10-15	- ครูและนักเรียน ทบทวนคำศัพท์จาก Form and Sound - ครูบอกให้นักเรียน เขียน Dictation - ครูทบทวนงานที่ต้อง ทำให้เสร็จในบทเรียน นี้		

คาบ	วันที่	กิจกรรมพร้อมกันทั้งห้อง	กิจกรรมกลุ่มย่อย 1	กิจกรรมกลุ่มย่อย 2
	20-25		นักเรียนทำแบบฝึกหัด ที่ตนยังทำไม่เรียบร้อย ด้วยตนเองเป็นราย บุคคล คือ - Grammar Card - Reading Card - Reader	นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ตนยัง ทำไม่เรียบร้อยด้วยตนเอง เป็นรายบุคคล คือ - Grammar Card - Reading Card - Reader
	5-10	ครูและนักเรียนช่วยกัน สรุปบทเรียน		

หมายเหตุ : นักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดเสร็จเร็วในคาบที่ 3 - 4 สามารถเลือกทำแบบฝึกหัด
เพิ่มเติม หรือเล่นเกมทางภาษาได้

อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนตามแผนปฏิบัติการ

Structure Program	Reading Program	Writing Program
1. Oral Structure Unit	1. Form and Sound	1. Word Card
2. Picture Cards	2. Reading Card	2. Dictation Card
	3. Reader	3. Grammar Card

บทที่ 3

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนจะสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ที่ได้อ่านได้
2. ถาม-ตอบคำถามเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และเรื่องง่าย ๆ โดยใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนได้
3. อ่านข้อความสั้น ๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
4. เขียนคำศัพท์ได้ตรงกับรูปภาพได้
5. เรียงคำศัพท์เข้าเป็นประโยคสั้น ๆ ได้

Oral Structure Unit

Unit 31. คำศัพท์และโครงสร้างใหม่

คำศัพท์ : "Where" "in" "on" "under"

โครงสร้าง : การตั้งและตอบคำถาม โดยใช้ "Where is ____?"

<u>Where</u>	is	the box ?
		the bag ?
		the key ?

It	is	<u>in</u>	the drawer.
		<u>on</u>	the glass.
		<u>under</u>	the table.

2. จุดประสงค์

2.1 นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์และใช้คำศัพท์ใหม่ได้ถูกต้อง

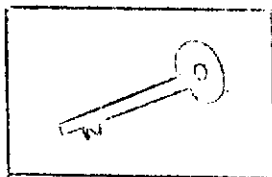
2.2 นักเรียนสามารถใช้รูปประโยคคำถามและคำตอบตามโครงสร้างใหม่ได้

3. อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอน

3.1 ของจริง 3.2 รูปภาพ 3.3 บัตรคำ 3.4 บัตรประโยค

4. วิธีการสอนและการประเมินผล

4.1 ครูทวนถามคำศัพท์ : a box, a bag, a hat, a key, a picture, a drawer, a snake, a glass etc. โดยใช้คำถามถามจากของจริง และรูปภาพ เช่น

T : What is it ?

SS : It's a key.

4.2 ครูสอนการออกเสียงและความหมายของคำว่า "in" "on" "under" โดยใช้ของจริงและภาพ เช่น

- ครูออกเสียง คำว่า "in" ให้นักเรียนฟังและพูดตาม พร้อมทั้งแสดงความหมายของคำโดยดูจากของจริง (ครูเอากะเป๋ใส่ไว้ในลิ้นชัก) และพูดว่า

A bag is in the drawer.

- ครูออกเสียง คำว่า "on" ให้นักเรียนฟังและพูดตาม พร้อมทั้งแสดงความหมายของคำ โดยดูจากของจริง (ครูวางกระเป๋าบนโต๊ะ) และพูดว่า

A bag is on the table.

- ครูออกเสียง คำว่า "under" ให้นักเรียนฟังและพูดตาม พร้อมทั้งแสดงความหมายของคำ โดยดูจากของจริง (ครูเอากะเป๋วางไว้ใต้โต๊ะ) และพูดว่า

A bag is under the table.

4.3 ครูสอนการตั้งและตอบคำถามเกี่ยวกับตำแหน่งของสิ่งของต่าง ๆ โดยใช้ "Where is _____?" โดยใช้ของจริงและภาพ เช่น
ครูวางกล่องบนโต๊ะ

T : Where is the box ? (ติดบัตรประโยคบนกระดานคำ)

T : It is on the table. (ติดบัตรประโยคบนกระดานคำ)

ครูให้นักเรียนดูภาพแมวที่นั่งอยู่ใต้เก้าอี้

T : Where is the cat ? (ติดบัตรประโยคบนกระดานคำ)

T : It is under the chair. (ติดบัตรประโยคบนกระดานคำ)

ครูเอาปากกาใส่ในแก้ว

T : Where is the pen ? (คิดบัตรประโยคบนกระดานดำ)

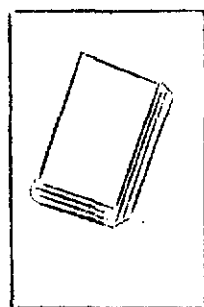
T : It is in the glass. (คิดบัตรประโยคบนกระดานดำ)

4.4 ครูให้นักเรียนฝึกการตั้งและตอบคำถาม โดยใช้ "Where is ____?"
ตามเกี่ยวกับตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ จากรูปภาพและของจริงในห้องเรียนพร้อมกันและทีละคน

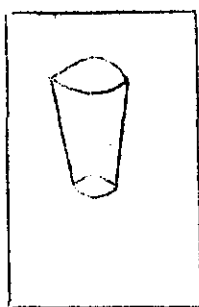
4.5 ครูให้นักเรียนเล่นเกมส์ ฝึกการตั้งคำถาม โดยใช้ "Where is ____?"

วิธีเล่น 1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม

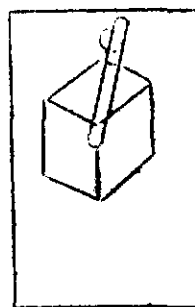
กลุ่ม A นักเรียนแต่ละคนจะได้ภาพคนละ 1 ภาพ นักเรียนครึ่งหนึ่ง
จะได้ภาพวัตถุอย่างเดียวกัน (ภาพ a, b) นักเรียนอีกครึ่งหนึ่งจะได้ภาพ
วัตถุ สิ่งของแสดงตำแหน่งต่าง ๆ ของวัตถุ (ภาพ c, d)

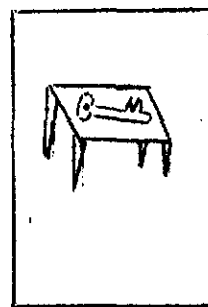
a

b

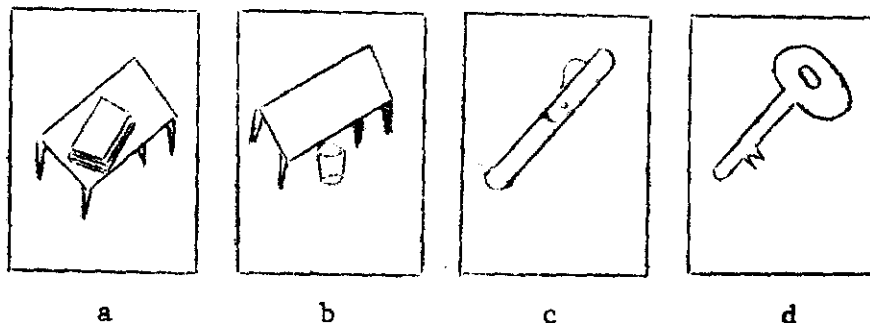

c

d

กลุ่ม B นักเรียนแต่ละคนจะได้ภาพคนละ 1 ภาพ เช่นกัน นักเรียน
ครึ่งหนึ่งจะได้ภาพที่แสดงตำแหน่งของวัตถุที่นักเรียนครึ่งแรกของกลุ่ม A
ได้รับ (ภาพ a, b) และนักเรียนอีกครึ่งหนึ่งจะได้ภาพวัตถุอย่างเดียวกัน
ซึ่งนักเรียนอีกครึ่งหนึ่งในกลุ่ม A จะทราบตำแหน่งของวัตถุนั้น
(ภาพ c, d)

2. นักเรียนกลุ่ม A ที่ได้ภาพ a (ภาพวัตถุอย่างเดียว) จะตั้งคำถามตามกลุ่ม B เพื่อหาตำแหน่งของวัตถุชิ้นนั้น โดยใช้คำถาม "Where is the book ?"
3. นักเรียนกลุ่ม B ที่ได้ภาพ a จะเป็นผู้ตอบคำถามว่า The book is on the table. ถ้าตอบถูกจะได้คะแนน 1 คะแนน
4. เมื่อนักเรียนในกลุ่ม A ที่ได้ภาพวัตถุอย่างเดียว ได้ถามคำถามกับทุกคนแล้ว นักเรียนในกลุ่ม B ที่ได้ภาพวัตถุอย่างเดียว จะตั้งคำถามตามกลุ่ม A บาง
5. นักเรียนในกลุ่ม A ที่ได้ภาพวัตถุ สิ่งของแสดงตำแหน่งต่าง ๆ ของวัตถุ เป็นผู้ตอบ
6. นักเรียนจะเล่นเกมสแนปนี้ไปจนภาพในกลุ่มหมด ฝ่ายที่ได้คะแนนมากกว่า จะเป็นฝ่ายชนะ

4.6 ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคำถาม-ตอบ จากภาพที่เล่นเกมสแนป คนละ 3 - 5 คำถาม

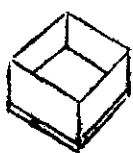
Form and Sound 3

จงหัดประสมและอ่านคำต่อไปนี้

ox	picture	class	blue
box	picture	glass	blue
fox	picture	glass	blue
bag	pocket	water	yell
rag	pocket	water	yellow
wag	pocket	water	yellow
bat	draw	bed	black
cat	drawer	led	black
hat	drawer	red	black
key	snail	green	white
bee	snake	green	white
sea	snow	green	white

Reading Card 3

A. Look at the pictures and read these words (จงดูภาพและอ่านคำศัพท์ต่อไปนี้)

a box

a bag

a hat

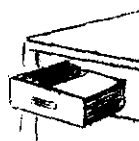
a key

a picture

a pocket

a drawer

a snake

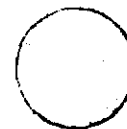
a glass

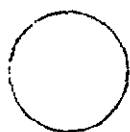
water

red

green

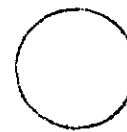
blue

yellow

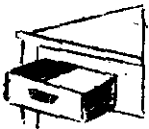
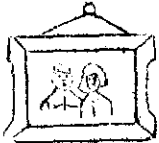
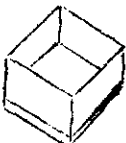

black

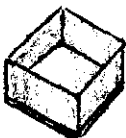

white

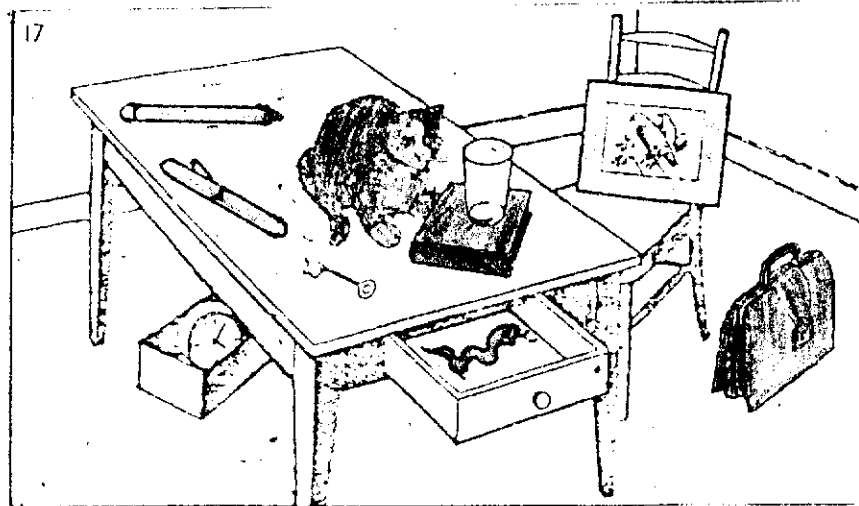
B. Name each picture (จงเติมคำศัพท์ในภาพใหญ่ถูกต้อง)

1. a _____	2. a _____	3. a _____	4. a _____
5. a _____	6. a _____	7. a _____	8. a _____

C. Fill in the blanks corectly (จงเติมคำศัพท์ในช่องว่างใหญ่ถูกต้อง)

1. a _____ box	2. a _____ snake	3. a _____ key
4. a _____ bag	5. a _____ hat	6. a _____ glass

Reader 3

There are many things in the picture. The black cat, the green pen, the blue pencil, the yellow key, and the glass of water are on the table. The glass of water is on the red book. The green snake is in the drawer. The blue picture is on the chair. The yellow box is under the table. The red bag is on the floor.

A. Match the phrase in column A with the phrase in column B

(จงจับคู่วลีใน column A กับวลีใน column B)

Column A	Column B
_____ 1. The blue picture	a. on the table
_____ 2. The glass of water	b. in the drawer
_____ 3. The yellow box	c. on the red book
_____ 4. The red bag	d. under the table
_____ 5. The black cat	e. on the floor
_____ 6. The green snake	f. on the chair
	g. under the chair

B. Look at the picture from the "Reader" and write 3 questions and answers using "Where is ____?" "It's ____."

(จงดูภาพใน Reader และเขียนประโยคคำถาม - คำตอบ ประโยคตามตัวอย่าง)

Example Question : Where is the red bag ?

Answer : It's on the floor.

1. Question : _____

Answer : _____

2. Question : _____

Answer : _____

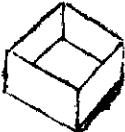
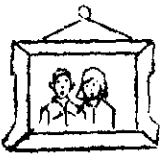
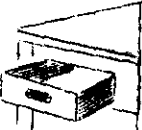
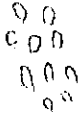
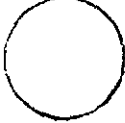
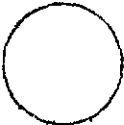
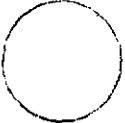
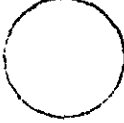
3. Question : _____

Answer : _____

Word Card 3

A. Copy each word three times and write their meanings in Thai

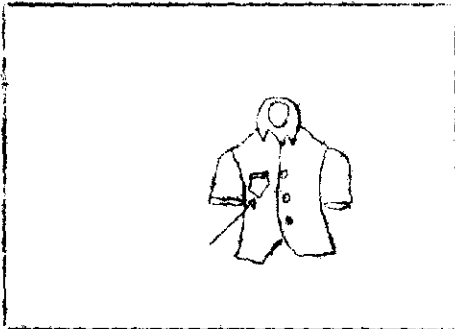
(จงคัดคำศัพท์ คำละ 3 ครั้ง และเขียนความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาไทย)

1. a box : _____	2. a bag : _____	3. a hat : _____	4. a key : _____
5. a picture : _____	6. a pocket : _____	7. a drawer : _____	8. a snake : _____
9. a glass : _____	10. water : _____	11. red : _____	12. green : _____
13. blue : _____	14. yellow : _____	15. black : _____	16. white : _____

8. Fill in the missing letters and write the word

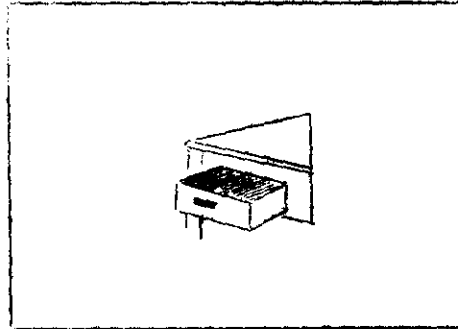
(จงเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปและเขียนเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพ)

1.

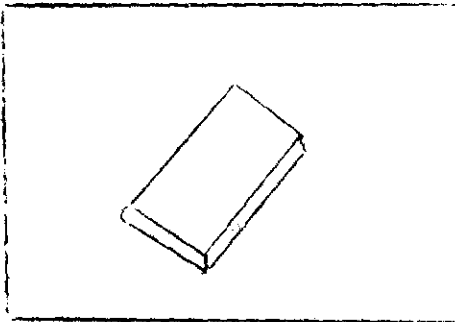
a p _ _ k _ t

2.

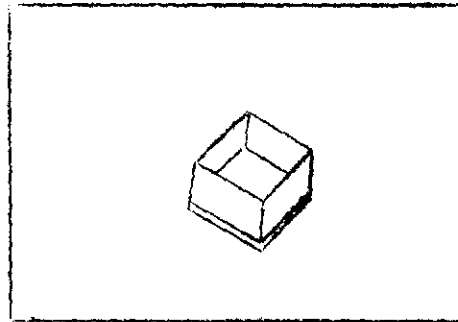
a _ r _ w _ r

3.

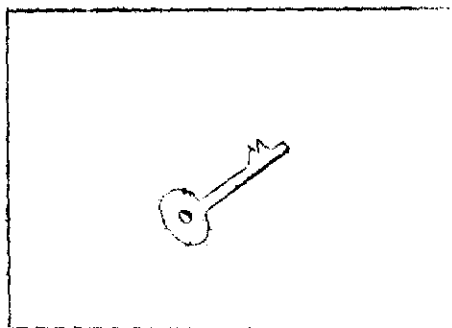
a g _ _ _ n book

4.

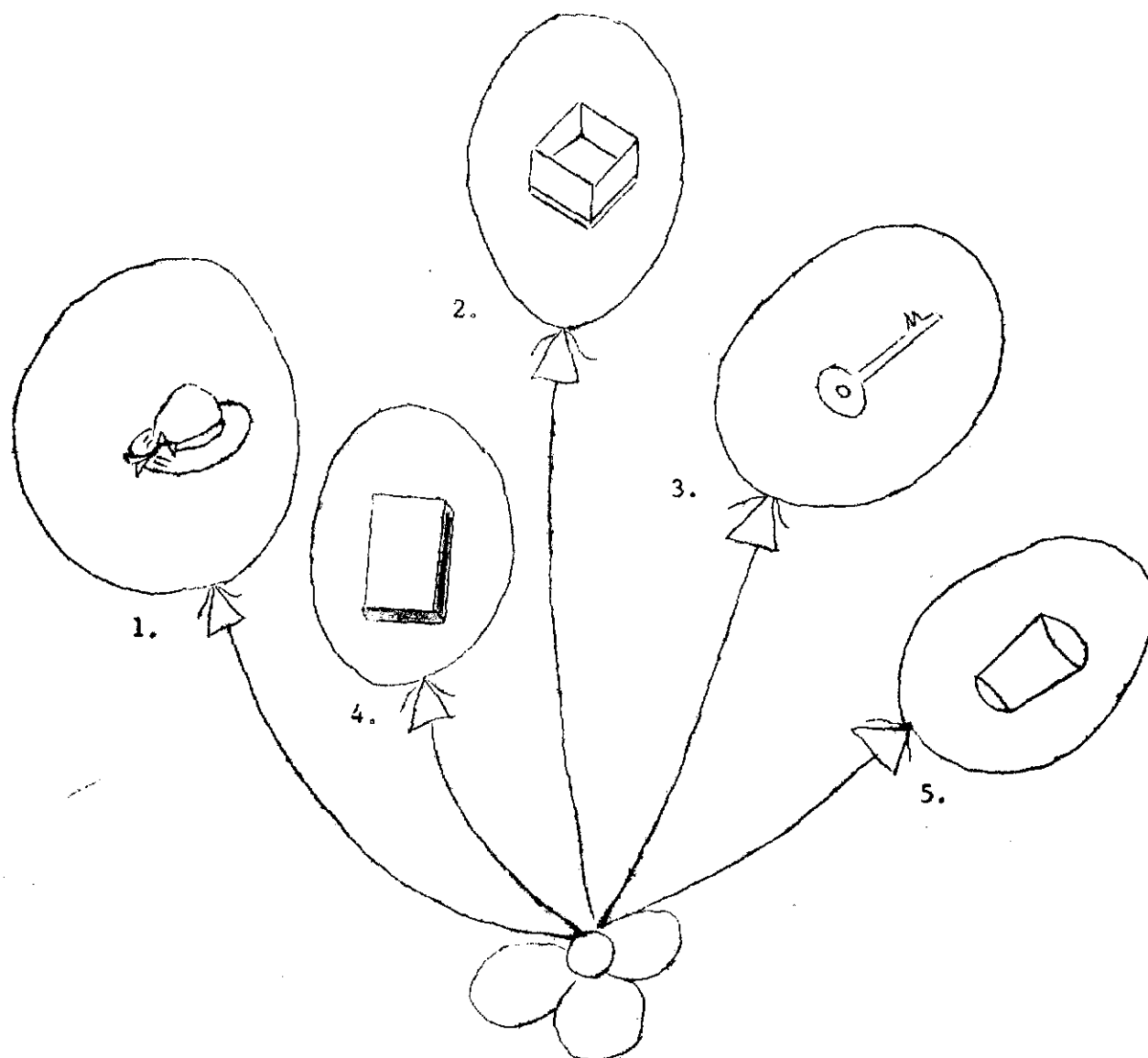
a y _ _ l o _ box

5.

a b _ _ _ key

Dictation Card 3

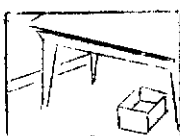
1. a hat
2. a blue box
3. a yellow key
4. a red book
5. a glass of water

Grammar Card 3

A. Look at the picture and fill in the blanks with the suitable words

(จงดูภาพและเติมคำลงในช่องว่างให้มีความสมบูรณ์)

1.

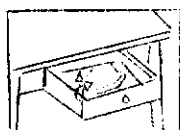
A : Is the box on the table ?

B : ____, it is not.

A : ____ is it ?

B : It is ____ the table.

2.

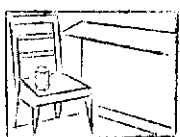
A : ____ the hat on the table ?

B : ____, it ____.

A : ____ is it ?

B : It is ____ the drawer.

3.

A : Is the glass under the chair ?

B : ____, it is not.

A : _____ ?

B : It is _____.

B. Put these words into the right sentences

(จงเรียงคำศัพท์เขาเป็นประโยคถูกต้อง)

A. on blue the chair hat the ? Is

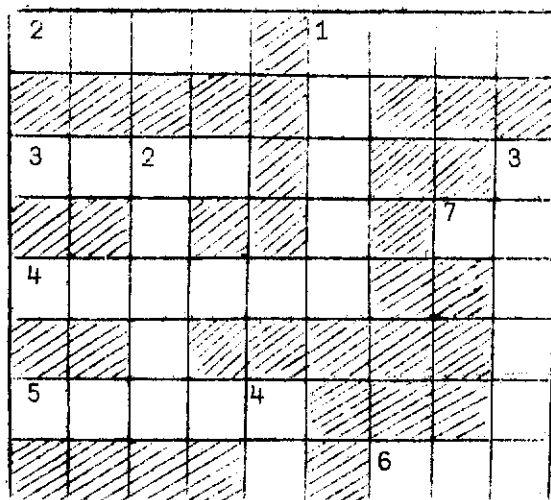
B. it not No, is .

A. blue Where ? the hat is

B. . on is the It table

Supplementary Exercise

Crossword

Down

Across

1.

It is a glass of ____.

1.

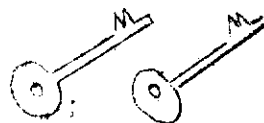
A : ____ is it ?

B : It's a cat.

2.

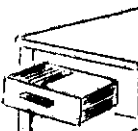
2.

3.

4.

5.

The tree is ____.

6.

7.

A : Is it a box ?

B : ____, it isn't.

3.

4.

A : Is it a bag ?

B : ____, it isn't.

บทที่ 4

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนจะสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ที่ได้อ่านได้
2. ถาม-ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้น ๆ ที่ฟังได้
3. อ่านข้อความสั้น ๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
4. เขียนคำศัพท์ตามคำบอกได้
5. เติมคำลงในประโยคได้ถูกต้องทั้งข้อความและไวยากรณ์

Oral Structure Unit

Unit 41. คำศัพท์และโครงสร้างใหม่

คำศัพท์ : Thailand - Thai

Japan - Japanese

America - American

Australia - Australian

England - English

Spain - Spanish

Canada - Canadian

Italy - Italian

โครงสร้างใหม่ : การตั้งและตอบคำถาม โดยใช้คำว่า "Where is/are ____ from ?"

Where	is	she	from ?
		he	
	are	you	
		they	

She	is	from	Thailand.
He			America.
You	are		England.
They			

2. วัตถุประสงค์

2.1 นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ และใช้คำศัพท์ใหม่ได้ถูกต้อง

2.2 นักเรียนสามารถใช้รูปประโยคคำถาม และคำตอบตามโครงสร้างใหม่ได้

3. อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอน

3.1 บัตรคำ

3.2 แผนที่โลก

3.3 บัตรประโยค

4. วิธีการสอนและการประเมินผล

4.1 ครูทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับการบอกอาชีพ : a teacher, a student, a singer, a guitarist, a doctor etc. โดยใช้คำถามตามจากภาพ

A : Is he a singer ?

B : No. He is a doctor.

etc.

4.2 ครูสอนการออกเสียงชื่อประเทศต่าง ๆ และแสดงความหมายของคำศัพท์ โดยชูบัตรของประเทศต่าง ๆ จากแผนที่โลก เช่น

- ครูชี้แผนที่ประเทศไทย และพูดว่า

We live in Thailand.

We are Thai.

- ครูชี้แผนที่ประเทศสหรัฐอเมริกา และพูดว่า

Jack lives in America.

He is American.

- ครูชี้แผนที่ประเทศอังกฤษ และพูดว่า

Peter lives in England.

He is English.

4.3 ครูสอนการตั้งและตอบคำถาม โดยใช้ "Where is/are _____ from ?" เช่น

- ครูชี้แผนที่ประเทศอังกฤษ และพูดว่า

Peter lives in England. He is English.

Now he is in Thailand.

He is from England. (ใช้บัตรประโยคบนกระดานดำ)

- ครูชี้แผนที่ประเทศสหรัฐอเมริกา และพูดว่า

Mary lives in America. She is American.

Now she is in Thailand.

Where is she from ? (คิดบัตรประโยคบนกระดานดำ)

She is from America. etc. (คิดบัตรประโยคบนกระดานดำ)

4.4 ครูให้นักเรียนฝึกการตั้งและตอบคำถาม โดยใช้บัตรคำที่ครูแจกให้เป็น cue เช่น

England

S₁ : Suda, where are you from ?

S₂ : I'm from England.
I'm English.

Canada

S₁ : Somsak, where are you from ?

S₂ : I'm from Canada.
I'm Canadian.

etc.

4.5 ครูให้นักเรียนฝึกการใช้คำศัพท์และโครงสร้างใหม่ โดยการเล่นเกม ดังนี้
วิธีเล่นเกม

1. ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น นักเรียนแต่ละคนจะต้องเก็บบัตรคำของตนไว้เป็นความลับ

ตัวอย่างบัตรคำ :

a doctor - America

a dancer - Spain

2. ครูแจก Worksheet ให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น

Worksheet								
	Japan	Thailand	America	Canada	England	Italy	Spain	Australia
1. a doctor								
2. a teacher								
3. a student								
4. a singer								
5. a dancer								
6. a nurse								
7. a writer								
8. a drummer								
9. a guitarist								

3. ให้นักเรียนแต่ละคนสัมภาษณ์เพื่อน ๆ โดยใช้คำถามหรือบทสนทนาเพื่อ
สำรวจว่าเพื่อนแต่ละคนมีอาชีพอะไร และมาจากประเทศไหน เมื่อได้ข้อมูลแล้วให้ check
เครื่องหมายลงใน worksheet

ตัวอย่างคำถาม A : Are you a doctor ?

B : Yes, I am. (ถ้านักเรียนคนใดตอบ "No" นักเรียนที่ถามก็ต้อง
ถามไปเรื่อย ๆ จนผู้ตอบตอบ "Yes")

A : Where are you from ?

B : I am from America.

4. นักเรียนทุกคนสามารถสัมภาษณ์เพื่อน ๆ และได้อะไรมาครบจากทุกคน
เป็นคนแรกจะเป็นผู้ชนะ
5. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ (จำนวนข้อมูลที่ถูกต้องทั้งหมด)
พร้อมกัน
6. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนบทสนทนา 2 - 3 บท โดยใช้ลักษณะบทสนทนา
และข้อมูลที่ได้อจากการสัมภาษณ์เพื่อน ๆ ใน worksheet

Form and Sound 4

จงหัดประสมและอ่านคำต่อไปนี้

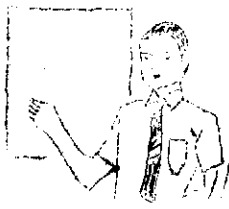
student	drum	write
student	drummer	writer
student	drummer	writer
doctor	teach	dance
doctor	teacher	dancer
doctor	teacher	dancer
nurse	sing	guitar
nurse	singer	guitarist
nurse	singer	guitarist

Reading Card 4

A. Look at the pictures and read the words (จงดูภาพและอ่านคำศัพท์ต่อไปนี้)

a student

a teacher

a singer

a doctor

a nurse

a writer

a guitarist

a drummer

a dancer

B. Choose the correct choice (จงเลือกข้อที่ถูกต้อง)

1. a) a drummer b) a singer	2. a) a doctor b) a dancer	3. a) a nurse b) a writer
4. a) a guitarist b) a student	5. a) a singer b) a drummer	6. a) a writer b) a teacher
7. a) a doctor b) a teacher	8. a) a student b) a dancer	9. a) a singer b) a dancer

C. Look at the pictures and fill in the blanks correctly

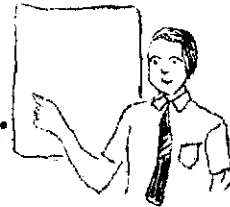
(จงดูภาพและเติมคำ

ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง)

1. Somsak is a _____. He likes to play the guitar.

2. Mana teaches the students at school. He is a _____.

3. Somsri likes to sing songs. She is a _____.

4. Prawit is a _____.

He plays the drum.

5. Suda goes to school every day. She is a _____.

Reader 4

My favorite rock star

My* favorite* rock star is Paul McCartney. He is a good singer and a good guitarist. He is a very good song writer too. His song "Yesterday" is my favorite song.

Here is a picture of Paul and a rock group. His wife is in this group. Her name is Linda, and she is American. She is a singer too.

The guitarists are English. Their names are Denny and Laurence, and they are very good.

The drummer, Steve, is from England too. He is a *great drummer!

*favorite - ชอบมากที่สุด

*rock star - คาราวานที่ร็อค

*great - ยิ่งใหญ่

A. Choose the best answer (จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง)

- Paul is a good _____.
a. singer b. guitarist c. singer and a good guitarist
- Linda is from _____.
a. America b. England c. Canada
- _____ are the guitarists.
a. Linda b. Steve c. Denny and Laurence
- _____ a great drummer.
a. Denny and Laurence b. Steve c. Paul and Linda
- _____ is a good song writer.
a. Paul b. Linda c. Steve

Word Card 4

A. Copy each word three times and write their meanings in Thai

(จงคัดคำศัพท์ คำละ 3 ครั้ง และ

เขียนความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาไทย)

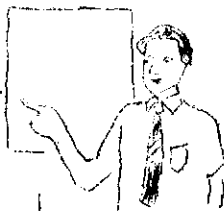
1. a student : _____

6. a nurse : _____

2. a teacher : _____

7. a writer : _____

3. a singer : _____

8. a guitarist : _____

4. a dancer : _____

9. a drummer : _____

5. a doctor : _____

B. Match the pictures in column B with the words in column A

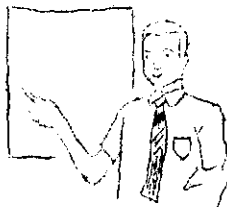
(จงจับคู่ภาพใน column B กับคำใน column A)

Column A

Column B

1. a doctor

a.

e.

2. a singer

b.

f.

3. a writer

4. a dancer

c.

g.

5. a guitarist

6. a drummer

d.

h.

7. a nurse

8. a teacher

Dictation Card 4

1.

2.

5.

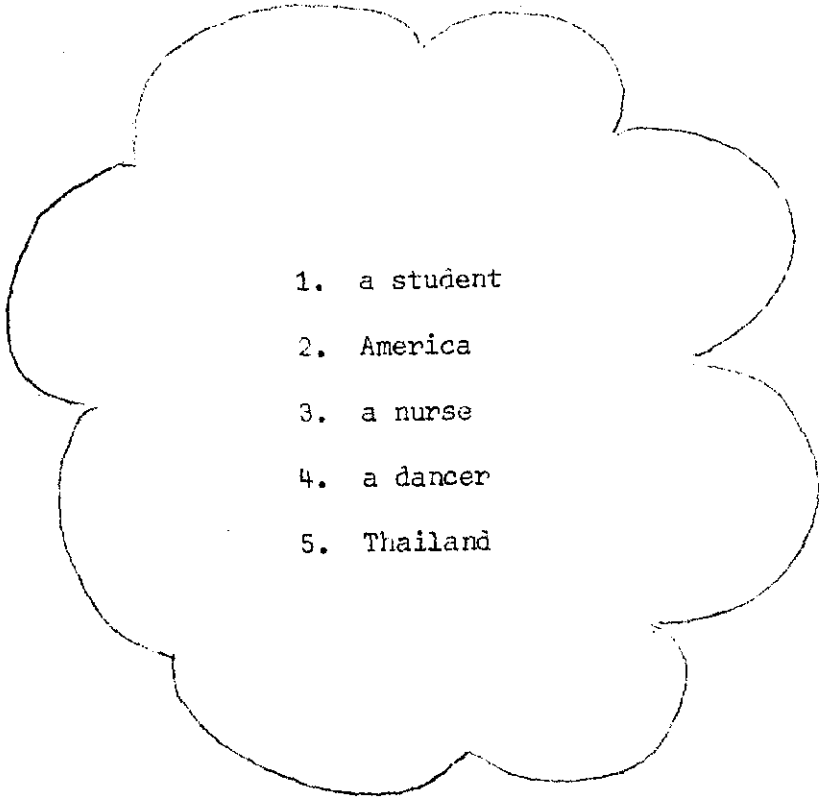

3.

4.

-
1. a student
 2. America
 3. a nurse
 4. a dancer
 5. Thailand

Grammar Card 4

A. Look at the pictures and fill in the blanks correctly

(จงดูภาพและเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง)

1.

A : Where is Tim _____ ?

B : Tim is from _____.

He is an _____.

2.

A : _____ Joy from ?

B : She is _____.

She is an _____.

3.

A : _____ Yokos and Tanaka _____ ?

B : They are _____.

They are _____.

B. Write about yourself (จงเติมข้อความเกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง)

My name is _____. I am
a _____. I am in _____.
I am _____.

Supplementary Exercise

Direction : Write the correct sentence (จงเขียนประโยคให้ถูกต้อง)

Example : What is your name? - What is your name?

My name is Malee. - My name is Malee.

1. What is it?

It is a snake.

2. Here is Jim.

He is from America.

3. What is he?

He is a doctor.

4. Where is the picture?

It's in the drawing.

5. What colour is the box?

It is green.

บทที่ 5

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนจะสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์และประโยคที่เคียนได้
2. ตาม-ตอบคำถามเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและเรื่องง่าย ๆ โดยใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนได้
3. อ่านข้อความสั้น ๆ และเติมคำลงในประโยคได้ถูกต้องตามข้อความที่อ่าน
4. เขียนคำศัพท์และประโยคตามคำบอกได้

Oral Structure Unit

Unit 51. คำศัพท์และโครงสร้างใหม่

คำศัพท์ : การอ่านตัวเลข one - twenty

: การอ่านตัวเลข คศ. พศ. เช่น 1960 1986 2528

โครงสร้างใหม่ : การตั้งและตอบคำถามเกี่ยวกับอายุ "How old ____?".

How old	is	she ?	She	is	10	years old.
		he ?	He		7	
	are	you ?	I	am	12	
		they ?	They	are	20	

2. วัตถุประสงค์

2.1 นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์ได้

2.2 นักเรียนสามารถใช้รูปแบบประโยคคำถาม-ตอบตามโครงสร้างใหม่ได้

3. อุปกรณ์ทองไขประกอบการสอน

3.1 บัตรคำ 3.2 บัตรประโยค

4. วิธีการสอนและการประเมินผล

4.1 กรรพทวนการอ่านตัวเลข one - twenty โดยใช้บัตรคำแสดงความหมาย
ของตัวเลข เช่น

10	2	3	20
----	---	---	----

4.2 ครูสอนวิธีการอ่านตัวเลข คศ. พศ. โดยใช้บัตรคำแสดงความหมายของตัวเลข
ปี คศ. พศ. เช่น

1980	1986	2525
------	------	------

4.3 ครูสอนการตั้งคำถามเกี่ยวกับอายุของบุคคล โดยใช้บัตรคำ

- ครูให้นักเรียนดูบัตรคำ และพูดว่า

Tom
student
1976

Tom is a student. His birthday is in 1976.

ครูตั้งคำถาม : How old is he ?

(ใช้บัตรประโยคบนกระดานดำ)

ครูตอบ : He is 10 years old.

(ใช้บัตรประโยคบนกระดานดำ)

- ครูให้นักเรียนดูบัตรคำ และพูดว่า

Joy
singer
1970

Joy is a singer. Her birthday is in 1970.

ครูตั้งคำถาม : How old is she ?

(ใช้บัตรประโยคบนกระดานดำ)

ครูตอบ : She is 16 years old.

(ใช้บัตรประโยคบนกระดานดำ)

4.4 ครูให้นักเรียนดูบัตรคำ และให้นักเรียนฝึกการตั้งและตอบคำถาม "How old ___?"
พร้อมกันและทีละคน

Wilai
1980

S₁ : How old is Wilai ?

S₂ : She is 6 years old.

etc.

4.5 ให้นักเรียนสำรวจอายุของเพื่อน ๆ 5 - 10 คน โดยใช้คำถาม ดังนี้

S₁ : How old are you ?

S₂ : I am _____ years old.

เมื่อได้ข้อมูลจากเพื่อน ก็ให้เติมข้อมูลลงใน worksheet ที่ครูแจกให้นักเรียนแต่ละคน

Worksheet						
Name \ Age	10	11	12	13	14	15
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						

4.6 ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคำถาม-ตอบ 3 - 5 ประโยค โดยใช้ลักษณะคำถาม-ตอบ จากข้อมูลใน worksheet

Form and Sound 5

จงหัดประสมและอ่านคำต่อไปนี้

hap	foot	basket
happy	ball	ball
happy	football	basketball
	football	basketball
bad		
lad	soccer	tennis
sad	soccer	tennis
	soccer	table-tennis
old		table-tennis
cold	ten	
hold	tennis	volleyball
	tennis	volleyball
young		volleyball
young	baseball	
young	baseball	swim
	baseball	swimming
		swimming

Reading Card 5

A. Look at the pictures and read the words (จงดูภาพและอ่านคำต่อไปนี้)

He is happy.

He is sad.

He is old.

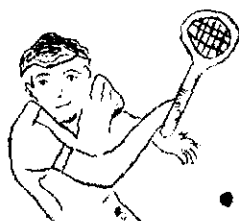
He is young.

football

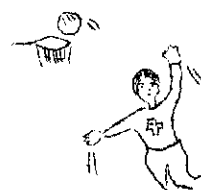
soccer

tennis

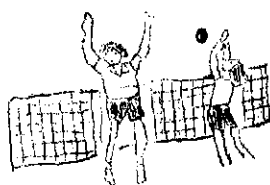
baseball

basketball

table-tennis

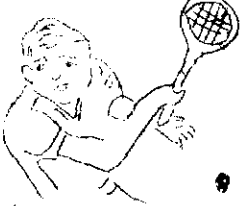
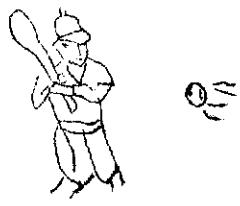
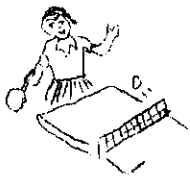
volleyball

swimming

B. Look at the pictures and choose the correct answer

(จงดูภาพและเลือกคำตอบที่ถูกต้อง)

1. He is ____. a) old b) young	2. He is ____. a) old b) young	3. He is ____. a) sad b) happy
4. He is ____. a) sad b) happy	5. a) tennis b) football	6. a) baseball b) swimming
7. a) basketball b) tennis	8. a) football b) baseball	9. a) baseball b) soccer
10. a) tennis b) table-tennis	11. a) volleyball b) soccer	12. a) baseball b) swimming

Reader 5

Tom and Mary

Tom and Mary are English. Tom is twelve years old.
Mary is eleven years old. They live in a happy house in England.
The house is on a* mountain. Tom and Mary have one sister.
She is only six years old. Her name is Ann. Tom is a good
football player. He is* good at playing football. Mary is a
good swimmer. She is good at swimming.

Mountain - 2127

Good at - 103

A. Write the name of people from the passage into the blank

(จงเติมชื่อคนจากเนื้อเรื่องลงในช่องว่าง)

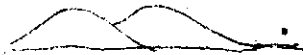
11 years old

6 years old

12 years old

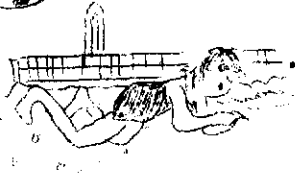
B. Look at the pictures and fill in the blanks (จงดูภาพและเติมคำลงในช่องว่าง)

1. and live in England.

2. The is on the .

3. Tom and Mary have one .

4. Tom is a good player.

5. Mary is good at .

Word Card 5

A. Copy each word three times and write

(จงคัดคำศัพท์แต่ละ 3 ครั้ง และเขียนความหมายของ

their meaning in Thai

คำศัพท์เป็นภาษาไทย)

1.

happy : ____

7.

baseball : ____

2.

sad : ____

8.

table-tennis : ____

3.

old : ____

9.

basketball : ____

4.

young : ____

10.

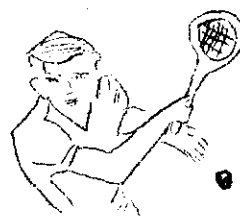
volleyball : ____

5.

football : ____

11.

tennis : ____

6.

swimming : ____

12.

soccer : ____

B. Put these letters into the right words.

(จงเรียงอักษรให้เป็นคำใหญ่ถูกต้อง)

1. b f t l o a i o - _____

2. n n i t s e - _____

3. r e s c o c - _____

4. g i w m s n m i - _____

5. s e b a l b l a - _____

6. y p h a p - _____

7. g y o n u - _____

8. a l v o l e l y l b - _____

9. s a b e k l a b t l - _____

0. t a n i t e n b s l e - _____

Grammar Card 5

. Look at the card and fill in the blanks with the right words

(จงค้นหาคำและเติมคำลงในช่องว่าง)

Example :

Anchalee
singer
1960

Anchalee is a singer.

She is 26 years old.

Suda
teacher
1960

Suda is a ____.

She was born in 1960.

_____ is she ? She is _____ years old.

Somchai
guitarist
1976

A : Is Somchai a ____ ?

B : Yes.

A : _____ is he ?

B : he is _____ years old.

Linda
swimmer
1972

A : Is Linda a ____ ?

B : No. She is a ____ .

A : How _____ is she ?

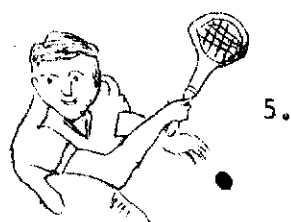
B : She is _____.

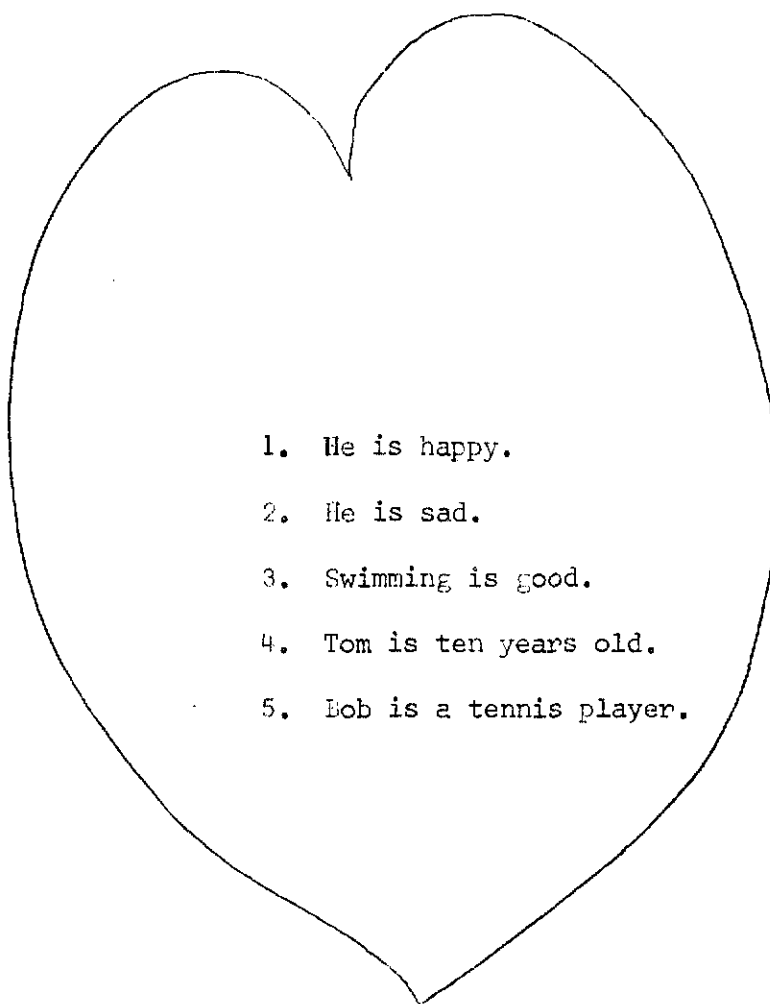
Write about yourself (จงเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง)

student
19 ____

My name is ____ . I am a ____ .
I was born in 19 ____ .
Now I am _____ years old.

Dictation Card 5

1. He is happy.

2. He is sad.

3. Swimming is good.

4. Tom is ten years old.

5. Bob is a tennis player.

Supplementary Exercise

Sport Squares

Find the names of sport from the square

(จงหาชื่อกีฬาจากการวางตัวอักษร)

S	O	T	E	N	N	I	S	R	L
O	A	B	C	R	F	G	L	L	V
C	N	B	A	Z	S	T	A	H	O
C	M	I	N	T	K	B	C	D	L
E	S	K	S	L	E	F	G	O	L
R	Q	L	P	S	Q	S	T	U	E
Z	S	S	A	V	W	Z	B	S	Y
M	F	B	F	U	T	Q	R	J	E
F	O	O	T	B	A	L	L	K	A
N	Z	L	E	D	H	I	K	O	L
S	W	I	N	N	I	N	G	P	L

ภาพ 6

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนจะสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์และประโยคที่ได้อ่านได้
2. ถาม-ตอบคำถามเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและเรื่องง่าย ๆ โดยใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนได้
3. อ่านข้อความสั้น ๆ และเติมลงในประโยคโดยถูกต้องทั้งข้อความและไวยากรณ์
4. เขียนคำศัพท์และประโยคตามคำบอกได้

Oral Structure Unit

Unit 61. คำศัพท์และโครงสร้างใหม่

คำศัพท์ : "Whose" "my" "your" "his" "her" "our" "their"

โครงสร้างใหม่ : การตั้ง-ตอบคำถามการแสดงความเป็นเจ้าของ (Possessive adjective)

Whose	book	is this ?
	car	
	bus	
	horse	

It	is	my	book.
		your	car.
		his	bus.
		her	horse.
		our	house.
		their	

2. จุดประสงค์

2.1 นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์และใช้คำศัพท์ใหม่ได้ถูกต้อง

2.2 นักเรียนสามารถใช้รูปประโยคคำถาม-คำตอบถามโครงสร้างใหม่ได้

3. อุปกรณ์ของใบประกอบการสอน

3.1 ของจริง 3.2 รูปภาพ 3.3 บัตรประโยค

4. วิธีการสอนและการประเมินผล

4.1 ครูสอนการออกเสียงคำศัพท์ และแสดงความหมายของคำศัพท์ "Whose" "my" "your" "his" "her" "our" "their" โดยใช้ของจริง

- ครูหยิบหนังสือของครู และพูดว่า : I have a book. It is my book.
(ติดบัตรประโยค)

- ครูหยิบหนังสือของวิไล และพูดว่า : Wilai has a book. (ติดบัตรประโยค)
It is Wilai's book. It is her book.
(ติดบัตรประโยค)

- ครูหยิบหนังสือของมานะ และพูดว่า : Mana has a book.
It is Mana's book. (ติดบัตรประโยค)
It is his book. (ติดบัตรประโยค)

etc.

4.2 ครูสอนการตั้งคำถาม โดยใช้ "Whose ____?" โดยใช้ของจริงและรูปภาพ เช่น

- ครูหยิบหนังสือของครูเอง และพูดว่า : Whose book is this ? (ติดบัตรประโยค)
It is my book. (ติดบัตรประโยค)

- ครูหยิบหนังสือของปรีชา และพูดว่า : Whose book is this ? (ติดบัตรประโยค)
It is Precha's book ? (ติดบัตรประโยค)
It is his book. (ติดบัตรประโยค)

- ครูหยิบภาพรถยนต์ของมาลี และพูดว่า : Whose car is this ?
It is Malae's car.

It is her car. etc.

4.3 ครูให้นักเรียนฝึกการตั้งคำถาม-ตอบ โดยใช้ "Whose ____?" จากของจริงและรูปภาพ เช่น

S₁ (หยิบจดหมายของสุดา) : Whose letter is this ?

S₂ : It is Suda's letter. It is her letter.

etc.

4.4 ครูให้นักเรียนฝึกการถาม-ตอบคำถามเกี่ยวกับการแสดงความเป็นเจ้าของ โดยการให้นักเรียนหยิบสิ่งของของเพื่อนคนใดคนหนึ่ง แล้วถามหาเจ้าของกับนักเรียนคนอื่น ๆ โดยใช้บทสนทนา ดังนี้

A : Excuse me. Is this your pen ?

B : No, it is not. My pen is blue.

A : Whose pen is it ?

B : It's Suda's pen. It is her pen.

4.5 ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนบทสนทนา 2 - 3 บท เพื่อฝึกการใช้คำถาม-ตอบเกี่ยวกับการแสดงความเป็นเจ้าของ โดยใช้ลักษณะบทสนทนาที่ฝึกถาม-ตอบแล้ว ในข้อ 4.4

Form and Sound 6

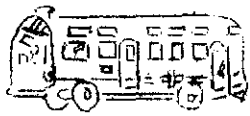
จงหัดอ่านและออกเสียง

bar	horse	city
car	horse	city
jar	horse	city
mar		
us	elephant	town
bus	elephant	town
bus	elephant	town
lion	letter	music
lion	letter	music
lion	letter	music

Reading Card 6

A. Look at the pictures and read the sentences

(ดูภาพและอ่านประโยคต่อไปนี้)

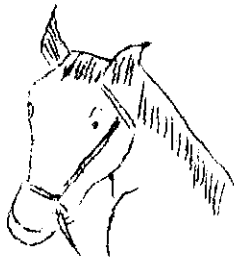
A bus is blue.

A car is old.

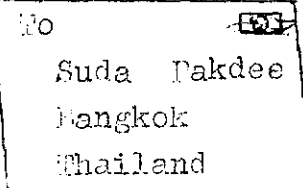
A lion is fierce.

A horse has four legs.

An elephant is big.

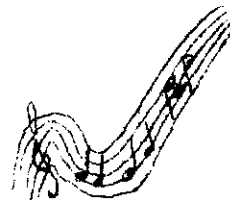
This letter is from Tim.

NEW YORK

New York is a big city.

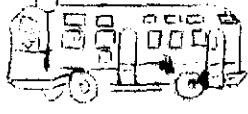
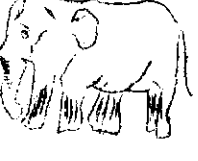
YALA

Yala is a small town.

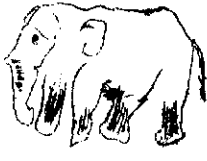

I like music very much.

B. Choose the correct choice (จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง)

1. a) a bus b) a car	2. a) a bus b) a car	3. a) a house b) a horse
4. a) a horse b) a lion	5. a) lion b) an elephant	6. a) music b) soccer
7. May 1, 86 Dear Jim, _____ _____ Rob. a) a letter b) a horse	8. Bangkok Bangkok is a..... a) town b) city	9. Yala Yala is a a) town b) city

C. Write the right word under the picture (จงเขียนคำศัพท์ใต้ภาพ)

1. a _____	2. a _____	3. a _____	4. a _____	5. a _____
--	--	--	---	--

Reader 6

A letter to a rock star

18 West Street

New York 10023

May 13, 1984

Dear Paul,

My name is Bob. I am American. I am thirteen years old, and I am a student at Thomson School in New York.

I like your music very much. You are a very good song writer. You are my favorite singer.

I would like to have a picture of you. Please send it to me, and write a letter to me too.

Thank you very much.

Sincerely,

Bob.

Fill in the blanks with the suitable words

(จงเติมคำที่เหมาะสมลงในช่องว่าง)

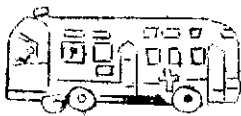
1. This is _____ 's letter.
2. This letter is from _____.
3. This letter is to _____.
4. Bob is _____ years old.
5. Bob lives in _____. He is _____.
6. Bob's favorite singer is _____.
7. Bob's school is in _____. (city)
8. _____ is a good song writer.

Word Card 6

A. Copy each word three times and write their meanings in Thai

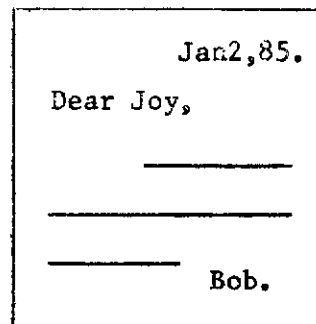
(จงคัดคำศัพท์แต่ละ 3 ครั้ง และเขียนความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาไทย)

1.

a bus : ____

6.

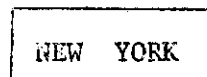
a letter : ____

2.

a car : ____

7.

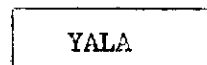
a city : ____

3.

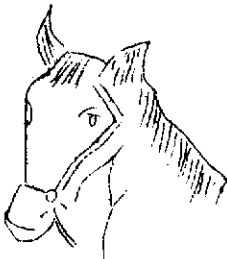
a lion : ____

8.

a town : ____

4.

a horse : ____

9.

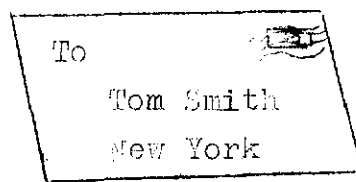
music : ____

5.

an elephant : ____

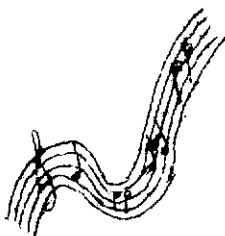
B. Match the sentence with the right picture (จงจับคู่ประโยคกับภาพ)

a

b

c

d

f

e

- ___ 1. A horse has 4 legs.
- ___ 2. I like music.
- ___ 3. A car is blue.
- ___ 4. A letter is from Jack.
- ___ 5. Bangkok is a big city.

C. Write one sentence using the given word
(จงแต่งประโยคโดยใช้คำที่ในวงเล็บ 1 ประโยค)

1. a car : _____
2. a lion : _____
3. music : _____
4. a letter : _____
5. a city : _____

Dictation Card 6

1.

2.

4.

To

Tom Smith

EVV. 10400

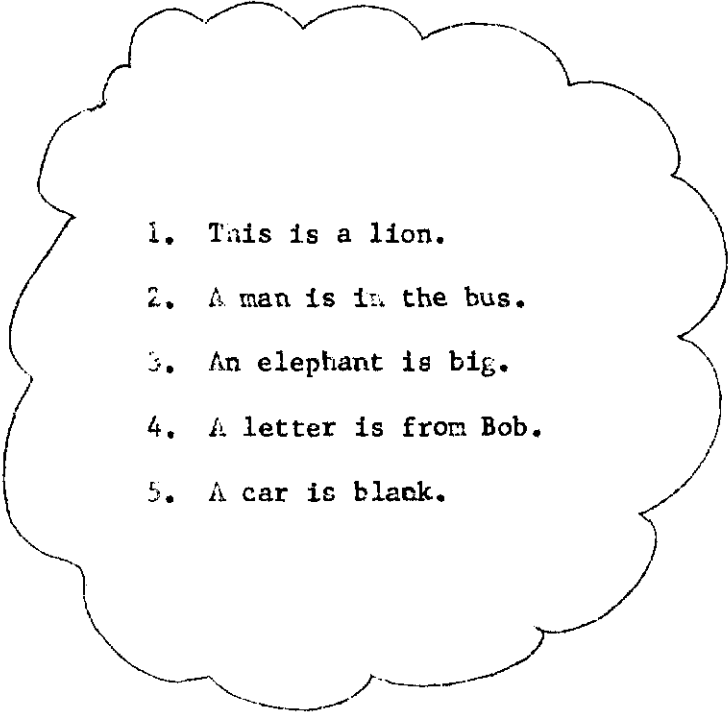

3.

5.

-
1. This is a lion.
 2. A man is in the bus.
 3. An elephant is big.
 4. A letter is from Bob.
 5. A car is black.

Grammar Card 6

Look at the picture and fill in the blanks correctly

(จงดูภาพและเติมคำลงในช่องว่าง)

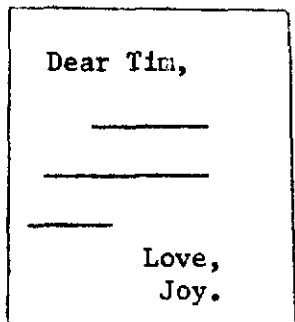
Example :

A : Whose bag is this ?

B : It is Mali's bag.

1.

A : _____ letter is this ?

B : It's _____ 's _____.

2.

A : _____ house is this ?

B : It is _____ 's and Mary's _____.

Tom and Mary's

3.

Paul's

A : Excuse me,. Is this _____ car ?

B : No, it isn't. _____ car is red.

A : _____ is it ?

B : It is _____ 's _____. It is _____ car.

4.

Dang's

A : Excuse me. Is this _____ ?

B : No, it isn't. My horse is at home.

A : _____ ?

B : It is _____.

Supplementary Exercise

- A. Read the card and write a story (จงอ่านบัตรและเขียนข้อความลงในช่องว่าง)

Name : Bob
 Age : 18
 Nationality : English
 Address : 12 West 10 Street
 New York, U.S.A.
 Occupation : guitarist

Bob is a _____. He is _____ years old,
 and he is _____. He is from _____.

- B. Write your card and write your story (จงเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวนักเรียนลงในบัตร)

Name : _____
 Age : _____
 Nationality : Thai
 Address : _____

 Occupation : _____

My name is _____. I am a _____.
 I am _____ years old, and I am _____.
 I am from _____.

บทที่ ๗

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนจะสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์และประโยคที่ได้อ่านได้
2. ถาม-ตอบคำถามเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและเรื่องง่าย ๆ โดยใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนได้
3. อ่านข้อความสั้น ๆ และเติมคำลงในประโยคที่ถูกตัดทิ้งข้อความและไวยากรณ์
4. เขียนคำศัพท์และประโยคตามคำบอกได้

Oral Structure Unit

Unit 71. คำศัพท์และโครงสร้างใหม่

คำศัพท์ : "There is" "There are"

โครงสร้างใหม่ : การตั้งและตอบคำถาม โดยใช้ "Is there ____?" "Are there ____?"

Is	there	a cat	in the box ?
		a bird	on the roof ?
		two birds	under the chair ?
Are		five books	on the table ?

Yes,	there	is.
		are.
		isn't.
No,		aren't.

2. จุดประสงค์

2.1 นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ และใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง

2.2 นักเรียนสามารถใช้รูปประโยคคำถาม และคำตอบตามโครงสร้างใหม่ได้

3. อุปกรณ์ที่ต้องใช้ประกอบการสอน

3.1 ของจริง 3.2 รูปภาพ 3.3 บัตรประโยค

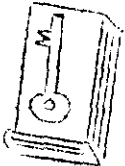
4. วิธีการสอนและการประเมินผล

4.1 ครูสอนการออกเสียงคำศัพท์และแสดงความหมายของคำศัพท์ "There is" "There are" โดยใช้ของจริงและรูปภาพ เช่น

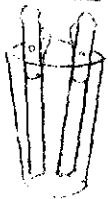
There is a pen in the glass.

(คิดบัตรประโยคนกระดานดำ)

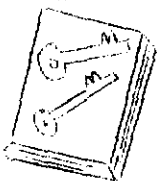
There is a key on the book.

(คิดบัตรประโยคนกระดานดำ)

There are two pens in the glass.

(คิดบัตรประโยคนกระดานดำ)

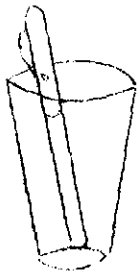

There are two keys on the book.

(คิดบัตรประโยคนกระดานดำ)

4.2 ครูให้นักเรียนฝึกการแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ใหม่ "There is" "There are"
จากรูปภาพและของจริง

4.3 ครูสอนการตั้งคำถามและตอบคำถามโดยใช้ "Is there ___?" "Are there ___?"
โดยใช้รูปภาพและของจริง เช่น

A : Is there a pen in the glass ?

(คิดบัตรประโยคนกระดานดำ)

B : Yes, there is.

(" ")

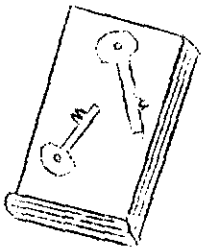
or

A : Is there a key in the glass ?

(" ")

B : No, there isn't.

(" ")

A : Are there two keys on the book ?

(" ")

B : Yes, there are.

(" ")

or

A : Are there two pens on the book ?

(" ")

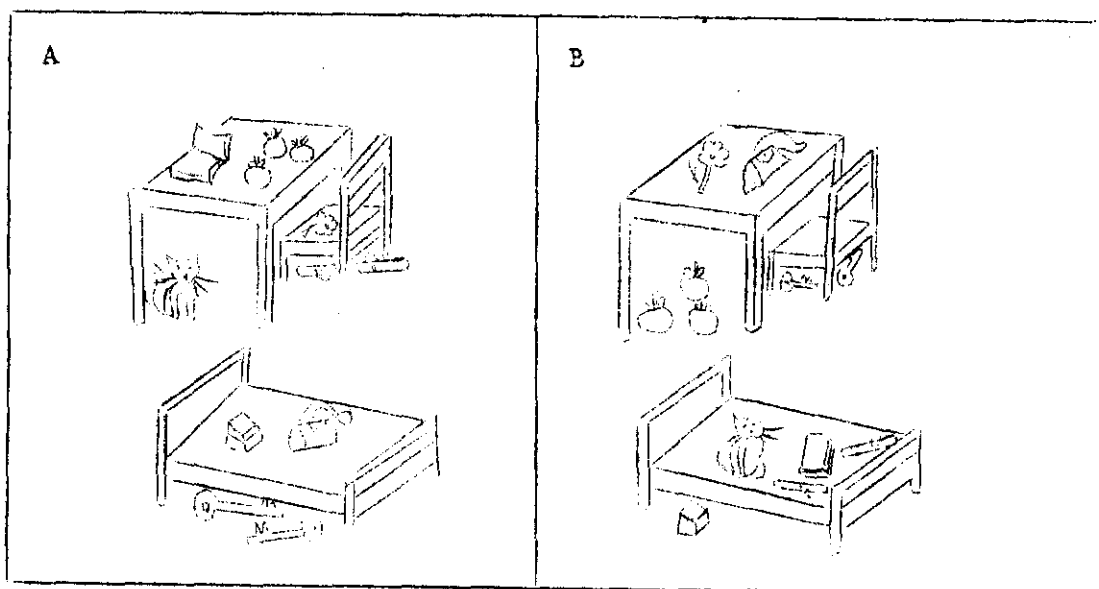
B : No, there aren't. etc.

(" ")

4.4 ครูให้นักเรียนฝึกการตั้งและตอบคำถามด้วยประโยคตามโครงสร้างใหม่ โดยใช้ของจริงในห้องเรียน และรูปภาพพร้อมกันและทีละคน

4.5 ให้นักเรียนทำ pair work ฝึกการตั้งและตอบคำถามจากภาพชุด A และ B

วิธีเล่น 1. นักเรียนคนที่ 1 จะดูภาพชุด A นักเรียนคนที่ 2 จะดูภาพชุด B

Find these things :

1. a book 2. a bag 3. a box
4. a flower 5. a cat
6. two pens 7. 2 keys
8. three apples

Find these things :

1. a book 2. a bag 3. a box
4. a flower 5. a cat
6. two pens 7. 2 keys
8. three apples

2. นักเรียนทั้ง 2 คน จะสลับกันถาม-ตอบ โดยใช้รูปประโยค

"Is there ___?" "Are there ___?" "Where is it?" เพื่อหาคำแทน

ของวัตถุที่ตนจะต้องหาวาอยู่ ณ ตำแหน่งใด เมื่อใดก็ตามแล้วก็ได้วาดภาพสิ่งของลงในภาพของตน

3. เมื่อนักเรียนทั้ง 2 คน ได้คำตอบและวาดภาพที่ถูกต้องในภาพของตน
เสร็จแล้ว ก็ช่วยกันตรวจคำตอบจากภาพทั้ง 2 ภาพ
 4. ผู้ที่วาดภาพได้ตรงตำแหน่งถูกต้องมากกว่าจะเป็นผู้ชนะ
- 4.6 ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคำถาม-ตอบ จากภาพที่นักเรียนทำ pair work แล้ว
คนละ 3 - 5 ประโยค

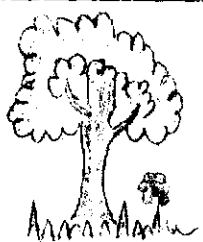
Form and Sound 7

จงหัดประสมและอ่านคำต่อไปนี้

tree	flower	river	movie
tree	flower	river	theater
tree	flower	river	movie theater
			movie theater
ill	school	park	movie theater
bill	school	park	
hill	school	park	house
mill	school	park	house
			mouse
hotel	museum	hospital	
hotel	museum	hospital	
hotel	museum	hospital	
bookstore	church	bicycle	
bookstore	church	bicycle	
bookstore	church	bicycle	

Reading Card 7

A. Look at the pictures and read the sentences (จงดูภาพและอ่านประโยค)

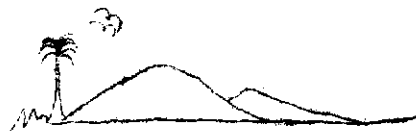
A tree is green.

A flower is yellow.

A river is near the hill.

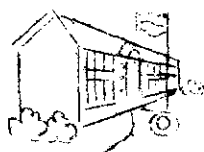
A hill is small.

A bicycle is blue.

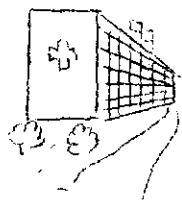
My house is in Bangkok.

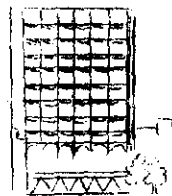
We are at school now.

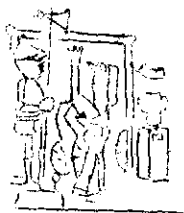
There is a river in the park.

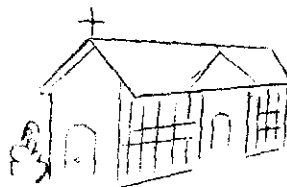
A doctor works at the hospital.

A hotel is in the city.

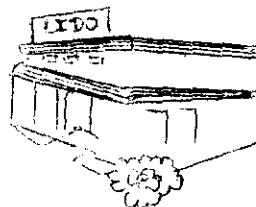
A museum is very old.

Bob goes to the church on Sunday.

There are many books at the bookstore.

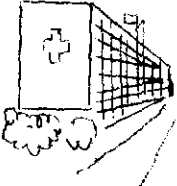
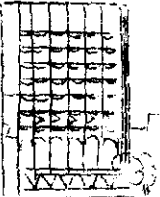
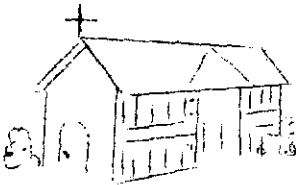
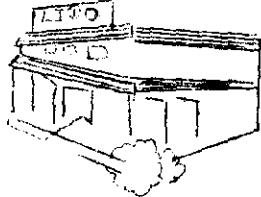
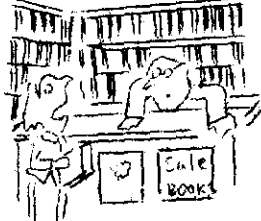

"LIDO" is a movie theater in Bangkok.

B. Choose the correct choice (จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง)

1. a) a red letter b) a red flower	2. a) a green flower b) a green tree	3. a) a small hill b) a small horse
4. a) a yellow bicycle b) a yellow tree	5. a) a blue house b) a blue horse	6. a) a big school b) a big house

C. Look at the picture and write the word (จงดูภาพและเขียนคำศัพท์)

1. a _____	2. a _____	3. a _____	4. a _____
5. a _____	6. a _____	7. a _____	8. a _____

The Kovic family

This is a picture of the Kovic family. There are four children in this family - two boys and two girls. Their names are Jack, Mike, Linda and Mary. Their father's name is Frank, and their mother's name is Rose.

Mr. Kovic is forty - four years old, and Mrs. Kovic is forty. Mary is sixteen. Her sister is ten. Jack is fourteen, and his brother is twelve.

Jack is on his bicycle. Linda is not very happy in this picture. There are some books in her hand. Are they her school books ?

A. Fill in the blanks correctly (จงเติมคำลงในช่องว่าง)

1. There are _____ children in the Kovic family.
2. Their names are Jack, _____ Linda, _____.
3. Mary has one sister and two _____.
4. _____ is _____ his bicycle.
5. _____ are some _____ in Linda's hands.

B. Complete the table below

(จงเติมข้อความให้สมบูรณ์)

Name	Frank	_____	_____	Mike	Mary	_____
Age	_____	40	14	_____	_____	10

Word Card 7

A. Copy each word three times and write their meanings in Thai

(จงคัดคำศัพท์แต่ละ 3 ครั้ง และเขียนความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาไทย)

1.

a tree : ____

2.

a flower : ____

3.

a river : ____

4.

a hill : ____

5.

a bicycle : ____

6.

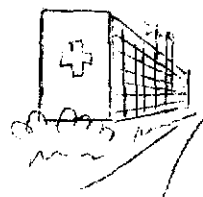
a house : ____

7.

a school : ____

8.

a hospital : ____

9.

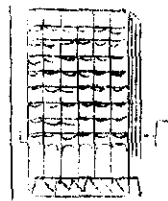
a museum : ____

10.

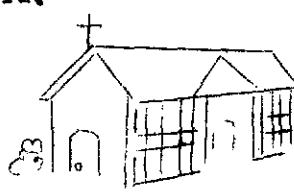
a park : ____

11.

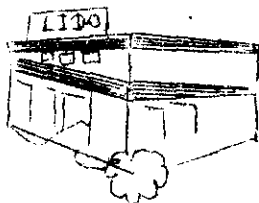
a hotel : ____

12.

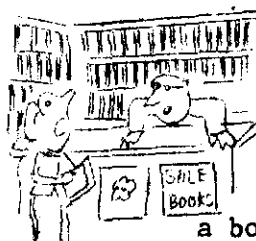
a church : ____

13.

a movie theater : ____

14.

a bookstore : ____

B. Choose the right picture (จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง)

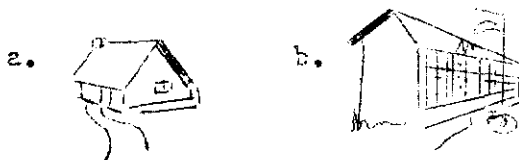
1. A flower is in the glass.

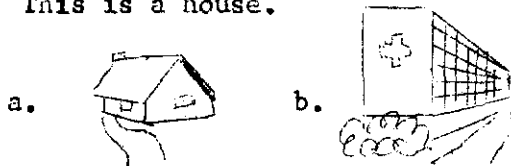
2. A cat is under the tree.

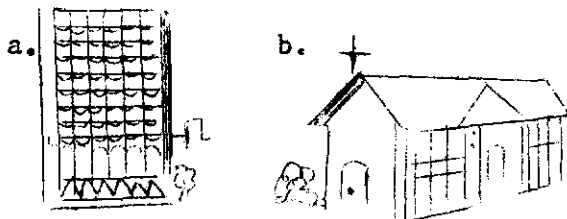
3. We are at school now.

4. This is a house.

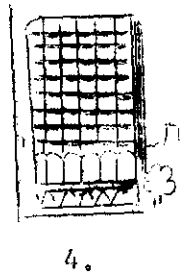
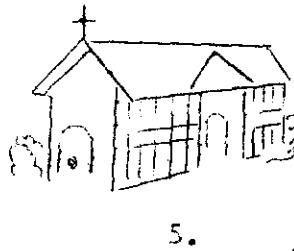
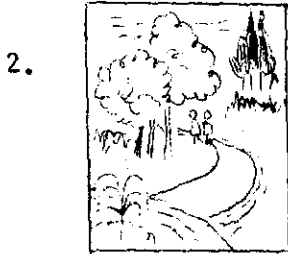
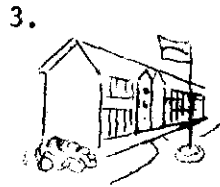
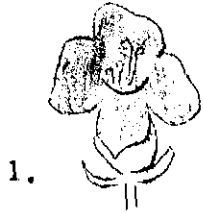
5. A hotel is in the big city.

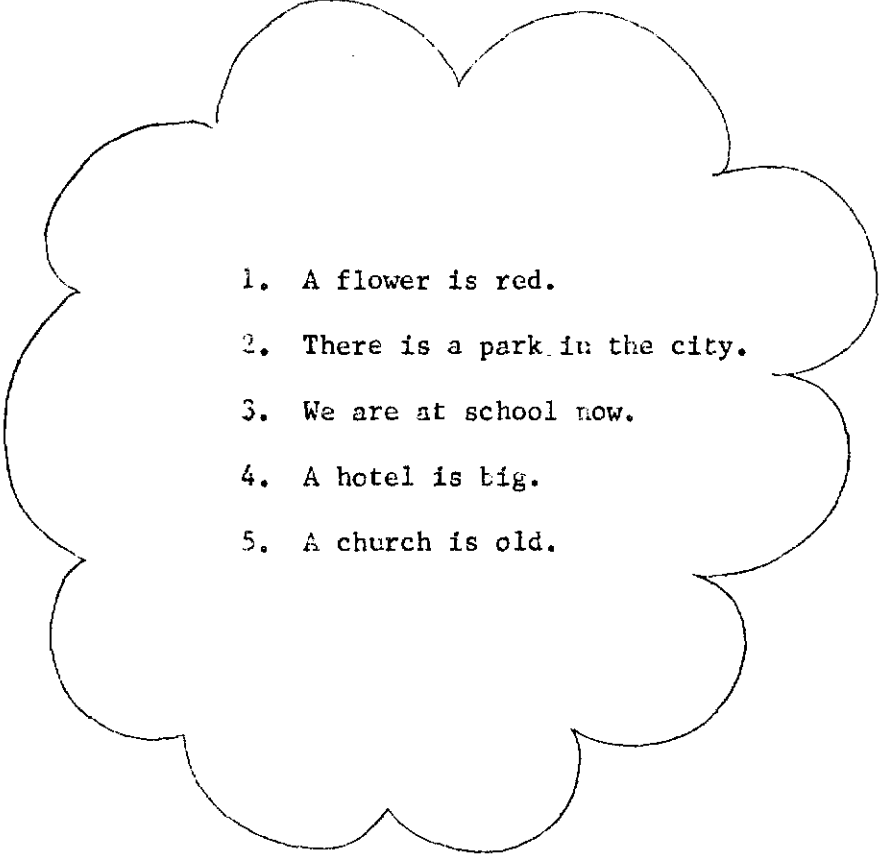

C. Put the letters in to the right words (จงเรียงอักษรให้เป็นคำ)

1. i l h l - _____	5. f o l e r w - _____
2. l o o c h s - _____	6. i v r e r - _____
3. o h i t l a s p - _____	
4. u s o h e - _____	

Dictation Card 7

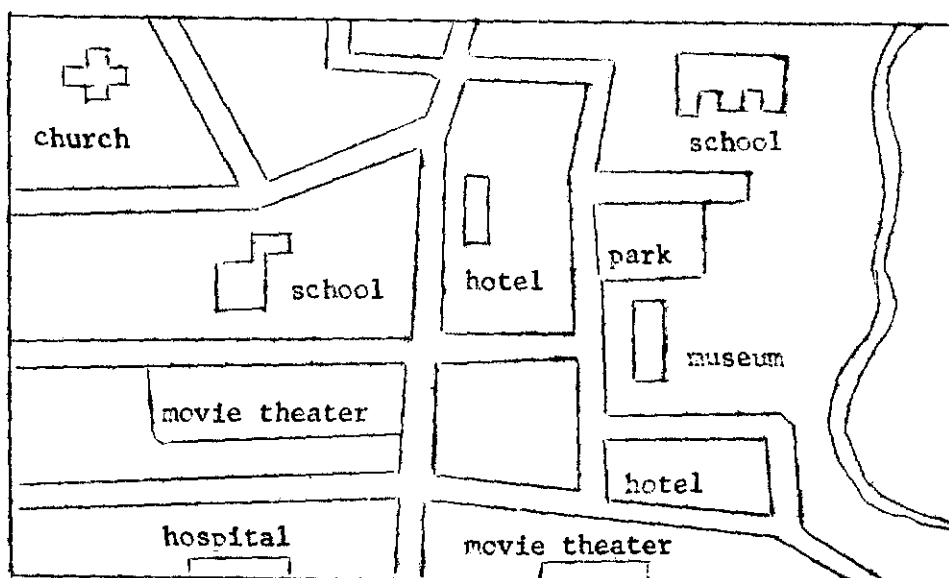

-
1. A flower is red.
 2. There is a park in the city.
 3. We are at school now.
 4. A hotel is big.
 5. A church is old.

Grammar Card 7

Look at the map of Riverdale and write the sentences using "There is"

"There are" "Is there ____?" "Are there ____?"

Example : (hotel) : There are two hotels in Riverdale.

1. (school) : _____ in Riverdale.
2. (church) : _____.
3. (museum) : _____.
4. (hospital) : _____ ? _____.
5. (movie theater) : _____ ? _____.

Supplementary Exercise

Write about your family (เพิ่มเติมข้อความเกี่ยวกับครอบครัวของนักเรียน)

My family

My family lives in _____. There are _____ children in my family. - _____ girl(s) and _____ boy (s). Their names are _____, _____, _____, and _____. My father's name is _____, and my mother's name is _____.

My father is _____ years old, and my mother is _____. My father likes to play _____, and my mother likes to play _____, but I like to play _____.

Supplementary Exercise

Matching Game

red	horse	park	football	one
soccer	school	lion	blue	five
black	tennis	thirteen	table-tennis	
twelve	snake	sixteen	elephant	
hospital	house	white	cat	green
hotel	swimming			

Find the words which are in the same group :

(จงหาคำที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน)

1. Colours : _____
2. Animals : _____
3. Places : _____
4. Numbers : _____
5. Sports : _____

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดความรับผิดชอบ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Eng. 011 (Unit 3 - 7)

60 marks

Part I Listening Test (13 marks)

A. จงเลือกภาพที่มีความหมายตรงกับคำและประโยคที่ได้ยิน

เสียงครู :

1. a drummer 2. a pocket 3. a tree
4. a picture 5. a hospital
6. Tip is happy.
7. A bag is on a book.
8. A cat is under the tree.

1.

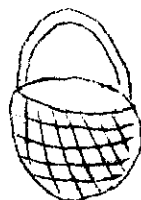
a.

b.

c.

d.

2.

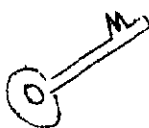
a.

b.

c.

d.

3.

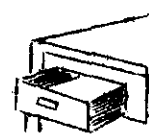
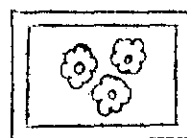
a.

b.

c.

d.

4.

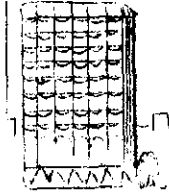
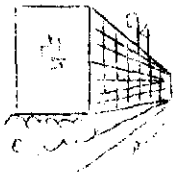
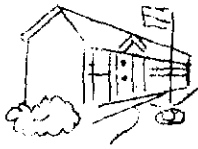
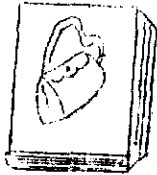
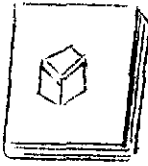

a.

b.

c.

d.

5. a. b. c. d.
6. a. b. c. d.
7. a. b. c. d.
8. a. b. c. d.

B. จงเลือกประโยคที่มีความหมายตรงกับประโยคที่ได้ยิน

เสียงครู :

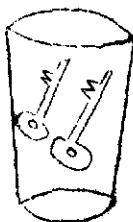
9. Swimming is good.
10. Pong is sad.
11. Tokyo is a big city.
12. A house is under the tree.
13. Mary and Linda like to play volleyball.

9.
 - a. Swimming is bad.
 - b. Swimming is not good.
 - c. Swimming is not bad.
 - d. Swimming is good.
10.
 - a. Pong is bad.
 - b. Pong is fat.
 - c. Pong is not sad.
 - d. Pong is sad.
11.
 - a. Tokyo is a big city.
 - b. Tokyo is a city.
 - c. Tokyo is a small city.
 - d. Tokyo is dirty.
12.
 - a. A horse is under the tree.
 - b. A house is on the tree.
 - c. A house is under the tree.
 - d. A horse is in the tree.
13.
 - a. Mary likes to play volleyball.
 - b. Linda likes to play volleyball.
 - c. Mary and Linda play volleyball.
 - d. Mary and Linda like to play volleyball.

Part II Speaking Test (16 marks)

A. จงเลือกประโยคที่ถูกต้องและเหมาะสมกับภาพมากที่สุด

14.

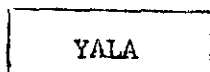
- a. There is a key in the glass.
- b. There is two keys in the glass.
- c. There are two key in the glass.
- d. There are two keys in the glass.

15.

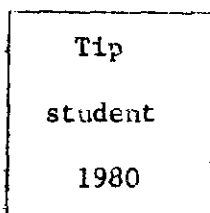
- a. Steve is a football player.
- b. Steve is a football.
- c. Steve is football player.
- d. Steve is a football players.

16.

- a. Yela is a big city.
- b. Yala is a small town.
- c. Yala is in America.
- d. Yala is from England.

17.

- a. Tip is six year old.
- b. Tip is ten years old.
- c. Tip is a student.
- d. Tip is a teacher.

18.

- a. This is a car's Nick.
- b. Nick car is black.
- c. Nick's car is black.
- d. A black car is Nick.

19.

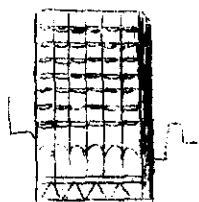
- a. A house is black.
- b. A horse has four leg.
- c. A horse has four legs.
- d. A house has four legs.

20.

- a. This is a bicycle black.
- b. This is bicycle.
- c. This is a black bicycle.
- d. This is black bicycle.

21.

- a. A hotel is the city.
- b. A hotel is in the city.
- c. A hotel in the city.
- d. A city is in the hotel.

22.

- a. A box is on the table.
- b. A box is in the table.
- c. A box is under the table
- d. A box is above the table.

B. จงเลือกคำที่ใดไว้เติมลงในช่องว่างให้มีความสมบูรณ์

I.

- A : (23) she a singer ?
- B : No.
- A : What is she ?
- B : She is a dancer.

23. a. What b. Where c. Is d. Are

II.

A : Excuse me. Is that (24) bicycle ?

B : No. My bicycle is at home.

A : (25) bicycle is it ?

B : It's Nick's.

24. a. your b. my c. you d. yours

25. a. What b. Where c. Whose d. How old

III.

A : Excuse me. (26) a museum in this town ?B : Yes, (27) .

A.: Where is it ?

B : It's near the park.

26. a. Is there b. Are there c. Where is d. There is

27. a. it is b. there is c. there are d. is there

IV.

A : Excuse me. Is this your car ?

B : No. My car is blue.

A : (28) is it ?B : It's (29) .

Paul's car

28. a. Whose b. Where c. Whose car d. What

29. a. Your car b. Paul's car c. my car d. her car

Part III Reading Test (16 marks)

A. จงเลือกคำศัพท์หรือข้อความที่ถูกต้องและเหมาะสมที่สุด

30. John cries in the morning. He is _____.
 a. happy b. old c. sad d. young
31. Peter is good at playing the guitar. He is _____.
 a. a guitarist b. a drummer c. a singer d. a song writer
32. The Thai flag is red, white and _____.
 a. yellow b. blue c. black d. green
33. We buy many new books from the _____.
 a. hospital b. movie theater c. park d. bookstore
34. Dusit Thanee is a big _____ in Bangkok.
 a. museum b. movie theater c. hotel d. church

B. จงเลือกคำเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องทั้งข้อความและไวยากรณ์

35. Linda is very young. She _____ six years old.
 a. is b. am c. are d. was
36. That isn't my book. It is _____ book.
 a. theirs b. you c. your d. mine
37. Ladda has a new car. _____ car is green.
 a. Ladda b. Her c. His d. She
38. There _____ only one tennis player in our class.
 a. is b. am c. are d. was

C. จงอ่านข้อความข้างล่างและเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

Jim and his wife live in a small village. They have two sons and one baby girl. They keep cows on their farm. The cows give them seven pots of milk every day. They sell the milk.

Choose the best answer

39. There are _____ children in Jim's family.
 a. one b. two c. three d. seven
40. In two days, Jim gets _____ pots of milk.
 a. seven b. eleven c. fourteen d. forty

Sam and George are friends. They are young boys. Sam is not tall, but he is strong. He is fifteen years old. He likes to play the guitar every day. He is a good guitarist.

George is tall and he is strong. He is sixteen years old. He is not a drummer. He is a basketball player. He plays basketball very well.

41. George is a good _____ .
 a. guitarist b. singer
 c. tennis player d. basketball player

At the market

Bob : Hello, Linda. Is that your car ?
 Linda : No, it isn't. My car is green.
 Bob : Whose car is it ?
 Linda : It's Mary's car.
 Bob : Where is Mary ?
 Linda : She is at the bookstore.
 Bob : Does her brother go to the bookstore with her ?
 Linda : No. She goes there with her sister.

42. _____ is green.

a. Mary's car	b. Linda's car
c. Bob's car	d. Mary's sister's car

43. _____ are at the bookstore.

a. Mary and her brother	b. Bob and his sister
c. Linda and Bob	d. Mary and her sister

In the park

Mr. Brown and his son, Tom are walking in the park.

They meet his friend's son, Jim and they say :

Mr. Brown : Jim, this is my son, Tom.
 Tom : Hello, Jim.
 Jim : Hello, Tom. Are you from America ?
 Tom : Yes, I am. I'm American. Where are you from, Jim ?
 Jim : I'm from Canada, but my mother is from America.
 Tom : Oh! my mother and my father are from America.
 Is your father from Canada ?
 Jim : Yes, he is. He is Canadian.

44. _____ is Mr. Brown's son.

- a. Tom b. Jim
c. Mr. Brown d. Jim's brother

45. are from Canada.

- a. Tom b. Jim
c. Jim and his mother d. Jim and his father

Part IV Writing Test (15 marks)

A. จงเลือกคำที่พ้องความหมายตรงกับภาพ

46.

- a. a singer
- b. a dancer
- c. a writer
- d. a drummer

47.

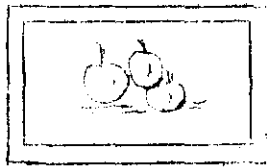
- a. a river
- b. a hotel
- c. a hospital
- d. a park

48.

- a. a lion
- b. a bat
- c. an iron
- d. a horse

49.

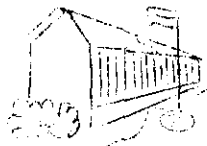
- a. a pocket
- b. a picture
- c. an apple
- d. a letter

B. จงเลือกประโยคที่ตรงกับประโยคที่ได้อ่านและถูกต้องมากที่สุด

ได้ยงครู :

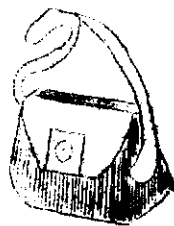
- 50. We are at school now.
- 51. My bag is black.
- 52. Noi is from Thailand.
- 53. A hat is on the box.
- 54. Bob is a baseball player.

50.

- a. We are at school.
- b. we are at school now.
- c. We are at school now.
- d. We are at school now?

51.

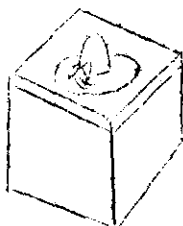
- a. My black is black.
- b. My black is bag.
- c. My bag is black.
- d. my bag is black.

52.

- a. Noi is from Thailand.
- b. Noi is in Thailand.
- c. Noi is from thailand.
- d. Noi lives in Thailand.

53.

- a. A cat is on the box.
- b. A hat is on the box.
- c. A bat is on the box.
- d. A mat is on the box.

54.

- a. Bob is a football player.
- b. Bob is a volleyball player.
- c. Bob is a basketball player.
- d. Bob is a baseball player.

c. จงเลือกประโยคที่ถูกต้องที่สุดโดยใส่เครื่องหมายวรรคตอนและใช้ตัวพิมพ์เล็ก ตัวใหญ่ได้ถูกต้อง

55. a. How old is Susan.

b. How old is Susan?

c. How old is susan

d. How old is susan?

56. a. She is twelve years old

b. she is twelve year old

c. She is twelve years old.

d. She is twelve years old?

57. a. Whose house is that

b. Whose's house is that?

c. Whose house that is ?

d. Whose house is that ?

58. a. Where is the blue bicycle ?

b. Where the blue bicycle is ?

c. where is the bicycle ?

d. Where is the blue bicycle

59. a. Is there a river in the park.
b. there is a river in the park.
c. There is a park in the river.
d. There is a river in the park.
60. a. Jack is good at playing tennis.
b. Jack is at good playing tennis.
c. Jack is good at playing tennis.
d. Jack is good at tennis.

Lucky to "YOU"

Urai.

แบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ

ตอนที่ 1

ให้นักเรียนอ่านอย่างระมัดระวัง แล้วตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด คำว่า "ข้าพเจ้า" หมายถึงตัวนักเรียนเอง

1. ข้าพเจ้าทำงานตามอารมณ์มากกว่าตามระเบียบหรือแผนงานที่วางไว้
 ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
2. ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานที่ต้องใช้ความมานะอดทนเท่านี้
 ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
3. ข้าพเจ้ามักทำงานไม่สำเร็จตามกำหนดคณิศหมาย
 ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
4. งานที่ข้าพเจ้าทำมักมีปัญหาเรื่องความบกพร่อง
 ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
5. ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าไม่มีใครทราบแล้วการทำงานแบบสบายๆก็สะดวก
 ก. ใช่ ข. ไม่ใช่ ค. ไม่แน่ใจ
6. ข้าพเจ้าฟังแบบฝึกหัดไว้และทำเมื่อใกล้ถึงกำหนดส่ง เมื่อส่งไม่ทันก็งดส่งทิ้ง
 ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
7. ข้าพเจ้าชอบทำงานให้เสร็จอย่างรวดเร็วโดยไม่พิถีพิถัน
 ก. ใช่ ข. ไม่ใช่ ค. ไม่แน่ใจ
8. ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดที่จะต้องติดตามควบคุมในงานบรรลุป่าหมาย
 ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
9. ข้าพเจ้ายอมลำบากเพื่อให้งานสำเร็จลงอย่างดีที่สุด
 ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ

10. ข้าพเจ้าเคยชินกับการปรับปรุงงานใหม่ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
11. ข้าพเจ้าต้องการวางแผนงานก่อนปฏิบัติ
 ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
12. ข้าพเจ้าทำงานแบบขอไปที เมื่อคิดว่าไม่มีใครทราบ
 ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
13. ข้าพเจ้าทำงานบกพร่องบ่อย ๆ
 ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
14. ข้าพเจ้าอยากถอนตัวจากงานที่เกิดปัญหายังยากขึ้น
 ก. ใช่ ข. ไม่ใช่ ค. ไม่แน่ใจ
15. ข้าพเจ้าชอบงานที่ต้องพยายามแก้ไขปัญหาคับความมานะ
 ก. ใช่ ข. ไม่ใช่ ค. ไม่แน่ใจ
16. ข้าพเจ้าจะคิดใคร่ครวญว่าจะเกิดผลเสียขึ้นในสิ่งที่กระทำลงไปหรือไม่
 ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ
17. งานที่รู้สึกว่ายากข้าพเจ้าไม่อยากจะต่อสู้เพื่อแก้ปัญหาให้ลุล่วงไป นอกจากว่า
 จะหลีกเลี่ยงไม่ได้
 ก. จริง ข. ไม่จริง ค. ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2

ให้นักเรียนอ่านเรื่องราวที่กำหนดให้แต่ละเรื่อง แล้วตอบคำถามโดยสมบูรณ์ตนเอง
เป็นบุคคลในเรื่องนั้น ๆ

1. เอนกขอโทษที่ช่วยตรวจทานคำนิคจากบทความพิมพ์ เพื่อจะนำลงในเอกสารของโรงเรียน
 แต่ทราบภายหลังว่าตรวจแล้วไม่มีคำนิค จึงบอกเอนกว่าไม่มีคำนิคทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ตรวจ ถ้านักเรียน
 เป็นคนที่จะทำเช่นนั้นหรือไม่
 ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ

2. ออมเป็นช่างซ่อมวิทยุ เขากมหนากมตาซ่อมวิทยุเครื่องหนึ่งเป็นเวลานานแล้ว แต่ก็ไม่ได้เสียที่
อมรไม่ยอมแพ้งพยายามแก้ไขต่อไป ถ้านักเรียนเป็นอมร จะทำเช่นนั้นหรือไม่
ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ
3. มิตรเปิดการทำงานที่กรมอบหมาย เมื่อถึงเวลาที่จะทำหรือกะไว้วาตนจะทำกันลัด
วาก็บไววกอน โดยทำสิ่งที่ตนชอบแทน ถ้านักเรียนเป็นมิตร จะทำเช่นนั้นหรือไม่
ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ
4. สวิทย์ทำหน้าที่บันทึกผลการแข่งขันกรีฑา ในการแข่งขันกีฬาจังหวัด ซึ่งต้องรอคอยผลการ
แข่งขันเป็นเวลานานด้วยความเบื่อหน่าย สวิทย์จึงฝากให้นักเรียนรุ่นน้องบันทึกแทนเป็น
ครั้งคราว ถ้านักเรียนเป็นสวิทย์จะทำเช่นนั้นหรือไม่
ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ
5. ชรินทร์เป็นลูกจากรานทำขนมปังแห่งหนึ่ง เขามาทำงานตรงเวลา เมื่องานยังคงอยู่
ก็ยอมทำเกินเวลาเพื่อให้งานเสร็จ ไม่หลบเลี่ยงงานถึงแม้โอกาสจะอำนวย ถ้านักเรียน
เป็นชรินทร์จะทำเช่นนั้นหรือไม่
ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ
6. กรมอบหมายให้นักเรียนทำงานมาส่งคนละชิ้น กนกกรมีมารดาที่เก่งในเรื่องนี้ จึงให้มารดา
ทำแทนแล้วนำมาส่งครู ถ้านักเรียนเป็นกนกกร จะทำเช่นนั้นหรือไม่
ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ
7. มณฑาได้รับมอบหมายให้ทำรายงานเรื่องหนึ่ง เธอพยายามศึกษาหาแนวทางจากตำราต่าง ๆ
ปรึกษาครู และรุ่นพี่ที่มีประสบการณ์ พร้อมทั้งคนควาตามท้องสมุคต่าง ๆ ที่พอจะไปหาได้
หลังจากปรับปรุงแก้ไขจนดีแล้วจึงเขียนส่ง ถ้านักเรียนเป็นมณฑา จะทำเช่นนั้นหรือไม่
ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ
8. วิชาชอบให้งานที่ตนทำสมมุจน์ไม่บกพร่อง จึงทำงานอย่างมีแผนงาน และปรับปรุงให้งานมี
คุณภาพดีเท่าที่จะสามารถทำได้ โดยยอมเสียเวลาทุ่มเทให้กับงาน ถ้านักเรียนเป็นวิชา
จะทำเช่นนั้นหรือไม่
ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ

ภาคผนวก ค

- ตารางการขยายกายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตารางการอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ
- ตารางคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตารางคะแนนความพึงพอใจ

ตาราง 11 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย
มาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น 1
(อ.011) จำนวน 60 ข้อ

ข้อ	p	r	Δ	ข้อ	p	r	Δ	ข้อ	p	r	Δ
1	.77	.35	10.0	21	.83	.51	9.2	41	.24	.62	15.8
2	.80	.24	9.6	22	.75	.30	10.3	42	.71	.33	10.8
3	.79	.28	9.8	23	.57	.56	12.3	43	.54	.44	12.6
4	.76	.24	10.1	24	.81	.54	9.5	44	.69	.37	11.0
5	.75	.30	10.3	25	.67	.73	11.3	45	.65	.64	11.5
6	.72	.24	10.6	26	.55	.67	12.5	46	.56	.74	12.4
7	.76	.24	10.1	27	.79	.41	9.8	47	.48	.23	13.2
8	.60	.33	11.9	28	.71	.56	10.8	48	.56	.30	12.4
9	.77	.35	10.0	29	.76	.20	10.2	49	.78	.59	10.0
10	.61	.35	11.9	30	.80	.26	9.7	50	.81	.36	9.5
11	.68	.51	11.1	31	.63	.77	11.7	51	.72	.44	10.7
12	.77	.49	10.1	32	.62	.30	11.7	52	.80	.26	9.7
13	.78	.59	10.0	33	.78	.29	9.9	53	.78	.59	10.0
14	.80	.24	9.6	34	.68	.51	11.1	54	.79	.41	9.8
15	.71	.56	10.8	35	.81	.54	9.5	55	.61	.35	11.9
16	.61	.42	11.9	36	.59	.31	12.0	56	.74	.41	10.4
17	.71	.43	10.7	37	.67	.73	11.3	57	.64	.55	11.6
18	.72	.24	10.6	38	.65	.64	11.5	58	.79	.57	9.7
19	.60	.33	11.9	39	.80	.26	9.7	59	.76	.62	10.2
20	.67	.61	11.3	40	.65	.75	11.5	60	.60	.33	11.9

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบ โดยใช้ค่าตาม
ประกอบจำนวน 25 ข้อ

ข้อ ขอ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก (t)
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
1	2.66	0.41	1.87	0.64	3.59
2	2.83	0.23	2.41	0.51	3.00
3	2.83	0.14	1.62	0.68	7.10
4	2.46	0.16	1.46	0.61	4.17
5	3.81	0.65	2.60	0.50	5.65
6	2.95	0.04	2.04	0.99	4.55
7	2.63	0.51	1.96	0.91	2.79
8	2.46	0.69	1.88	0.89	2.23
9	2.96	0.04	2.04	0.65	6.57
10	2.33	0.58	1.67	0.58	3.20
11	3.00	0.00	2.38	0.68	3.65
12	2.91	0.08	2.33	0.67	3.41
13	2.50	0.52	1.63	0.68	3.95
14	2.71	0.39	2.08	0.78	2.86
15	2.50	0.35	1.83	0.58	3.94
16	2.88	0.11	2.08	0.86	4.00
17	3.00	0.00	1.58	1.12	7.10
18	3.64	0.42	2.25	0.45	7.43
19	4.53	2.92	4.14	0.77	3.14
20	3.00	0.00	2.54	0.43	3.29

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก (t)
	$\bar{X}$	S_H^2	$\bar{X}$	S_L^2	
21	2.96	0.04	2.38	0.59	4.14
22	3.81	0.65	2.60	0.50	5.65
23	2.75	0.28	2.50	0.43	1.79
24	4.51	1.69	3.41	1.37	3.13
25	2.83	0.23	2.04	0.82	3.95

ตาราง 13 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบระหว่างการสอบ
ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1	29	42	13	26	45	53	8
2	39	42	3	27	29	48	19
3	31	42	11	28	26	43	17
4	39	50	11	29	29	49	20
5	20	36	16	30	31	43	12
6	26	44	18	31	25	40	15
7	30	39	9	32	29	42	13
8	23	33	10	33	28	40	12

ตาราง 13 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
9	29	47	18	34	35	47	12
10	32	44	12	35	43	45	2
11	29	45	16	36	24	46	22
12	40	55	15	37	33	52	19
13	55	59	4	38	36	52	16
14	30	38	8	39	48	54	6
15	38	49	11	40	43	54	11
16	33	48	15	41	40	56	16
17	31	52	21	42	48	58	10
18	21	35	14	43	47	57	10
19	51	57	6	44	29	48	19
20	39	53	14	45	24	37	13
21	18	33	15	46	26	38	12
22	39	53	14	47	42	52	10
23	21	29	8	48	38	43	5
24	30	39	9	49	33	48	15
25	37	52	15				

ตาราง 14 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบระหว่างการสอบ
ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1	28	54	26	26	31	46	15
2	34	45	11	27	48	55	7
3	28	35	7	28	28	41	13
4	32	45	13	29	37	38	1
5	32	53	21	30	37	44	7
6	23	39	16	31	35	52	17
7	19	37	18	32	44	49	5
8	22	36	14	33	51	56	5
9	26	35	9	34	55	59	4
10	30	35	5	35	39	45	6
11	26	40	14	36	47	52	5
12	34	37	3	37	36	54	18
13	42	54	12	38	52	60	8
14	26	42	16	39	47	52	5
15	51	56	5	40	28	39	11
16	29	37	8	41	51	54	3
17	26	42	16	42	39	47	8
18	29	43	14	43	47	57	10
19	19	34	15	44	30	38	8
20	27	37	10	45	51	56	5

ตาราง 14 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
21	33	45	12	46	48	58	10
22	43	50	7	47	43	51	8
23	41	47	6	48	53	58	5
24	39	51	12	49	35	49	14
25	45	49	4				

ตาราง 15 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบระหว่างการสอบ
ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในด้านทักษะการฟังของกลุ่มทดลอง (คะแนนเต็ม 13 คะแนน)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1	9	13	4	26	7	12	5
2	10	11	1	27	7	11	4
3	10	12	2	28	6	10	4
4	10	12	2	29	9	10	1
5	7	13	6	30	10	12	2
6	10	8	2	31	5	12	7
7	8	12	4	32	7	12	5

ตาราง 15 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
8	7	11	4	33	8	12	4
9	9	13	4	34	9	12	3
10	8	11	3	35	11	13	2
11	9	13	4	36	7	13	6
12	9	13	4	37	7	13	6
13	12	13	1	38	9	13	4
14	8	11	3	39	9	13	4
15	11	13	2	40	10	12	2
16	7	11	4	41	10	13	3
17	5	13	8	42	10	13	3
18	7	10	3	43	10	13	3
19	11	12	1	44	6	13	7
20	12	13	1	45	8	12	4
21	4	11	7	46	7	11	4
22	10	12	2	47	11	13	2
23	7	12	5	48	9	12	3
24	6	12	6	49	11	12	1
25	11	12	1				

ตาราง 16 แสดงคะแนนสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบระหว่างการสอบ
ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในด้านทักษะการฟังของกลุ่มควบคุม (คะแนนเต็ม 13 คะแนน)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1	6	12	6	26	12	13	1
2	10	12	2	27	11	13	2
3	8	8	0	28	9	13	4
4	11	12	1	29	12	11	-1
5	9	13	4	30	9	11	2
6	9	11	2	31	11	12	1
7	5	10	5	32	9	12	3
8	8	12	4	33	12	12	0
9	8	10	2	34	12	13	1
10	9	12	3	35	10	13	3
11	10	13	3	36	13	13	0
12	8	10	2	37	6	13	7
13	11	13	2	38	11	13	2
14	7	10	3	39	10	12	2
15	9	11	2	40	9	12	3
16	9	12	3	41	12	13	1
17	10	13	3	42	10	13	3
18	10	13	3	43	11	13	2
19	8	8	0	44	10	12	2
20	7	11	4	45	12	13	1

ตาราง 16 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
21	10	12	2	46	8	13	5
22	11	12	1	47	11	12	1
23	9	13	4	48	12	13	1
24	10	12	2	49	8	12	4
25	12	12	0				

ตาราง 17 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบระหว่างการสอบ
ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในค่านัยยะการพหุของกลุมทดลอง (คะแนนเต็ม 16 คะแนน)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1	7	10	3	26	14	14	0
2	12	9	3	27	6	11	5
3	4	8	4	28	6	11	5
4	9	13	4	29	6	13	7
5	2	4	2	30	7	9	2
6	7	13	6	31	9	5	4
7	7	10	3	32	6	8	2

ตาราง 17 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
8	5	4	-1	33	5	8	3
9	8	12	4	34	8	9	1
10	7	10	3	35	12	12	0
11	6	9	3	36	7	12	5
12	11	13	2	37	12	14	2
13	16	16	0	38	9	13	4
14	6	6	0	39	12	15	3
15	9	10	1	40	14	13	-1
16	7	13	6	41	11	15	4
17	7	12	5	42	15	16	1
18	4	8	4	43	13	15	2
19	13	14	1	44	9	12	3
20	9	13	4	45	3	8	5
21	5	6	1	46	4	7	3
22	10	15	5	47	9	13	4
23	3	2	-1	48	10	11	1
24	2	9	7	49	8	13	5
25	8	15	7				

ตาราง 18 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบระหว่างการสอบ
ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในด้านทักษะการพูดของกลุ่มควบคุม (คะแนนเต็ม 16 คะแนน)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1	8	15	7	26	6	11	5
2	5	13	8	27	12	13	1
3	7	9	2	28	9	6	-3
4	4	12	8	29	9	10	1
5	9	16	7	30	10	9	-1
6	4	11	7	31	6	15	9
7	5	6	1	32	10	13	3
8	4	10	6	33	15	16	1
9	6	8	2	34	16	16	0
10	8	8	0	35	8	9	1
11	7	9	2	36	11	14	3
12	10	10	0	37	12	14	2
13	9	15	6	38	14	16	2
14	5	12	7	39	13	14	1
15	15	16	1	40	6	7	1
16	4	9	5	41	12	14	2
17	5	9	4	42	13	11	-2
18	9	10	1	43	14	15	1
19	4	10	6	44	11	8	-3

ตาราง 18 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
20	6	9	3	45	14	15	1
21	6	9	3	46	14	15	1
22	12	12	0	47	9	11	2
23	12	11	-1	48	14	15	1
24	8	12	4	49	9	13	4
25	9	12	3				

ตาราง 19 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบระหว่างการสอบ
ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในด้านทักษะการอ่านของกลุ่มทดลอง (คะแนนเต็ม 16 คะแนน)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1	4	8	4	26	13	15	2
2	8	10	2	27	6	11	5
3	8	10	2	28	6	10	4
4	8	11	3	29	7	11	4
5	4	8	4	30	3	8	5
6	5	11	6	31	4	9	5

ตาราง 19 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
7	7	6	-1	32	7	10	3
8	5	9	4	33	5	7	2
9	3	9	6	34	7	12	5
10	8	11	3	35	8	8	0
11	6	10	4	36	5	9	4
12	10	15	5	37	9	12	3
13	13	15	2	38	7	12	5
14	5	9	4	39	13	12	-1
15	8	12	4	40	11	13	2
16	8	12	4	41	9	14	5
17	7	13	6	42	12	15	3
18	3	8	5	43	11	14	3
19	13	16	3	44	8	10	2
20	7	12	5	45	7	9	2
21	5	6	1	46	6	8	2
22	9	13	4	47	12	14	2
23	4	6	2	48	10	8	-2
24	8	6	-2	49	6	10	4
25	8	11	3				

ตาราง 20 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบระหว่างการสอบ
ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในด้านทักษะการอ่านของกลุ่มควบคุม (คะแนนเต็ม 16 คะแนน)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1	6	12	6	26	5	10	5
2	10	8	-2	27	11	15	4
3	8	7	-1	28	6	10	4
4	9	10	1	29	9	6	-3
5	7	11	4	30	9	12	3
6	3	7	4	31	6	12	6
7	2	8	6	32	12	13	1
8	6	8	2	33	11	14	3
9	6	7	1	34	13	15	2
10	3	6	3	35	9	11	2
11	2	9	7	36	10	11	1
12	7	8	1	37	9	13	4
13	13	14	1	38	12	16	4
14	6	7	1	39	12	12	0
15	13	14	1	40	5	8	3
16	7	6	-1	41	12	12	0
17	2	6	4	42	7	11	4
18	3	5	2	43	9	15	6
19	5	8	3	44	1	7	6

ตาราง 20 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
20	5	7	2	45	11	13	2
21	8	12	4	46	13	15	2
22	10	11	1	47	11	14	3
23	8	9	1	48	13	15	2
24	9	14	5	49	9	11	2
25	12	13	1				

ตาราง 21 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบระหว่างการสอบ
ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในด้านทักษะการเขียนของกลมทดลอง (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1	9	11	2	26	11	12	1
2	9	12	3	27	10	15	5
3	9	12	3	28	8	12	4
4	12	14	2	29	6	15	9
5	7	11	4	30	11	14	3
6	4	12	8	31	6	14	8

ตาราง 21 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
7	8	11	3	32	8	12	4
8	6	9	3	33	10	13	3
9	8	13	5	34	11	14	3
10	9	12	3	35	12	11	-1
11	8	13	5	36	5	12	7
12	10	14	4	37	5	13	8
13	14	15	1	38	11	14	3
14	11	12	1	39	14	14	0
15	10	14	4	40	8	15	7
16	11	13	2	41	10	14	4
17	11	14	3	42	11	14	3
18	7	9	2	43	13	15	2
19	14	15	1	44	6	13	7
20	11	14	3	45	6	8	2
21	4	10	6	46	9	12	3
22	10	13	3	47	9	12	3
23	7	9	2	48	9	12	3
24	14	12	-2	49	8	13	5
25	10	14	4				

ตาราง 22 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเปรียบเทียบระหว่างการสอบ
ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในด้านทักษะการเขียนของกลุ่มควบคุม (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1	8	15	7	26	8	12	4
2	8	12	4	27	14	14	0
3	5	11	6	28	4	12	8
4	8	11	3	29	7	10	3
5	7	13	6	30	9	12	3
6	7	10	3	31	9	13	4
7	7	13	6	32	12	11	-1
8	4	6	2	33	13	14	1
9	6	10	4	34	14	15	1
10	10	9	-1	35	10	12	2
11	7	9	2	36	13	14	1
12	9	9	0	37	9	14	5
13	8	12	4	38	15	15	0
14	8	13	5	39	12	14	2
15	14	15	1	40	7	12	5
16	9	10	1	41	15	14	-1
17	9	13	4	42	9	12	3
18	7	14	7	43	13	14	1
19	2	8	6	44	8	11	3

ตาราง 22 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
20	9	10	1	45	13	15	2
21	9	12	3	46	13	14	1
22	10	15	5	47	12	14	2
23	12	14	2	48	14	15	1
24	11	13	2	49	9	13	4
25	12	12	0				

ตาราง 23 แสดงคะแนนความรับผิดชอบเปรียบเทียบระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง
ของกลุ่มทดลอง

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1	67	68	1	26	75	75	0
2	61	65	4	27	67	75	8
3	70	75	5	28	58	72	14
4	64	70	6	29	58	66	8
5	56	61	5	30	57	69	12
6	62	65	3	31	72	74	2

ตาราง 23 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
7	45	61	16	32	69	73	4
8	57	67	10	33	53	63	10
9	63	63	0	34	68	70	2
10	65	67	2	35	67	75	8
11	62	70	8	36	60	71	11
12	68	68	0	37	62	68	6
13	70	72	4	38	67	68	1
14	58	58	0	39	48	63	15
15	68	73	5	40	70	72	2
16	67	70	3	41	61	62	1
17	57	73	16	42	67	71	4
18	49	54	5	43	73	75	2
19	73	73	0	44	62	69	7
20	62	69	7	45	58	64	6
21	64	71	7	46	57	64	7
22	71	74	3	47	63	64	1
23	65	67	2	48	75	75	0
24	66	73	7	49	69	74	5
25	53	68	15				

ตาราง 24 แสดงคะแนนความรับผิดชอบเปรียบเทียบระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง
ของกลุ่มควบคุม

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1	63	64	1	26	62	72	10
2	66	68	2	27	62	68	6
3	53	56	3	28	61	68	7
4	48	56	8	29	58	59	1
5	63	71	8	30	61	61	0
6	46	51	5	31	65	74	9
7	36	42	6	32	68	72	4
8	63	63	0	33	65	67	2
9	55	56	1	34	58	66	8
10	61	68	7	35	48	58	10
11	54	61	7	36	62	69	7
12	64	67	3	37	64	65	1
13	49	51	2	38	66	75	9
14	51	57	6	39	59	65	6
15	55	59	4	40	71	75	4
16	58	62	4	41	63	68	5
17	56	63	7	42	58	62	4
18	57	59	2	43	46	65	19
19	59	61	2	44	52	61	9

ตาราง 24 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
20	60	66	6	45	48	69	21
21	65	67	2	46	61	63	2
22	62	70	8	47	69	70	1
23	65	65	0	48	54	55	1
24	68	68	0	49	38	51	13
25	52	60	8				

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม (Flow Chart)
กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
อุไร กุลยเกษม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ตุลาคม 2529

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม (Flow Chart) กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ของโรงเรียนวัดจรมงคล เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 98 คน แบ่งออกโดยการสุ่มเป็นกลุ่มทดลอง 49 คน และกลุ่มควบคุม 49 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลองนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้รวบรวมมาทำการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้การทดสอบค่าสถิติทีของผลต่างคะแนนทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA I STUDENTS' ACHIEVEMENT IN LEARNING
ENGLISH AND RESPONSIBILITY THROUGH METHODS IN FLOW CHART AND
THROUGH METHODS IN THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

URAI DULYAKASEM

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

October 1986

The purpose of this study was to investigate the English language achievement and the degree of responsibility of Mathayom Suksa I students through two different methods of teaching - the Flow Chart and the teacher's manual.

The sample size was 98 students randomly selected from Mathayom Suksa I students of Wat Borwornmongkol School, Bangkok. They were assigned into the experimental and control groups with 49 students in each. Both groups were pre-tested prior to the experiment and were post-tested after the experiment.

The experiment was conducted for 4 periods (50 minutes each) a week and lasted for 5 weeks. The subject matter taught was the same in both groups.

The inferential statistical technique was the t-test.

The findings of the study revealed that :

1. The English language achievement of both groups were significantly different at the .01 level.
2. The degree of responsibility of both groups were not significantly different.